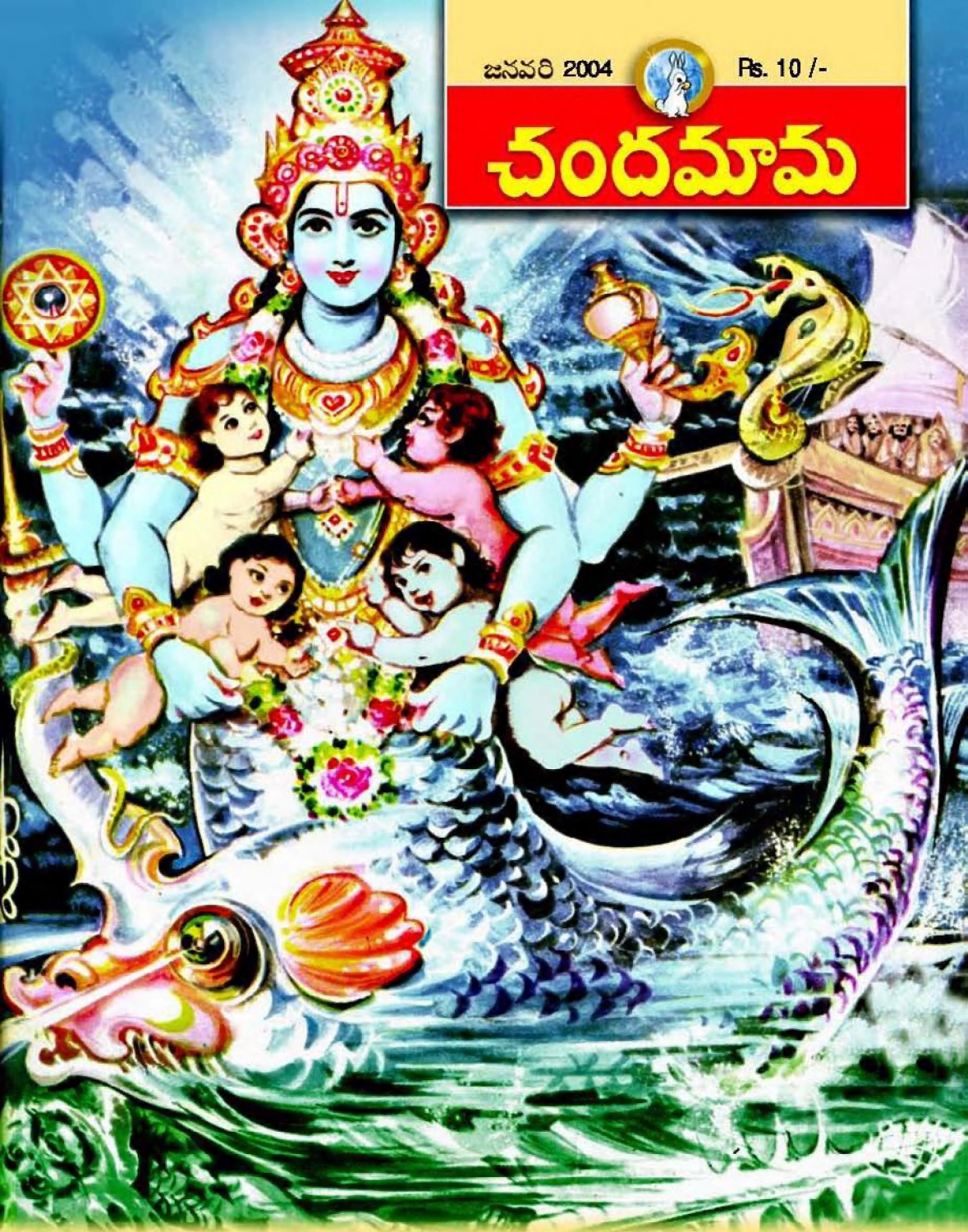

జనవరి 2004

Rs. 10 /-

చందమామ

నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు

PARLE

చుపక్ చక్.
చిప్ నా తుక్.
టిప్, టూ యిప్ నక్?

గాతీ
మన్
భాతీ

**mango
bite**

మీనోట్లో ఓ మాంగో బైట్ పెట్టుకోండి.
అప్పుడు మాంగో బైట్ భాష మాట్లాడండి.

POTHYS

జీవితంలో మధురాతి మధుర క్షణాలు
తుభ మంగళ పట్టుకొనే
ప్రారంభమవుతాయి

Ideopraxis

POTHYS

అందమైన నీర్మల ఆలయం
కన్యాశాల్క, భాగ్యలక్ష్మి, ఆ. నగర్, ఎన్టీ-17, పి.నె. 2491 0901

స్వర్ణపరుడి పెత్తనం

8

భల్లూక మాంత్రికుడు-3

13

ధీనాథుడి సలహా
(బే.క)

19

పారిపోయిన దుష్టస్వర్గం!

51

ఈ సంచికలో...

- ★ మిక్స్చుక్కుగానే ... 7
- ★ స్వర్ణపరుడి పెత్తనం ... 8
- ★ భల్లూక మాంత్రికుడు-3 ... 13
- ★ ధీనాథుడి సలహా (బే.క) ... 19
- ★ భారత దర్శిని ... 25
- ★ పు నష్టి ర్వగాథలు : ఇద్దరు శిష్యులు ... 26
- ★ య దార్థ నేరపరిశోధన కథలు : రోంచిన నీడ ... 29
- ★ చందమామ కబుర్లు ... 33
- ★ బెంగాల్ జానపద కథ : అక్కచెల్లెళ్ళు ... 34
- ★ పూ థువరాలు - బొప్పుల కథ ... 40
- ★ పు నదేశం గ్ర రించి తెలు స్రు కుందాం - క్విజ్ ... 44
- ★ విష్ణు కథ ... 45
- ★ వివిధ దేశాల కథలు : పారిపోయిన దుష్టస్వర్గం! ... 51
- ★ వడ్డీలేని రుణం ... 54
- ★ నిశ్చప్రభావం ... 58
- ★ ఆర్య -7 ... 60
- ★ విజ్ఞానం ... వినోదం ... వికాసం ... 64
- ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ... 66

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2

Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED

No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097

E-mail :

subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్స్ ద్వారా రూ. 120లు

చందా డబ్బు డివైడ్డ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ప్ర నిత్యర ద్వారాగానీ
'చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్' పేరిట పంపండి.

For booking space in this magazine please contact:

DELHI Gaurav Chopra : 3/14, INS Building, Rafi Marg,
New Delhi - 110001. Tel : 23717498-23714551

MUMBAI Sonia Desai : Ph : 022-56942407 / 2408 Mobile: 98209-03124

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399 Fax: 044-22312447

Mobile : 98412-77347 email : advertisements @chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
చి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

సంరక్షించుకుందాం!

ప్రాణం చాలా విలువైనది. ప్రాణం అంటే వు నిషి ప్రాణమే కాదు. జంతు జాలానికి, పిల్లలకూ, చెట్టుచేమలకూ ప్రాణం ఉంది కదా. అవన్నీ బతకడానికే పుట్టాయి. అయితే, మనిషి తన ఆనందం కోసమో, అవసరం కొద్దో వాటి అంతం చూస్తున్నాడు. అందుకే జంతు మౌన ఆనవసరంగా చంపకూడదనీ, ప్రకృతి సంపదలను నాశనపరచకూడదనీ తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకుంటున్నాం.

చెట్టుచేమలు, జంతువులు, పిల్లలు ప్రకృతి ప్రసాదించిన సంపదలు. వీటితో పాటు వు నిషి సంపదలను రికొన్ని సంపదలు కూడా ఉన్నాయి. వాటిని కూడా సంరక్షించుకోవలసిన అవసరం వు నకెంతలు నా ఉంది. అవే స్మారక భవనాలూ, మితాతన కట్టడాలూ. అవి వు న సంస్కృతికి ప్రతిబింబాలు. వూ న మమీ అద్భుతమైన ఊహకృతికి, భావనాపిటి వు కూ, జీవితం పట్ల ఆసక్తికి, పట్టుదలకూ, క షికి ప్రత్యేక నిదర్శనాలు!

వు నదేశాన్ని ఒకప్పుడు పిరాయి దేశస్థులు పరిపాలించారు. అయినా, వారు వు న సంస్కృతి వారసత్వాన్ని ఎంతగానో గౌరవించారు. అన్ని స్మారక భవనాలనూ, ప్రాచీన కట్టడాలనూ సంరక్షించాలని వంద సంవత్సరాల క్రితం, అంటే - 1904లో ఒక చట్టం చేశారు. స్వాతంత్ర్యానంతరం ప్రభుత్వవూ, కొన్ని సంస్థలూ తీసుకున్న చర్యలూ, చేసిన కష్ట ఫలితంగా ఈ భవనాలు చాలావరకు వు బద్ధ తరాల వారికోసం సిక్రపుంగా సంరక్షించబడుతున్నాయి. వు న జాతి వారసత్వానికి సంకేతాలుగా, సామ్రాజ్యంగా ఉంటూన్న వీటిని సంరక్షించుకుందాం. ఈ లీటు సంవత్సరంలో లభిస్తూన్న అదనమికోజును ఈ సందేశాన్ని పదిమందికీ తెలియజేయడానికి ఉపయోగించుకుందాం!

పాఠకులందరికీ నూ తన సంవత్సరపు భాకాంలు తెలియజేస్తున్నాం.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

GET YOUR COPY
AT YOUR DOORSTEP
FOR ONE YEAR
FOR JUST
RS. 120/-

A TREASURE-TROVE FOR TALENTED TOTS

Junior
CHANDAMAMA

THE ONE-STOP COMPLETE FUN
AND ACTIVITY MAGAZINE.

► Games, puzzles,
riddles, stories,
colouring activity
and more...

► Good habits grow when young.
Check out articles and features
in which values are taught subtly
and let your child learn about
Indian culture and heritage.

PAGE AFTER PAGE WILL KINDLE YOUR CHILD'S IMAGINATION

Mail the form below along with the remittance to : Subscription division,
Chandamama India Limited, 82 Defence Officers' Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

SUBSCRIPTION FORM

Please enrol me as a subscriber of Junior Chandamama. I give below the required particulars:

Name : ..... Address : .....

.....

.....

PIN Code : .....

I am remitting the amount of Rs.120/- for 12 issues by Money Order/Demand Draft/
Cheque No..... on..... Bank .....
branch drawn in favour of Chandamama India Ltd., encashable at Chennai (outstation
cheque to include Rs.25/- towards Bank Commission).

Place : .....

Date : .....

Signature

పువ్వు పుట్టగానే...

పుస్తకం ఇచ్చిన స్ఫూర్తి!

పుస్తకాలు పూ నసీక వికాసానికి దోహదం చేసే విజ్ఞాన వినోదాలను అందిస్తాయి. చిన్నప్పుడు చదివిన కొన్ని ముక్తికాలు ఎంతో స్ఫూర్తినిచ్చి కొందరిని జీవితాంతం ప్రభావితం చేస్తూ ఉంటాయి. అలా బాల్యంలో ఒక వుహా నీయు డి జీవిత చరిత్రను చదివి స్ఫూర్తిని పొంది, పేరికి పేదలయ్యాక గొప్ప పుస్తకాలు చేసి, గొప్ప నాయకుడిగా ప్రపంచ ప్రసిద్ధి గాంచిన గొప్ప వ్యక్తి బాల్యంలో జరిగిన ఒక సంఘటన గురించి ఇప్పుడు తెలుపు కుండాం.

ఆ కుర్రవాడికి చదవటం అంటే చాలా ఇష్టం. ఎప్పుడూ ఏ దెబ్బా చదవాలని ఆరాటపడేవాడు. “వునిషీ బానిసిత్వం ‘పాపం’ కానప్పుడు, ఈ ప్రపంచంలో పాపం అన్నది వుండే లేదు,” అనే వాక్యంతో ప్రారంభవు యే క్లాస్ వాంగ్మన జీవిత చరిత్రను తెలిసారగా చదివినప్పుడు అతడు మితికించి పోయాడు. ఆ ముక్తికాన్ని వుళ్ళి వుళ్ళి చదివేవాడు. దానిని ప్రాణప్రదంగా వూ పు కునేవాడు.

ఒక రోజు అతడు బడి నుంచి ఇంటికి వచ్చాడు. తండ్రి నిద్రపోవు న్నాడు. ఆ దశ్యం వూ సీ ఉలిక్కిపెట్టాడు. ఎందు కో తెలు సా? తాను ప్రాణప్రదంగా వూ పు కుంటూ న్న ఆ ముక్తికాన్ని తల దిండు గా ఉంచు కుని తన తండ్రి హాయి గా నిద్రపోవు న్నాడు!

కుర్రవాడు ఒక్క ను పు మెం ఆ లోచించాడు. తండ్రికి నీ ద్రాభంగం కలగకుండా, జాగ్రత్తగా పుస్తకాన్ని తీసి, ఆయన తలకింద తన తొడను ఉంచి, అలాగే కదలా మెదలక ఉండిపోయాడు. తండ్రి నిద్రలేచి కొడు కు తొడపై ద తను తల ఉంచి నిద్రపోవడం గ్రహించి ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఆ తరువాత జరిగిన సంగతి అడిగి తెలుపు కుని, కొడు కు వివరణ వీని పొంగిపొయాడు. వయస్సు కు పు చించిన తెలివితేటలు చూ మ్మా న్న తన బిడ్డను చూ సీ, అతన్ని ఆప్యాయంగా దగ్గరికి తీసి కుని, “నాయ నా! ను మ్మా పేరికి పేదలవాడివయ్యాక, గొప్ప గొప్ప కార్యాలు సాధించగలము వు న దేశంలో ఉన్న బానిసిత్వాన్ని నిర్మూలించగలము” అన్నాడు.

ఆ తండ్రి వూ టలు అరాలా నిజవు య్యాం యి. బిడ్డ పేరికి పేదలవాడై అచంచలమైన పట్టు దలతో, నిర్విరామ కృషితో ఒక్కొక్క మెట్టుగా ఎదిగి, ఎన్నో విజయాలు సాధించాడు. అమెరికాకు అధ్యక్షుడై బానిసిత్వాన్ని నిర్మూలించు చట్టం చేశాడు. వూ న వత్సం పిరిపు శించిన ఆ పు హనీయు డు - అమరు, వూ నవజాతి చరిత్రలో సు ిష్టరమైన స్థానం ఏర్పరచుకున్న అమెరికా అధ్యక్షు డు అబ్రహం లింకన్!

స్వార్థపరుడి పెత్తనం

సీతమ్మకు తాను ధనవంతురాలినన్న అహిం ఎక్కువ. ఆ అహింకారంతోనే ఆమె, వ్యాపారంలో నష్టిపాలు ఆర్జికంగా చితికిపాలు న ఆడబడుతు కుట్టుంబాన్ని చిన్నచూపి చూస్తూ వచ్చింది. ఆడుబడుతు ది పోరు గ్రామం. ఆమె భర్త పోయి, ఒక్కగానొక్క కూతురుతో దిగాల పిడుపు న్న పిరిస్థితిలో కూడా, ఆమెపట్ల కించత్తూ జాలి చూపించక, తిరిగి తన గ్రామానికి వచ్చేసింది.

అయితే, ఆ తర్వాత కొద్ది నెలలకే తల్లి కూడా పాలు ది క్కులేనిదానిలా మిగిలిన ఆడబడుతు కూతురు పిదహారేళ్ళ అరుణ బాధ్యత, సీతమ్మకు తప్పనిసరైంది. పోయిన ఆడబడుతు కు జరగవలసిన కర్మకాండ అంతా ముగియ గానే, ఆ మె తిరిగి తన గ్రామానికి ప్రియాణం కట్టింది. ఆ సమయంలో ఊరి పేద్దలిద్దరు ముగ్గురు, ఆమెతో, “ఇదిగో, సీతమ్మగారూ! నీ మేన కోడలు అరుణను ఒక్కరైనా వదిలేసి పోతావేమో! అంతపని మాత్రం చెయ్యకు.

ఎంత లేదన్నా మే నత్తవి. పీల్లను ఇంటి కోడల్ని చేసి కోలేకపోయా మాతీసి కు పాలు దగ్గర ఉండు కుని, కలో గంజో పాయి,” అని మొహం మీద చెప్పడంతో, ఇక చేసేది లేక - పోనీ ఇంటిచాకిరైనా పనికొస్తుందిలే అని సిరిపేట్టుకుని, అల్లు ప్టింగానే అరుణను తన ఇంటికి తీసి కు వచ్చింది.

తను ఇంట చేరిన ముగ్గురు నాడే మే నత్త, పినిన సీనినా సీనించింది. ఆ ణం నంచి, ఇంటిడు చాకిరీ తన నెత్తిన రుద్దేసరికి అరుణ మనసులో చిన్నబుచ్చుకున్నా, వెంటనే సర్దు కుని ఇంటిడు పని చెయ్యడానికి అలవాటు పడింది.

ఇంట్లో ఉండేది మొత్తం ఐదు ముగ్గురు. సీతమ్మ, ఆమె ఒక్కగానొక్క కోడుకు సూర్యంతో పాటు సీతమ్మకు సవ్యనా అన్నగారైన పద్మనాభం, ఆయన ఇద్దరు కూతుళ్ళు. వాళ్ళల్లో పేద్ద కూతురు మాత్రం, సూర్యునికి కాబోయే పేళ్ళామని

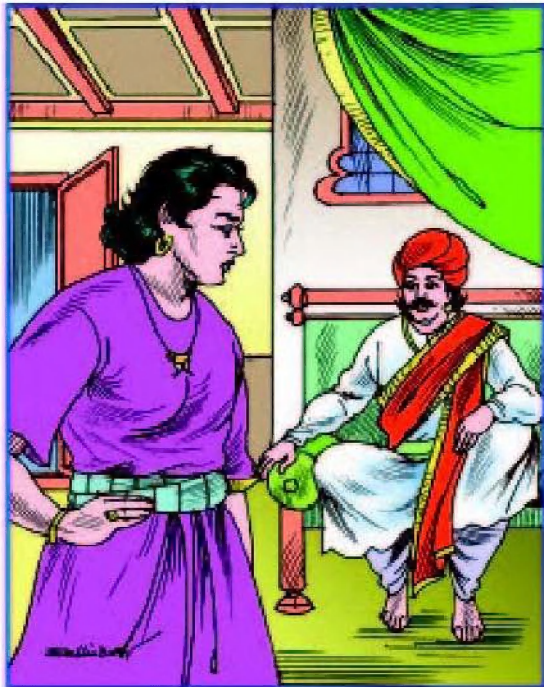
గ్రామమంతా చెప్పకుంటారు. సూర్యం మంచివాడు, తెలివైన వాడిలా కనిపిస్తాడు. ఐతే, ఇంటి వ్యవహారాలేవీ సూర్యం వూట వీధి జరగమా మొత్తం పెత్తనమంతా పద్మనాభానిదే. ఆయన పోలాల్లో ఎక్కడ, ఎప్పుడు ఏ పంట వెయ్యాలి, ఏ ధరకు ఎవరికి అమ్మాలి అన్న విషయాలన్నీ నిర్ణయిస్తాడు. రైతులూ, వ్యాపారులూ అందరూ ఆయన తోనే పూట్లాడుతారు.

ఇక ఇంటి అలంకరణ దగ్గర్నించీ, పిండగలకు పిబ్బాలకు హేస పిండిమంటల వరకూ పేతనవుంటా వూలతిది.

“వీ పూవుల పాల్కు నమ్మిటినుంచీ, పూ అన్నయ్యే పూకు అన్నీ చూసే పేతువు న్నాడు. ఇక పూలతి లేకపోతే పూకు ఒక్కపైట కూడా గడవవు,” అంటూ అతని దగ్గర సిగ్గువగా పూట్లాడేది సెతప్ప.

ఒకరోజు సూర్యం, పద్మనాభంతో, “ఈసారి వరి ఎక్కువగా వెయ్యవద్దు, మామయ్యా! మొన్నటి పంటలో వరి దిగు బడే ఎక్కువగా ఉండి, పిప్పిధాన్యాలకు కొరతగా ఉందని పట్నం నుంచి వచ్చిన, నా మిత్రుడొకడు చెప్పాడు. అందు చేత పిప్పిధాన్యాలు ఎక్కువగా పిండిస్తా, పునకు పుండి లాభాలు వస్తాయి!” అని అనడం, ఆ పిక్క వరండాలో కూర్చుని కుప్పలు విస్తరిస్తున్న అరుణ చెవిని పడింది.

ఆ పురుషుణ్ణి, పద్మనాభం కనిపిస్తున్నట్లుగా, “అదే బుర్రలేని తనం! అందరూ నీలాగే ఆలోచించి పిప్పిధాన్యాలే మేస్త, పునకొచ్చే లాభం సున్నా! అంచేత వరే వేద్దాం,” అన్నాడు.

“కానీ, ఈ పుట్టుపిక్కల చాలా పోలాలు వరికి మాత్రం అనుకూలమైతే, పూవు య్యా! మనలా వరి, పప్పుధాన్యాలు రెండూ చక్కగా పండే శ్రేష్ఠమైన పూవులు ఎక్కడా వాలా తక్కువ. అందువల్ల, చాలా పుండి వరే వేస్తారు,” అన్నాడు సూర్యం.

“అదిగో, వల్లీ తాలివి అక్కువగా పూట్లాడుతున్నామా పట్నం నుంచి ఎక్కడైతే కొన్నట్లు, రాతినేలలో కూడా బంగారం పిండించేస్తున్నారు, పున గ్రామం వాళ్ళు. అంచేత పునం కొరివితో తల గోక్కోకుండా వరే వేద్దాం, సిరా!” అన్నాడు పద్మనాభం.

“అదేం లేదు, పూవు య్యా!” అంటూ సూర్యం ఏదో చెప్పబోయేంతలో, అక్కడే మళ్ళీ సెతప్ప కల్పించుకుని, “ఒరే! మామయ్య వెద్దవాడు. అనుభవంతో చెబు

తూలం, కాదంటూ ఒకటే వాదిస్తావే
వుట్రా? అలాగే, అన్నయ్యా, వరేవేద్దాంలే.
వాడు చిన్నవాడు, ఏమీ తెలియని తనం.
వాడి మాటలు పేదగా పట్టించుకోకు,”
అన్నది.

ఆ మాటలు వింటూనే అప్రియ త్నంగా
స్థూర్యంకేసీ చూసిన అర్థ ణకు, అతడు
మొహం చిన్నబుచ్చుకోవటం, పిదపనాభం
పేదకూతురు మాటల చిన్నగా నవ్వడం
కనిపించాయి.

“ఇప్పటి పిరిస్థితుల్లో నాకు విలువ
లేదు. కానీ ఇంటియ జవాని అల్లుడు ఉండీ
కూడా బాపకు విలువ లేదు. నాకుంద అతడి
పిరిస్థితి వురీ అన్యాయం!” అన్న కుని జాలి
పిడింది అర్థ ణ.

ఆ తర్వాత నెల రోజులకు దేవీ నవ
రాత్రులు సిఫీ పించాయి. గ్రామ పేదలు

తొమ్మిది రోజులూ తొమ్మిది కార్యక్రమాల్ని,
తలకటి చొప్పన ఏర్పాటు చేయటం, ఆ
గ్రామం ఆనవాయితీ.

భోజనాలయ్యాక ఇంట్లో అందరూ
తీరిగ్గా కూర్చుని మళ్ళీ సిఫుయంలో పిదప
నాభం, “ఎప్పిదూ వునకు అలవాటుగా
వచ్చి హిరికథ చెప్పి భాగవతారుకు, ఒంట్లో
బాగాలేదట! రాలేనని కబురు పింపించాడు.
పురొక భాగవతారుకు కబురు
చేస్తున్నాను,” అన్నాడు.

స్థూర్యం ఉత్సాహంగా, “అలా అల్లుతే
హిరికథ వద్దు, మూపుయ్యా! పేద రాత్తు
రాపుయ్య ఎటూ హిరికథ పేట్టిస్తాడు.

నటరాజ నాటక సినిమా వాళ్ళు నాకు
తెలుసు. వాళ్ళదేత పుహిషాసి రవుర్దనం
నాటకం వేర్చుద్దాం. గ్రామంలోని వాళ్ళకు కొత్త
కాలేపిం, పునకు పుంచుబురు!” అన్నాడు.

పిదపనాభం వెంటనే, “నీకు తాలివిగా
ఆలోచించటం ఎప్పిటికొస్తుందో, నాకు
తెలియడం లేదు రా! ఖర్చు మాట అలా
ఉంచి, దేవీ నవరాత్రుల్లో నాటకాలూ అవీ
ఏమిటని, ఎవ్వనా అన్నారుంటే, ఉన్న పరువు
కూడా పాపుంది,” అన్నాడు.

ఇలా అల్లు నదానికీ కానిదానికీ వున
ల్లుడి మీద, పిదపనాభం పెత్తనం చెలా
ల్లుంచటం అర్థ ణకు చాలా కోపం తెప్పించింది.

అల్లుతే, ఈ సింఘటన జరిగిన వారం
రోజులకు, విచిత్రంగా నటరాజ నాటక
సమితికి చెందిన ఒక వ్యక్తి వచ్చి, గ్రామం
లోని పేదలను కలుసుకుని, తానెవరనదీ
చెప్పి, నవరాత్రులకు మహిషాసి రవుర్దనం

నాటకం ఇక్కడ ఉచితంగా ప్రదర్శిస్తావు ని మొక్కుకున్నాం, అందుకు అనుమతించ వలసిందిగా కోరాడు. తవు కు కొత్త కాల ేపిం దొర్త కుత్త దంపి సింతోషిస్తా అందు కు పెద్దలు ఏకగ్రీవంగా ఆమోదం తెలిపారు.

తన వూట నెగ్గకపోయినా, తన కోరిక నెరవేరుతున్నందుకు, సూర్యం చాలా సింతోషించాడు.

పాద్యవి నాడు ప్రదర్శింపి బడిన ఆ నాటకు, చిన్నపేద్దాతేడా లేకుండా, గ్రావు స్థి లందర్నీ వోషింగా ఆకట్టు కున్నది.

తవు కు లభించిన ఆ అశేష ఆదర ణకు, నాటక సివి తి అధ్యర త్ర పిరవూ నందభరితుడై వేదిక మీద నిలబడి, “మా నాటకం వీ అందరికీ నచ్చినందు కు చాలా క తజ్జులం. వై వు మొక్కుకోవడం, ఉచిత ప్రదర్శనా - అదుతా నిజం కాదు. ఇందు కు

బాలాత్రివిహస్త్రి దరదేవితో పాటు వీ రూ వు వుల్ని ్వించాలి. నాలు గు రోజుల క్రితం ఒక యు వకుడు, వూ దగ్గరకు వచ్చి, ఇక్కడ నాటకం ప్రదర్శించేందు కు వై వు డిగిన డబ్బు ఇచ్చాడు. కానీ, కారణం తెలియ దు, తనకు గు ప్తింగా ఉంచమని చెప్పాడు. అయినప్పటికీ, మా ప్రదర్శనకు వీ రిచ్చిన ప్రీతంసిల్లో ఆయ నది వు ఖ్య భాగం. అందు కని ఆయ నకురు చెప్పక తప్పదు; సూర్యంగారు,” అంటూ వు గించాడు.

ఊహించని విధంగా, నాటక సివి తి అధ్యర త్ర తన పేరు చెప్పుడంతో సూర్యం తెల్లబోర్లు, ఏం జరిగి ఉంటుందా అని ఆలో చిస్తూ, ఇంటికి బయ లు దేరబోతుండగా, గ్రావు స్థి లంతా అతణ్ణి వుట్టువుట్టి, “సూ ర్యం, ఏవో అవు కున్నాంగానీ, వు మ్మ

వు హా గట్టివాడివయ్యా! ఇంత కాలంగా ను మ్మావు నవూ వు చాటు బిడ్డవను కుంటున్నాం. కానీ, ను మ్మావుంచి వ్యవ హారకర్తవహా! అంటూ ప్రశంసించారు .

ఆ వు ర్నాడు అర్ధ ణ, సూర్యాన్ని ఒంట రిగా కలుపుకుని, “ఈ జరిగినదానికి ను మ్మా చాలా ఆశ్చర్యపడి ఉంటామనావా, అవునా? నేను తెర వెనక ఉండి, ఈ కథంతా నడిపినందుకు ఏమీ అనుకోకు. వూ గ్రామూ ధికారి, వూకు చాలా దగ్గరి పుట్టం. వూ అప్పుపాతూ, నాకోసం ఒక చిన్న మొత్తం ఆయన దగ్గర ఉంచింది. వున పాలికామినారాయణకు సింగతి సందర్బాలన్నీ చెప్పి, ఆయనకు కబురు పింపాను. ఆయన, ఈ పినికి నేనే నా డబ్బు ఖర్చు పేట్టగలను. అర్ధ ణ నాకు పిరాయిదేం కాదు! అని, నారాయణకు చెప్పి, ఈ ఏర్పాటంతా చేశాడు. సూర్యం పేరుతో నాటకాలవాళ్ళ వడ్డకు వెళ్ళినవాడు, ఆయన కడగొట్టు కొడుకు! నీ అంతట ను మ్మాగా, నీ పై నవూ వు పిద్యనాభానికి ఎదురు తిరిగే పిరిస్థితి లేదనిపించి, నేను స్వతంత్రులవాను. ఇప్పటికైనా కాస్త చురుకుడ

నంతో ను మ్మాస్వయం నిర్ణయాలు తీసి కుంటూ, ఆ స్వార్థపరుడి పేత్తనం నుంచి బయట పడటం గురించి ఆలోచించు,” అని చెప్పింది.

అర్ధ ణ వూటలకు సూర్యం నమ్మతూ, “అర్ధ ణా! ఈ దేవీ నవరాత్రుల్లో చేసింది, వు రొక తరహా వు హీ షాస్త్రి ర వుర్దనం. ను మ్మానన్ను ఎప్పు క్తుణ్ణి చేశామా ఈ ణం నుంచి ఇల్లా, పోలాల విషయంలో ప్రీతి నిర్ణయం నాదే! దానితో పాటు వు రొక వు ఖ్య నిర్ణయం కూడా తీసి కున్నాను,” అన్నాడు.

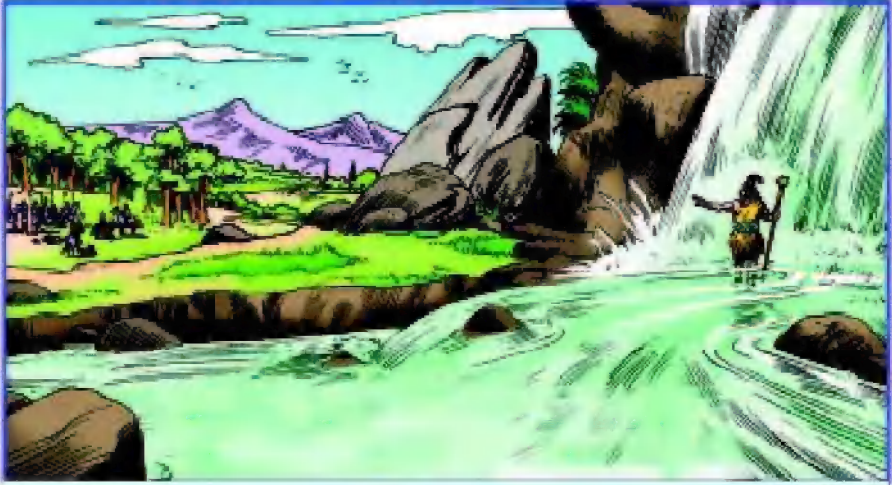
“ఏమిటా వు ఖ్య నిర్ణయం, బావా!” అంటూ అర్ధ ణ ఆశ్చర్యపాతూ ప్రశ్నించింది.

“వురేం లేదు, నిన్ను జీవితాంతం, నా వుంత్రిగా నియమించుకుని, నీ సెలహా సింప్రదివిషితో జీవించాలన్నది!” అన్నాడు సూర్యం.

వుంచి భార్య, భర్తకు సెలహాలివ్వడంలో వుంత్రిలా నడుచుకుంటుందన్న పేద్దల వూటలు తెలిసిన అర్ధ ణ, అతడి వూటల్లోని అంతరార్థం గ్రహించి, చిరు నమ్మతో తల వంచుకున్నది.

భల్లూక మాంత్రికుడు

3

[అరణ్యగ్రామాల్లోని ప్రిజలకు బందిపొట్ట బాధ లేకుండా చేసిన కాళీవర్యుని, పోత్రుల రాజుకు భయపడి, జితకేతరాజుని రణశిబిరం విధించాడు. దిరిసిన తోపిళ్లతో శిరశ్చేదనకు వెళ్తున్నప్పుడు, ఎన్నో బోతు పక్షులైన తలారి నుంచి గండగొడ్డలిన లాక్కుని కాళీవర్యుని ఆశ్చర్యకరమైన నాయకుడి తల నరికాడు. అప్పుడు 'ఐం జ్యో ఆదిభల్లూకా! అన్న పేర్ల కేక వినిపించింది. తరవాత- 1]

ఆదిభల్లూకా, అన్న కేక వింటూనే ఆశ్చర్యం కలపందరూ ఆధ్వని వచ్చిన మైపుకు చూశారు. కాళీవర్యుని గ్రంథిని దిన్న నుంచి కిందికి పూకి, తాను లోగడ ఆశ్చర్యకుల నాయకుడికి ఇచ్చిన కత్తిని తీసి కుని, ఒకటి పట్టుకున్నాడు. అంతలో కొండమీద పుట్ట నుంచి ధను కుత్త ను జలపాతం దగ్గర, ఒక ఆజాను బాహుదైన వ్యక్తి కనిపించాడు.

“ఇతడెవరో మాంత్రికుడై వుండాలి!” అనుకుంటూ కాళీవర్యుని తానక్కడి నుంచి పారిపోయేందుకు ప్రియత్నిస్తూ, ఆశ్చర్యకులు

దారినిడ్డగించగలరేమో అని, వాళ్ళ ముఖాల కేసీ పీర్గా చూశాడు. ఆశ్చర్యకుల్లో ఎవరిదైనై అతడిమీద లేదు. అందరూ జలపాతం వెనక నుంచి, హిరాత్తుగా బుచ్చు బీకి వచ్చిన వ్యక్తి కేసీభయ శృంగాలతో చూస్తున్నారు.

ఇప్పుడు జలపాతం దామిస్తూ నుంచి కేక పేట్టినాడు, దాని నుంచి నీటిపొయ్యి నుంచి దాటి, ఒడ్డున దికి వచ్చాడు. పునీషి నుంచి బలశాలిలా ఉన్నాడు; చేతిలో దృఢమైన దండం మన్నది; దాని పీడిన ద ఒకే వజ్రంలో పులిచిన ఎలుగు బంటితల మెరుస్తున్నది.

చందమామ

ఆ శంఖం వరకూ, ఆ ప్రదేశాన్నించి పారిపోవాలని ఆత్రపిత్తువున్న కాళీవర్మ తవుకేసీ వస్తున్న ఆ వింత ధుస్తిలు ధరించినవాణ్ణి చూస్తూ కదలామెదలక వుండిపోయాడు. ఆశ్వికులూ, ఎన్నుబోతు పీద మన్ను తలారీ భయ కంపీతు లౌచిన్నగా వణుకుతున్నారీ.

ఎలుగొడ్డు చర్మాల ధరించినవాడు, వాళ్ళన సీపుపించి, “నేను సేవుయానికి ఆది భల్లూకుడిబర్తు స్మిరించకపోతే, ఇక్కడ వురి కొంత రక్షణాతు జరిగి మాడేదని, నాకు తెలుసీ. నాబర్తు భల్లూకపూంత్రికుడు!” అన్నాడు.

ఒకటి రెండు క్షణాలు ఎవరూ మాట్లాడలేదు. కాళీవర్మకుడిచేత్తో కత్తిసీ, ఎడవు చేత్తో తలారి నుంచి లాక్కున్న గండ్రగొడ్డలనీ పైకెత్తి పట్టుకుని, భల్లూక మాంత్రికుడితో, “అయ్యా, అడక్కుండానే తవు ారేవు బోనలవిచ్చారీ, బా మాది! ఇక ఇక్కడ, పీరన్నట్టు కొద్దిలో తప్పిన వురికొంత

రక్షణాతు మాట! ఇప్పుడు నా దారిని ఎవరైనా అడ్డుగట్టు, వురికొన్ని కంఠాలు తెగి నేలపడవున్నవి,” అంటూ గ్రాన్ని అడిలించాడు.

“ధైర్యశాలివిరా, యువకా! ఒక్క క్షణం ఆగు!” అని భల్లూకపూంత్రికుడు తన వుంత్రిదండంతో, ఎన్నుబోతు పీద కదలామెదలక వున్న తలారిని చిన్నగా పొడిచి, “ఒరే, వుస్తి గ్రలో మన్ను ను మ్మ, ఈ దిరి సేనవన పీశాచానివా లేక రాజుగారి ప్రిధాన తలారివా?” అని అడిగాడు.

“అయ్యా, నేను ఏ పీశాచాన్ని కాదు; వుమ్మటికీ రాజుగారి ప్రిధాన తలారినే. ఆయన శివేసీనవాళ్ళ తలలు నరకటం నాపిసి,” అన్నాడు తలారి.

“అలా అయితే, శిరశ్చేదశి తప్పీవు కోవటవు గాక, ఒక రాజువకుడి తల కూడా నరికి పారిపోజున్నీన్ని నిందిత్తుణ్ణి నువ్వేం చేయబోతున్నామా?” అన్నాడు భల్లూక పూంత్రికుడు.

“అయ్యా, నేను నిరాయుధుణ్ణి! నా గండ్రగొడ్డలిని నిందితుడైన ఈ కాళీవర్మ బలప్రయోగంతో లాక్కున్నాడు,” అన్నాడు తలారి బొంగ్రురు పొర్లున గొంతుతో.

ఈ మాంత్రికుడెవడోగాని తన మీదికి తలారిసీ, ఆశ్వికులీ ఉసీకొల్పుతున్నాడని గ్రహించిన కాళీవర్మ, గండ్రగొడ్డలిని తలారి కేసీ వాస్త్రా, “ఒరే, వుస్తి గ్ర పీశాచీ, ఇదిగో నీ గొడ్డలి! నా దారిని అడ్డుగించగలవేమో వూడు!” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే తలారి తన ముసుగు తీసి ధూరంగా విసీరివేస్త్రా, తడబడే వూటలో, “కాళీవర్మా, ను మ్మవు హత్రు దివి; దిరిసేన

వన భైరవుడి సాక్షిగా చెబుతున్నాను. నా అహిం కూడా దిగిపొయింది,” అన్నాడు .

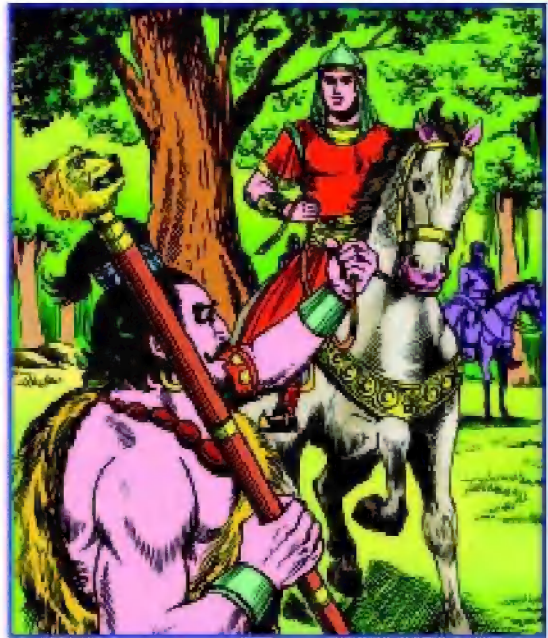
“అహింతోపాటు తాగిన మైకం కూడా దిగిపొయి మూడాలి, ఇక దారి తేలు గు!” అని, కాళీవర్మ, ధూరంగా మళ్ళీ అశ్వికులతో, “ఏ వూ డేవు టి? ఏ నాయు కుడికి పిట్టిన ధుర్గతి జూశారు గదా?” అన్నాడు .

“శిరశ్చేద శి” అవులు చేయ వలసిన వాళ్ళలో ఒకరు చావగా, రెండవవాడు లొంగిపోయాడు . ఈ సింగతేదీ రాజుగారికి చెబుతాం. దార్లు అడ్డగించి కుత్తుకలు నరికించు కునేంత అపూయ కులం కాదు , పేవు!” అన్నాడు అశ్వికులు .

“బుద్ధిగల మాట చెప్పారు!” అని కాళీవర్మ గుర్రాన్ని అదిలించి, అక్కడి నుంచి బయలు దేరబోయేంతలో, భల్లూక పూరితికుడు , “భల్లూకపాదగు రో! ఎట్టు కేలకు వునకు కావలసిన జాతకుడు దొరికాడు ,” అంటూ ఒక్క కేకపట్టి, కాళీవర్మ గుర్రమీకాళ్ళ మీతాళ్ళ పిట్ట కుని, “కాళీవర్మా! ఇక్కడ వు హావు ఇతవేత్త అయిన భల్లూకపూరితికుడు మళ్ళీ సింగతే ను మ్హ వు రిచినట్టున్నదే!” అన్నాడు .

కాళీవర్మకు చిన్నప్పటినుంచి పూరితి కులన్నా, భూతవైద్యులన్నా, గణాచార్యులన్నా ఏపూత్రం గౌరవభావం లేదు . అలాటి వారిని ఎంతవుందినో లోగడ అతడు తన పిట్ట పేరిగిన గ్రావుంలో, పుట్టుపిక్కల మళ్ళీ గ్రావుల్లో పూసీమన్నాడు .

భల్లూకపూరితికుడి పూటలు ఎంటూనే కాళీవర్మ, అతడేదో తనను పులకన చేసి పూట్లాడు తున్నాడని కోపం తెచ్చుకుని,

“అయ్యా, తనూబర భల్లూకపూరితికుడా? వింటేనే భీతికొల్పేట్టుగా మూడి. ఏ గు ఇంతకు వుందే గు రొక భల్లూకుడిబర కూడా పలికారు; ఆయనెవరు?” అన్నాడు .

కాళీవర్మ తనూబర ను ఇంత అపహాస్యం చేసి పూట్లాడినా భల్లూకపూరితికుడు కోపం తెచ్చుకోకపోగా, చిర నమ్మనమ్మతూ , “నా గుర్ర మూరిబర భల్లూకపాదుడు , నా బర భల్లూకపూరితికుడు . వుండు వుండు జర గను ను పొద్దుతాలు పూసి, పుహిదానంద పిడబోయే ను మ్హ, బరలో మళ్ళీ ఈ చిన్న పాలికను పూసి గజబిజి పిడిపాకు,” అన్నాడు .

“ఇల్లాదిలి బయలు దేరిన తరవాత, ఇప్పటివరకూ ఎదురైన గజబిజిల్లోనే మొహం మొత్తంది. ఇక త్వరగా మా గ్రావుం చేరి, పొలరానద్యం చేసి కుంటూ , ఉన్న దానితో త ప్తిపిడతాను ,” అంటూ

కాళీవర్య గండగొడ్డలిని, తలారి కేసీ విసీరి వేసీ, గుర్రాన్ని గట్టిగా అదిలించాడు .

గుర్రం కదిలి, పడీ పన్నుండడుగులు నడిచి, ఇక దోడు తీయబోయేంతలో వెనక నుంచి భల్లూకవూరికికుదురు పేద్ద గొంతుతో, “కాళీవర్యా, ఆగు! నీకెదురుగా వస్తున్న వాణ్ణెవరో చూశావా?” అన్నాడు .

ఆ హేచ్చరిక వింటూనే కాళీవర్య కొంచెం తల ఎత్తి వుండు కు చూశాడు . ఒక పేద్ద దిరిసెన చెట్టు వెనకనుంచి, ముగ్గురు ఆశ్వికులు వేగంగా వస్తూన్నార . వారిలో వుండు ముగ్గురు పట్టుపుస్తా, పేద్ద తలపాగా ధరించి ముగ్గురు . పిక్కలను న్న వాళ్ళు కుచుధారలు ; వాళ్ళ చేతుల్లో కత్తులూ, భుజాల మీద తళతళ మెరుస్తున్న డాళ్ళూ ముగ్గురు .

వాళ్ళను చూస్తూనే కాళీవర్య, గుర్రం కళ్ళాన్ని గట్టిగా వెనక్కు గుంజి ఆపాడు .

కవచధార లైస్ ఆశ్వికుల వుండు పట్టు దుస్తుల్లోవున్నవాడు, చేయెత్తి కాళీవర్యను చూపిస్తూ తలారితో, “ఒరే, నగర ప్రధాన తలారి! ఈ నిందితుడికి శిరశ్చేద శిల విధించార రాజుగారు . ఇంకా శిల అవులు చేయ లేదేం?” అన్నాడు కోపంగా .

తలారి గడగడ వణికిపోతూ , ఎన్న బోతు ప్పి దిన్నుంచి దిగి, ఏం జవాబివ్వాలా అని ఆలోచిస్తున్నంతలో భల్లూకవూరికికుదురు , తలారిని ప్రశ్నించిన అతడిని సీపి పించి, “నువ్వేగదా, జితకేతు రాజుకు ప్రధాన మాత్యుడైనావా?” అని ప్రశ్నించాడు .

రాజు పట్టాగాని, తన పట్టాగాని ఒక్క గౌరవవాచకం కూడా లేకుండా, అలా ప్రశ్నించిన వీడెవడో కపిటబ్రాహ్మణి అల్లు మూటాడ న్న కుని వుండు జీవగ్రుమ్మి కళ్ళారచేసీ, “ఎవడి బ్రాహ్మణి? వుండుతల్లి ఇక్కడి నుంచి తన్ను తగలెయ్యండి,” అన్నాడు .

ఆ ఆజ్ఞ వింటూనే వుండు పిక్కన ముగ్గురు ఆశ్వికులు కత్తులు రూపు బోర్లు న వాళ్ళల్లా, భల్లూకవూరికికుదిరు వుండు దండం కేసీ చూసి, నివ్వెరపోయారు . గుర్రాలు పెద్దగా సకిలిస్తూ, వెనక్కు నాలుగడుగులు వేసినై .

ఏం జరిగిందో అర్థంకాని వుండు జీవ గ్రుమ్మి , అశ్చర్యంగా తన అంగర కులిద్ద రికేన చూసి, “ఏం జరిగింది? అలా వణికి పోతున్నారేం?” అని అడిగాడు .

“అయ్యా, పిఠాకాదు , ఆ బ్రాహ్మణి చేతిలోని వుండు దండం పిడికి బిగించి ముగ్గురు ఎల్లు గ్రు బంటి తల కేసీ చూడండి! అది ఇంతకు వుండు నోరు తెరిచి, కోరలు చాచి, కళ్ళల్లో నిప్పురవ్వలు దేసింది,” అన్నార ఆశ్వికులు .

జీవగ్ర ప్రియ, భల్లూకపూంత్రికుడి పుంత్రి
దండమీసలు గు తలాటం కేసీ పిరిగా
చూసి, బాళనగా నవ్వి, “ఏమోయ్, బైరాగీ!
నీ పూట తీర్మా, చేష్టిల్లా చూస్తూంటే, పేద
పాగరు బోతులావున్నావు. ఏమైనా టక్కుట
పూరవెద్యల్లా, ఇంద్రజాలం నేర్చినవాడివా?”
అని అడిగాడు.

పుంత్రి ఇలా అనగానే భల్లూకపూంత్రి
కుడు గుడ్డుగుడ్డు పుతూ అతడి పుఖం కేసీ
తీయంగా చూసి, “సిన్యాసీ పుదిరతే,
బెర్తాగి అవుతాడని సామెత; తొండముదిరి
ఊపరవెల్లి అయినట్టు! నేను సన్యాసినీ
కాను, బెర్తాగినీ కాను -- భల్లూకపూంత్రి
కుణ్ణి! జ్యే ఆది భల్లూకా!” అంటూ ఒక
కేకపెట్టి, పుంత్రిదండంతో పిక్కునమ్ము ఒక
ఎండిన చెట్టుబోదెను గట్టికొట్టాడు.

మంత్రిదండం చెబ్బుకు చెట్టుబోదె
నుంచి ఛరిపుంటూ నిప్పిరవ్వలు లేచి,
మరుక్షణం చెట్టు భగభగమనే మంటలతో
నిలువీశా కాలిపొసాగింది. పుంత్రి జీవగ్ర ప్రియ
దెక్కివున్న గుర్రం వెనక కాళ్ళమీద లేచి,
పేదగా నకిలిస్తూ పూరంగా పరిగెత్తింది.

ఒకటి రెండు క్షణాలపాటు అక్కడవున్న
ఎవరి నోటా పూట పేగలలేదు. పూరు నుంచి
ఇదంతా గవు నిస్సెన్న కాళీవర్మ, గుర్రాన్ని
అదిలించి భల్లూకపూంత్రికుడి దగ్గరకు
వచ్చి, గుర్రుదిగి, “అహా, ప్రవ్వపూపూలు
పూయలవారి ఐంద్రజాలికుడివి కాదు;
పుహపుంత్రివత్తమాకా పిటి, ఐప్రియ
అయిన ఈ జితకేతరాజా పుంత్రిని పొడ
లెత్తించినట్లే, ఇతడి ప్రియ మత్రా, నీ పుంత్రి
శక్తితో భయ కంపితుణ్ణి చేసి, కాస్త బుద్ధిగా

రాజ్యపాలన చేసట్టు ఎందుకు చేయ
కూడదు?” అన్నాడు.

“భళి, నీ ప్రవ్వపూపూల వేకాదు;
బుద్ధిశాలివి కూడా, యువమా! నా పున్నులో
మన్నుదానిని, ఇట్టే పిసికట్టేశామా!” అని
భల్లూకపూంత్రికుడు, కాళీవర్మను మెచ్చు
కుని, పుంత్రి జీవగ్ర ప్రియతో, “పుంత్రి, నాజ్ఞ
ఎలాంటిదో చూశామాదా! ఇక ఇప్పిడిక్కడ
ఆజ్ఞలిప్య వలసినది నువ్వు? నేనా?” అని
అడిగాడు.

పుంత్రి జీవగ్ర ప్రియ నిలువీశా కాలి
పొతున్న చెట్టుకేసీ చూస్తున్నాడు. అతడికి
తానేదో పొణాపిదలోచి కుక్కుకున్నట్టు
భయంపెట్టుకున్నది. భల్లూకపూంత్రికుడు
పురొసారి గద్దించుతూ అదే ప్రియ అడోసిరికి,
అతడు వణుకుతున్న గొంతుతో, “అయ్యో,
భల్లూకపూంత్రికా! మీ అమాఘమైనశక్తుల్ని
కళ్ళారా చూశాను. ఇక్కడే కాదు, తమకు

తీర్పు బాటుంటే, రాజప్రాసాదానికి వచ్చి, అక్కడా జితకేతు రాజుగారికి ఆజ్ఞలూ, సిలహాలూ ఇవ్వవచ్చు!” అన్నాడు.

“ఎంతటి వుహువుంటికి, ఎలాంటి ధుర్గతి పట్టింది!” అంటూ కాళీవర్మ చుట్టూ మన్ను ఆశ్వికుల కేసె, ఎన్ను బోతు దగ్గర దిగాలు పిడి మన్ను తలారకేసె చూశాడు.

భల్లూకపూంత్రికుడు, తన వుంత్రి దండాన్ని పైకెత్తి పట్టుకుని, “నా ఆజ్ఞ లేవు బో అందరూ జాగ్రత్తగా వినండి!” అని తలారితో, “ఓరీ, తలలు నరకటం చేతనైన నీకు, తెగిన తలలు తిరిగి శరీరానికి అంటించి కుట్టటం కూడా చేతనైవుండాలి, అవునా? వెంటనే ఆశ్వికనాయకుడి తలను మొండానికి కుట్టి, గుర్రం మీద కూర్చోబెట్టి, పిడకుండా తాళుతో బిగించు,” అన్నాడు.

తలారి చాలా వీధి ఆపిని వుంగించి, ఆశ్వికనాయకుణ్ణి ఒక గుర్రం వీధి పేట్టి, తాళుతో బిగించాడు. కాని, హడావిడిలో వాడు ముఖాన్ని వీపు వైపుకు పెట్టి కుట్టటంతో, గుర్రం వీధి పేడతల కళేబరం స్వారీ చేస్తున్నట్లుంది. జరిగిన పొరబాటు చూసి భల్లూకపూంత్రికుడితోబాటు, ఒక్క

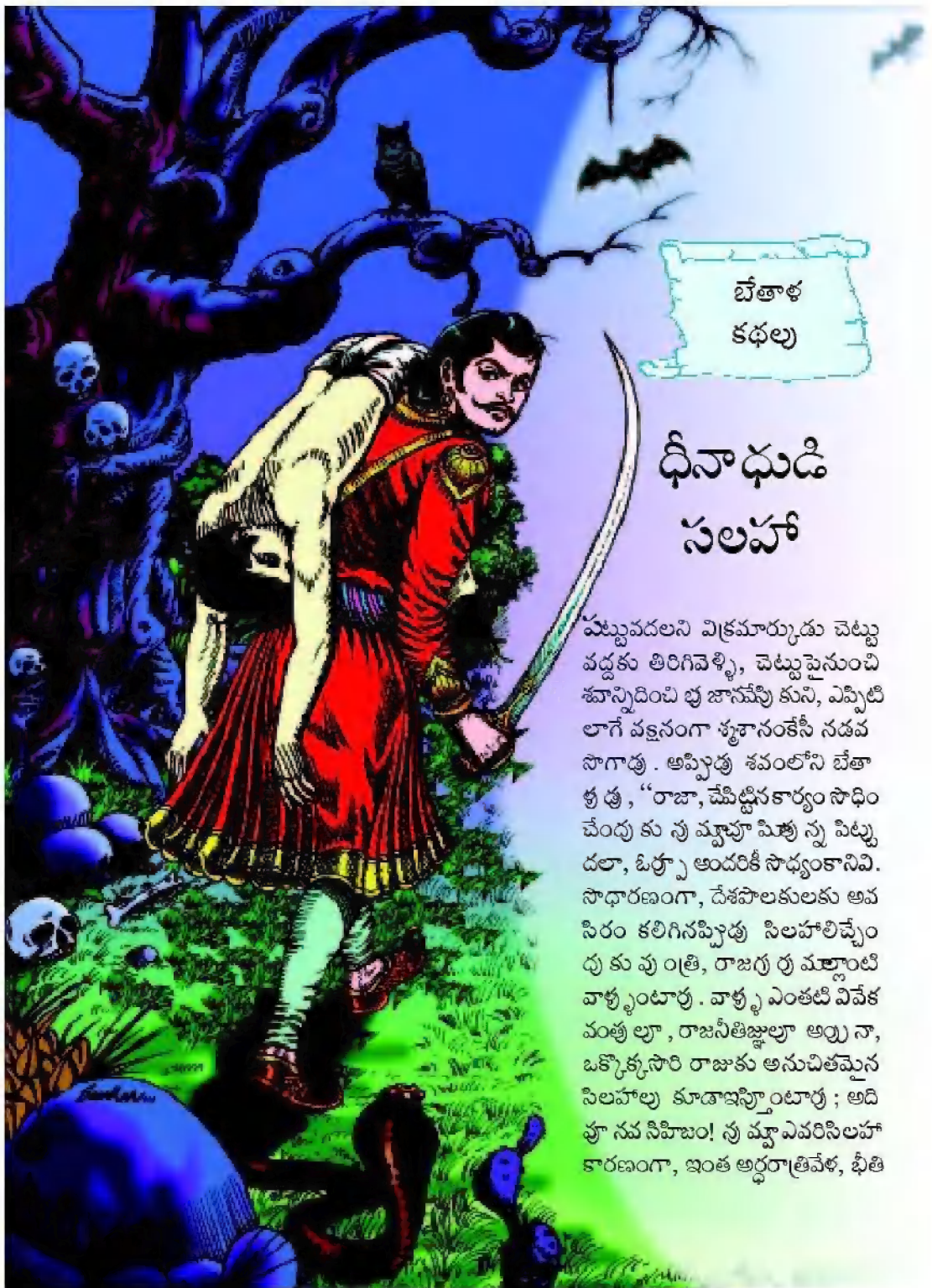
వుంత్రి జీవగ్రస్తుత తప్పి; అందరూ బిగ్గరగా నవ్వారు. పూంత్రి కుడు, జీవగ్రస్తుతేసీ కళ్ళెర్రచేసి, “ఓల్లా, వుంత్రి ను విప్పివుత్రి తలారి వాహి నమైన ఎనుబోతునూ, నీ వాహినాన్ని అలారి అధిం హించబోతున్నార,” అన్నాడు.

జీవగ్రస్తుత పూర్తి పూట్టడకుండా వడవడ వణు కుత్తూ వచ్చి, ఎన్ను బోతు వీధి ఎక్కి కూర్చున్నాడు. అలాగే తలారి పొల్లు వుంత్రి గుర్రం ఎక్కి, కళ్ళపిఠాల్ని పిట్టుకున్నాడు. అందర్నీ నగరుకు బయలు దేరవున్నాడు, భల్లూకపూంత్రికుడు.

జితకేతరాజు వుంత్రికి జరిగిన అవ పూనం చూసి, ఆనందపిడు తూ కాళీవర్మ, “ఈ డిరంగింమిపూసి నగరప్రిజలు తప్పికి వినోదిస్తారు! ఇక నా దారిన నేను పొల్లు, పూ గ్రావుంచేరతాడు,” అంటూ గుర్రాన్ని అదిలించేతలో భల్లూకపూంత్రికుడు వుంత్రి దండం పైకెత్తి, “కాళీవర్మ, నా ఆజ్ఞ వినలేదా?” అన్నాడు.

“ఆజ్ఞ! ఎవడు నన్నిక్కడ ఆజ్ఞాపించ గలవాడు?” అంటూ కాళీవర్మ ఒరవుంచి కత్తిచూశాడు. - (ఇంకామూది)

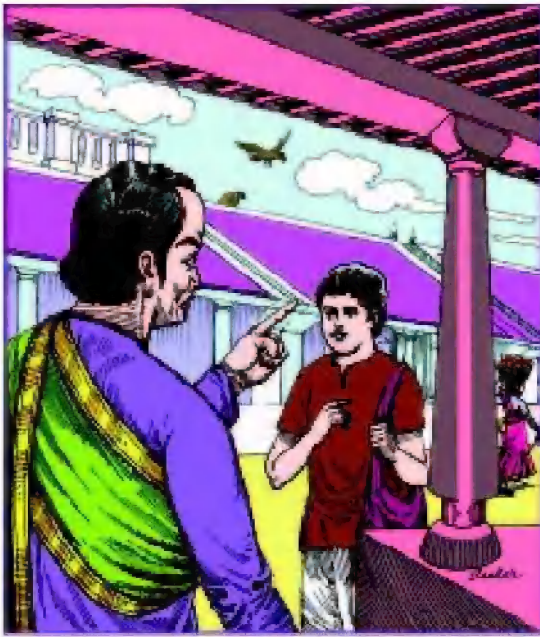

బేతాళ
కథలు

ధీనాధుడి సలహా

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపైనుంచి శూన్యమిదిచి భుజానవేసి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షనంగా శూకానంకేసి నడవ సాగాడు . అప్పిడు శవంలోని బేతాళుడు , “రాజా, డేమిట్టినకార్యం సాధించేందుకు నువ్వు మృత్యుమిత్రుని పిట్టడలా, ఓర్పు అందరికీ సాధ్యంకానివి. సాధారణంగా, దేశపాలకులకు అవసరం కలిగినప్పుడు నిలహాలిచ్చేందుకు వుంటుంది, రాజగురు మంత్రాంటి వాళ్ళుంటారు . వాళ్ళు ఎంతటి వివేకవంతులూ , రాజనీతిజ్ఞులూ అయినా, ఒక్కొక్కసారి రాజుకు అనుచితమైన నిలహాలు కూడా ఇస్తూంటారు ; అది నువ్వనిహితం! నువ్వు ఎవరిని నిలహాకారణంగా, ఇంత అర్ధరాత్రివేళ, భీతి

గొలొలు ఈ శృగానంలో నానాశ్రవులకూ గురి అమవున్నావో తెలియదు. స్థాయి భేదాల్లో తప్పి, రాజ్యపాలకుడూ, గ్రామ పాలకుడెవ్వ గ్రామాధికారి చేసినా నిర్ణయాలు తీర్చే లేనివి. ఇందుకు ఉదాహరణగా, నీకు ఒకానొక గ్రామాధికారికి సలహాదానైన ధీనాథుడనే పండితుడి కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, ఎను,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

శ్రీమితం గ్రామాధికారి శ్రీనాథుడు, తన గ్రామం అన్ని గ్రామాలకన్నా మెరుగ్గావుండాలని కోరుకుంటాడు. అందుకని అతడు ధీనాథుడనే పండితుణ్ణి, తనకు సలహాదారుగా నియమించాడు.

ధీనాథుడు, ఎవరివల్లనైనా తప్పు జరిగినా, ఆ తప్పి ఎందుకు జరిగిందో లోతుగా ఆలోచించాకనే శివునించి సలహా ఇచ్చేవాడు. ఎవరైనా ఘనకార్యం చేసిస్తున్నాడూ కూడా, దాని ప్రయోజనాలు నెమ్మదిగా అంచనావేసిన

తర్వాతే, సత్కారునించి శ్రీనాథుడికి సలహా ఇచ్చేవాడు.

ఆ గ్రామంలో త్రిపురార్తి అనేవాడు యాభై ఏళ్ళ వయసులో తీవ్రమైన వ్యాధికారణంగా వుంచపెట్టాడు. ఇల్లు గడవక త్రిపురార్తి కొడుకు త్రికాపురుడు, గ్రామంలో భాటన మొదలు పెట్టాడు. అలా వాడు, ధీనాథుడి ఇంటికి కూడా వెళ్ళితే, ఆయన వాడితో, “నీకు ఇరవై ఏళ్ళ వయస్సుంది. కాల్వా చెల్లూ ఆడతనైనా. ఇన్నాళ్ళూ తండ్రి కష్టపడి సింపాల్నిస్తాండో, సాధు రిపాతు పెట్టినీకూర్చున్నామా ఇప్పుడు నీ తండ్రి వుంచాననిపిడతే, ఇతరుల కష్టంతో జీవించాలన్న కుంటున్నామా భాటననేరం. ఇది మొదటి తప్పుగా వుంచి విడిచిపెట్ట తున్నావు. వురొకసారి ఈ గ్రామంలో భాటన చేస్తూ కనిపిస్తూ, సన్నకారంగా రంలో వెళ్ళుస్తావు!” అన్నాడు.

ఈ వూటలకు త్రికాపురుడు భయపడి గ్రామం వదిలి పారిపోయాడు. దాంతో వాడి తండ్రి త్రిపురార్తి అనాథ అయ్యాడు. అప్పడు, ధీనాథుడు, గ్రామాధికారితో జరిగింది చెప్పి, “గ్రామంలోని అనాథలనూ, వికలాంగులనూ ఆడుకోవలసిన బాధ్యత గ్రామ పాలకుడైన గ్రామాధికారిది. తవురు త్రిపురార్తి వల నిమిత్తం ఒక వునిషిని నియమించండి. త్రిపురార్తి పాపేణ బాధ్యతను రోజుకొకరు చేప్పిన గ్రామ స్థిలందరూ స్వేకరించాలని శాసించండి!” అని సలహా ఇచ్చాడు.

దీనికి శ్రీనాథుడు విస్మయంగా, “ఇదే ఏర్పాటు అతడి కొడుకు త్రికాపురుడు డగ్గా చేస్తూ, మేర వునిషిని ఏర్పాటు చేయవలసిన అవసరం తప్పదీకదా! అదీకాక, గ్రామ స్థిల త్రిపురార్తిని

పొమ్మి అమ్మ ర్రి భిటన చేసినట్లేకదా! నాకంతా అయోమయంగావుంది,” అన్నాడు.

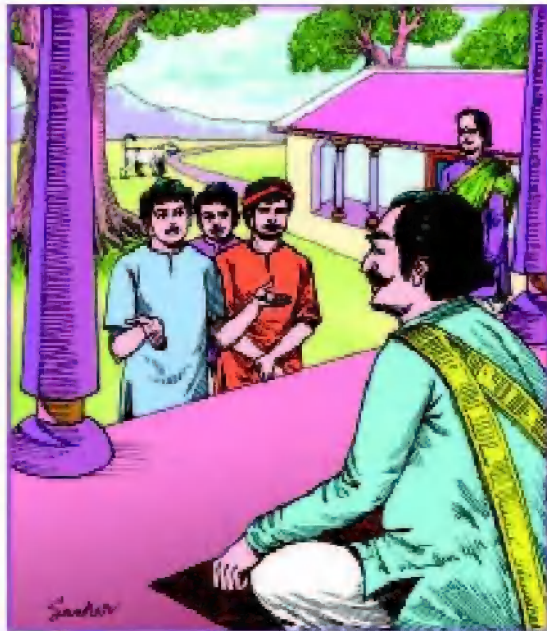
“త్రికాపు డ్ర అనాథకాడ్ర, ఏకలాంగ్ర డ్ర కాడ్ర. వాడొకసావు రి. సావు ర్రి లు భిటన చేస్తుందినేరం. అమ్మ ర్రి భిటన చేయడం లేద్ర. అడక్కుండా వు నవు తడికి సాయ పిడ్రు తు న్నాం!” అన్నాడ్ర ధీనావు డ్ర.

శ్రీనావు డికిది న్యాయ వు నిపించింది. వెంటనే ఆ విధంగా ఏ ర్రి ట్లు చోశాడ్ర. శ్రీపితంలో కొందర్ర డ్ర ష్టి లు న్నార్ర. వారిలో భీముడు, రంగడు, వెంకడు అనే ముగ్గురు య్వు మకులు, ఒక రోజున కలిసేకట్టుగా శ్రీనావు డ్డికల్లు సు కున్నార్ర. తవు తలిడుడ్ర లు ముసలివారైపోయారనీ, వారిని పొషించడం తమవల్ల కావడంలేదనీ చెప్పి, “మన గ్రామ కొలు మతో వూ వు గ్గు రికి పిసు లిప్పించండి. వీ రిచ్చే జితంతో వూ కుట్టంబాలన పొషించు కుంటాం!” అన్నార్ర.

శ్రీనావు డ్ర వాళ్ళకు తన కొలు మతో ప్రిస్తితానికి ఉద్యోగాలు లేవని సాసు నయంగా చెప్పాడు.

“వీ ర్రి ఉద్యోగాలివ్వర్ర. ఉద్యోగం కోసంవేం గ్రావుం ఎడిడి పేట్టిపాతే వూ త్రం, వూ పేద్దలాలవకు వు నిషిని సయ వుంచ గలర్ర. ఇది అన్యాయం!” అన్నాడ్ర భీవు డ్ర. రంగడ్ర, వెంకడ్ర వెంటనే వాడికివత్తాసు పిలికార్ర.

సిరిగ్గా ఆ సయ యంలో అక్కడికి ధీనావు డ్ర వచ్చాడ్ర. అయ న సింగలి విని, “గ్రావు వెర్రల బాధ్యత శ్రీనావు డిది. వీ ర్రి గ్రావుం వదిలి పేట్టడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారా?” అనివాళ్ళన అడిగాడ్ర.

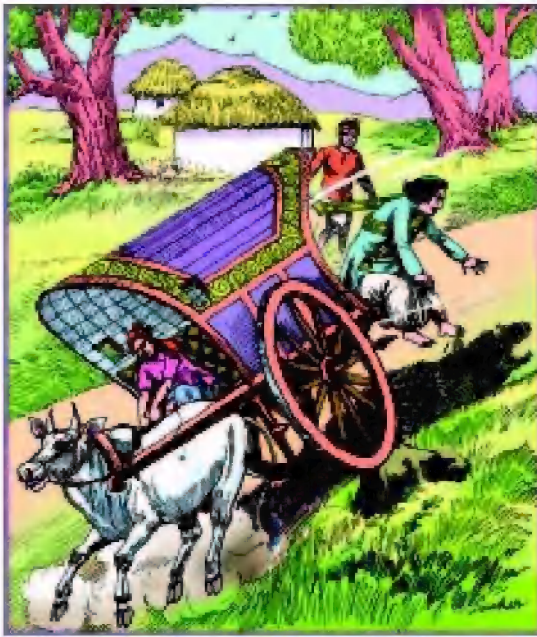
“వు వు గ్రావుం ఎందు కు వదిలి పేట్టాలి?” అంటూ రెట్టించాడు భీముడు. అవునందే అవునన్నారు రంగడు, వెంకడు.

ఈ వూటలకు శ్రీనావు డికి చాలా కోపంవచ్చింది. వెంటనే ఆయన, ఆ ముగ్గురికి గ్రావు బహిష్కరణ కి విధించాడ్ర. “నాల వీ ద అయ న వు న్ని లు వాళ్ళన గ్రావు పాలివే రల అవతలకు తరివి కొట్టార్ర.

తర్వాత శ్రీనావుడు కొంచెంసేపు ఆలో చిస్తూ ఊర్ర కుని ధీనావు డితో, “ఇంకా ఇలా ఎన్నికుట్టంబాలన పొషించాల్సివస్తుందో అని, నాకు భయంగామాది,” అన్నాడ్ర.

“తవు ర్రి ఆనవసిరంగా ధువు పిడకండి. భీముడు, రంగడు, వెంకడు తుంటరులు. ఇక వుండు ఇలాంటివి జరగమూరికదా - త్రికాపు డ్ర కూడా వు శీ గ్రావుానికి తిరిగి వచ్చి తవు రిని వూ పిణ అడిగే అవకాశం కూడామాది,” అన్నాడ్ర ధీనావు డ్ర.

గ్రామం వదిలి వెళ్ళినవారి సింగతి ఎలావున్నా, గ్రామంలో మాత్రం ఇంకెవరూ గ్రామాధికారి వద్ద తుంటరిఫీర్యాదులు చేయలేదు. అందుకు శ్రీనాథుడు చాలా సంతోషించి, ధీనాధుణ్ణి ఎంతగానో మెచ్చుకున్నాడు.

కొద్ది వారాల తర్వాత శ్రీనాథుడికి ఒక విశేషం తెలిసింది. త్రికాపురం, భీమపురం, రంగడు, వెంకడు కాస్తదూరంలోవున్న సిత్యమితం చేరకుని, అక్కడ కాయ కష్టం చేస్తున్నాడని బ్రతుకుతున్నారట! అయితే, వాళ్ళకింకా బుద్ధివచ్చినట్లు లేదు. తమ కష్టాలన్నీటికీ గ్రామాధికారి శ్రీనాథుడు కారణమంటూ రోజూతిట్టుకుంటున్నారట.

“వాళ్ళ తప్పిచేశారు, నేను శింపాన. తప్పితమని దుర్గించకుండా వాళ్ళ నన్ను తిట్టుకుంటున్నారంటే, ఈ జన్మకు బాగుపడరు!” అన్నాడు శ్రీనాథుడు కోపంగా ధీనాథుడితో.

ఇది జరిగి వారం గడిచాక శ్రీనాథుడికి, సత్యపురం వెళ్ళి, ఆ దుష్టులు పడుతున్న కష్టాలను కళ్ళారా చూసి వినోదించాలన్న కోరిక కలిగింది. అందుకు బండి ఏర్పాటు చేయించాడు. అది అన్ని హింగులూ మళ్ళీ ఒంటెద్దు బండి. బలమైన పొట్లగిత్తలాగే ఆబండిని, వుంచి చాకచ్యపును చింతయ్య అనేవాడు తోలేవాడు. ఆ బండిలో ఆయన ఒక్కడూ బయల్దేరాడు.

శ్రీపురం నుంచి సత్యపురం వెళ్ళాలంటే వుధ్యలో వీరమితం, ధవమితం, గమమితం వస్తాయి. శ్రీనాథుడి బండి వీరమితం దాటాక ధవమితం పోలివు రలో - బండిచక్రం ఒకటి అనుకోకుండా బాటలో పడినప్పుడు బండారాలు పీడితాయి. బండి ఒక్కసారిగా కుద్రమీతులొనవడంతో, శ్రీనాథుడు ఎగిరి బండిలోంచి కిందపడ్డాడు. ఆ పడడంలో ఆయన తలకు దెబ్బ తగిలి స్పృహ తప్పింది. బండి తోలు తున్న చింతయ్య కూడా అక్కకు పడ్డాడు. బండి చక్రంవాడి చేతుల పీడుగా పోయింది. వాడు లేవలేక పూలు గుత్తా అలాగే మాడిపోయాడు. గిత్త బండిని కొంత దూరం వుండుకులాగి ఆగిపోయింది.

ఆసెవుయంలో భీమపురం ఏదోపనిపొంద సిత్యమితం వుంచి ధవమితం వెళుతున్నాడు. జరిగిన పివూదం ఎండి కొంటబడింది. వెంటనే వాడు గిత్తను అడుపుచేసి, బండిని వెనక్కు తిప్పాడు. శ్రీనాథుణ్ణి, చింతయ్యను బండిలోకి చేరవేసి, ధవమితం లోని ద్రిపుఖ వైద్యుడింటికి తీసుకుపోయాడు.

వైద్యుడు పరీక్షలు చేసి, చింతయ్యకు తగిలిన దెబ్బలు త్వరలోనే మానిపోతాయనీ,

శ్రీనాథుడికి పూత్రం స్పృహిరావడానికే వారం రోజులు పట్టవచ్చునని చెప్పాడు. అంతేకాదు, శ్రీనాథుడికి ఎల్లవేళలా దగ్గర ఉండి సిపిర్యలు చేయూల్నిమాటలు ఉండన్నాడు.

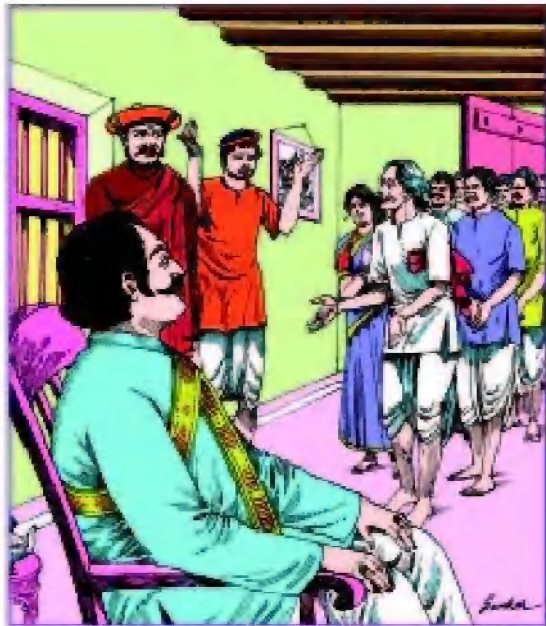
శ్రీనాథుడి సిపిర్యలకు వేరే పునిషీని పేట్టాలంటే అందుకు డబ్బుకావాలి. అదీ పుంధుగా ఇవ్వాలి. శ్రీనాథుడు కలిగిన వాడని గ్రహించినవైద్యుడు, వైద్యానికయ్యే ఖర్చును పుంధుగా తనే భరించగలననీ, కోలుకున్నాక డబ్బువ్వడానికి శ్రీనాథుడు నిరాకరిస్తూ పూత్రం బాకీ తీర్చడానికి భీముడు హామీవుండాలనీ చెప్పాడు. భీముడు దీనికి ఒప్పించుకుని, తానే దగ్గర ఉండి శ్రీనాథుడికి సికలోపిచారాలూ చేశాడు. పూత్రం రోజులకే శ్రీనాథుడికి స్పృహ వచ్చింది, అది భీముడి సపర్యల ఫలితమేనని వైద్యుడు మెచ్చుకున్నాడు. పురొక పూత్రం రోజుల్లో శ్రీనాథుడు పైర్తిగా పూత్రాలు పునిషీ అయ్యాడు.

ఈలోగా బండితోలే ఓపిక రాగానే చింతయ్య శ్రీపురం వెళ్ళి, శ్రీనాథుడికి జరిగిన బండి ప్రమాదం గురించి అందరికీ చెప్పాడు. శ్రీనాథుణ్ణి చూడడానికి ఆయన కుటుంబ సిభ్యులు, ధీనాథుడు పూత్రపు కాక చాలా పుంధు గ్రామ స్థిలు కూడా వచ్చారు. అందరూ వైద్యుణ్ణి, భీముణ్ణి పోగడ్డలతో పుంధెత్తారు.

“నావత్తిధర్మం నేను పొటించాను. ఆస్థుల దేమవు కర్తణించాడు. ఇంధులోనేను చేసేందంటూ ప్రిత్యేకంగా ఏమీ లేదు,” అన్నాడు వైద్యుడు మొహపూట పిడుతూ.

“నావల్ల తప్పి జరిగింది. అది సిరి దిద్దుకునే అవకాశపు వ్యపుని, నాలాంటి తప్పి చేసిన పురిపుర్గ రిజేపాటు ప్రితీరోజూ

చందపూపు

దేమణ్ణి పొర్తిస్తాను. మెట్టమెట్ట దటి వాడుగా ఆయన నన్ను కర్తణించాడు!” అన్నాడు భీముడు ఉత్సాహంగా.

శ్రీనాథుడు, వైద్యుణ్ణి ఘనంగా అక్కడి కక్కడ సత్కరించాడు. ఇంటికి తిరిగివచ్చిన తర్వాత, భీముడి విషయంలో, వాడి గ్రామ బహిష్కరణలో రద్దు చేసి, గ్రామ కొలు మతో వాడికి ఉద్యోగం ఇచ్చి, తనకే తజ్జతను చాటుకోవాలనుకున్నాడు.

ఆయన ఈ విషయం ధీనాథుడికి చెప్పి, “భీముడు తను చేసిన తప్పికు పిచ్చాత్మ పిడడమేకాకుండా క్షమించమని దైవప్రార్థన కూడా చేస్తున్నాడు. వాడికి గ్రామ కొలు మతో ఉద్యోగం ఇవ్వాలనుకుంటున్నాను. మీ సలహా ఏమిటి?” అని అడిగాడు.

దానికి ధీనాథుడు, “మీరు భీముడి విషయంలో చేయదలచినదేదో చేయండి. అది మీ ఇష్టం. తర్వాత, పునగ్రామం దాటి

బండి ప్రయాణం చెయ్యకూడదు. దుష్టుబుద్ధి, తుంటరితనాలకారణంగా తప్పి చేసినవాళ్ళు పురి పుర్గుర్ల న్నార్త. వాళ్ళా భీముడిలాగే ప్రతిరోజూ దేమట్టే పొద్దిపిన్నార్త. ఏది దైవసంకల్పమో, ఏది కాకతాళియమో గ్రహించగలిగినంత జ్ఞానం పు సేషీకున్నదని నేనను కోను!” అన్నాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, ధీనాధుడు పు హాపిండితుడే కావచ్చు. కానీ, ఆయన ఇచ్చిన సలహా పూర్తి అంటే, అలాంటి వ్యక్తుల్లో మూడవలసిన జాతీ, దయా దాన్యాలు, ఆయనలో కొరత ఉన్నట్లు బోధిస్తున్నదిగదా? గ్రాహాధికారి అయిన శ్రీనాథుడికి జరిగిన బండి ప్రమాదపు స్పృహ, సత్తా సాధనానికి భీముడు సాయపడకపోతే, ఆయన జీవించి మూడేవాడు కాదన్నది స్పష్టం కదా? తన ప్రాణరక్షకుడైన భీముడికి, శ్రీనాథుడు గ్రామంలో మతో ఉద్యోగం ఇచ్చి, తన క తజ్ఞత చెప్పడం దుకున్నప్పుడు, అందుకు ధీనాథుడు అడ్డు తగలడం ఏమో త్రం పూ నవత్తుం, ఎవేకుం, విజ్ఞతా అనిపించు కోదు గదా? ఈ సందేహాలకు సమాధానం తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రమా ర్కత, “పు నిషేని పూ తు క పు గజాతి నుంచి భిన్నంగా నిలబెట్టి చూపి, అతడిలో మన్న జాతీ దయా దాన్యాలే. ఐతే, వాటిని పాత్రాపాత్రల నెరిగి ఆచరించాలి. భీముడన్న పూటలో - తన తప్పిని సరిదిద్దుకునేందుకు, తన చేస్తున్న ప్రార్థనలకించి దేవత, శ్రీనాథుడికి బండి ప్రమాదం కల్పించాడన్న అనుచితభావం మన్నది. ఇది గ్రహించే ధీనాధుడు, భీముడు లాంటివాళ్ళ పురి పుర్గుర్ల న్నార్తనీ, అందు వల్ల, గ్రామంలో బండి ప్రయాణం చెయ్యవద్దనీ, అంతేకాక భీముడికి కొలు మతో ఉద్యోగం ఇవ్వడం, పు గతా పుర్గురిలో దురాశకు కారణం అమత్తుందన్న పూచనతో శ్రీనాథుడికి సలహా ఇచ్చాడు. ఇందులో ఆయన, విభిన్న స్వభావాల పు సుఖ పూ సనీక తత్వాలను ప్రణంగా అర్థంచేసుకున్న పరిపక్వత కనిపిస్తుంది. మెచ్చదగిన సలహా!” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా క్షుణ్ణంగా కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[అధ్యాయం: “వసుంధర” రచన]

సముద్ర పూజ

భారతదేశంలోని వుత్సవాలు, పుణ్యంగా పిల్చివు
సిప్పు ద్ర తీరంలోని పిల్లకారులు, వు కరసింక్రాంతి రోజున
కదలి తల్లిని ప్తి జిస్తారు. తవు కు జీవనోపాధిని కల్పించే సిప్పు
ద్రాన్ని కన్న తల్లిలా భావించి, అన్నపై ర్లేష్టరిగా ఆరాధిస్తారు.
ఈ సిందర్బంగా జరిగే ప్తి జలు జాతి జన్మ లందరినీ ఒక
చోట చేర్చడంతో పాటు, వారికి పిర్యావరణపిట్ల స్పి హి,
అవగాహన పేరిగేలా చేస్తారు. సాగర జలాలకు దివ్యత్వం అపొదించడం కారణంగా వారిలో
వు రింత భక్తిశ్రద్ధలు పేంపోంపు తాలు.

గ్ర జరాతలో సింక్రాంతిని ఉత్తరాయ న మ్యూకాల ప్రారంభంగా భావించి స్పా ర్త్యణ్ణి ఆరాధి
స్తారు. ఆ తరవాత పేల్లలా, పేద్దలా అందరూ కలిసి ఆసుదోత్సాహంతో గాలిపిటాలన్న ఎగ్గ ర
వేస్తారు. వేనవేల రంగు రంగు ల గాలిపిటాలతో ఆకాశం నిండిపోతుంది. ఎవరిగాలిపిటం
మరీ ఎత్తుకు వెళుతుందా అన్న ఆనందంనిండిన పోటీలు ఉద్వేగభరితంగా సాగుతాయి!

ప్రపంచ వారసత్వ జాబితాలో కొండగుహలు!

మధ్యప్రదేశ్ లోని సుప్రసిద్ధమైన భీమబెట్కా కొండగుహలు, యునెస్కో ప్రపంచవారసత్వ
జాబితాలోకి చేరాయి. క్రి.పూ. 3500-2000 కాలానికి చెందిన చిత్రాలు ఈ గుహల్లో
ఉన్నాయి. భోపాల్, విక్రమ్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ప్రొఫెసర్ డబ్ల్యు. వకాంకర్ యూ థ్
సింవత్సరాల క్రితవు ఈ గ్రహాలన్న కన్న గొన్నాడ. ఇక్కడ
దాదాపూర్వ 00 రాలి గ్రహాలు ఉన్నాయి. ఇక్కడి చిత్రాలు
చాలా వరకు వు హాభారతంలోని ద శ్వాలన్న ఎవరించే
విగా ఉన్నాయి. ఈ గ్రహాలపేరు పాండవులలో ఒకడైన
భీముడి పేరుమీదుగా ఉండడం చెప్పుకోతగ్గ విశేషం!

ఇద్దరు శిష్యులు

సుప్రసిద్ధుడైన బృషీ మనాచార్యుడివద్ద రత్న శ్రీ, వివులు శ్రీ అనే ఇద్దరు శిష్యులు ఉండేవారు. ఇద్దరూ ఉద్దండపిండితులసొబగు తెచ్చుకున్నారు. వేదమేదాంగాలను, ఉపనిషత్తులను అభ్యసించారు. వివిధ మిత్రాణాలను చదివారు. వీటితోపాటు కొన్ని సిద్ధులను కూడా సాధించారు.

మనాచార్యుడి ఆశ్రమం నిరయూ నదీ తీరంలో ఉండేది. మనాచార్యుడి గృహ మహావాసాలయ విస్తృతమైనది. పుణ్య లోయలో నివసించేవాడు. ఒక రోజు మనాచార్యుడి ఆశ్రమానికి వచ్చిన ఒక బాట సారి, హిమాలయాలలోని గృహ మనాచార్యుణ్ణి వెంటనే బయలుదేరి రమ్యమైనట్లు చెప్పాడు.

పురుషోత్తమ మనాచార్యుడు లేచి నిలబడి, “నేను ఇప్పుడే నా గృహ ముగిసినది బయలుదేరుతున్నాను. పురుషోత్తమ నీవు!” అన్నాడు.

ఇద్దరు శిష్యులు అవి తాత్పర్యంతో, “ఎందుకంత తొందర సాధిస్తావు?” అని అడిగారు.

“ఒక శిష్యుడికి గృహ మంత్రాన్ని పొందినానికి పురిచిన తొందర వేరే ఏమింటుంది ? నేను వెంటనే బయలుదేరాలి,” అన్నాడు మనాచార్యుడు.

“పురుషోత్తమ బయలుదేరుతున్నావు ఆశ్రమ నిర్వహణకు తగిన ఏర్పాట్లు చేయాలి కదా?” అని అడిగారు శిష్యులు.

“అన్నీ నిశ్చయంగానే జరగ గలమా” అన్నాడు మనాచార్యుడు.

“వెళ్ళి ఎప్పుడు తిరిగి రావాలనుకుంటున్నావు?” అని అడిగారు శిష్యులు.

“తెలియదు. ఒకవేళ తిరిగి రాలేక పోయినా పోవచ్చు,” అన్నాడు మనాచార్యుడు గంభీరంగా.

ఆ తరువాత పురుషోత్తమ పూర్ణాడరానికి ఇష్టించే ఆయన నదిని దాటి హిమాలయాలకేసి వెళ్ళి పోయాడు.

ఇద్దరు శిష్యులతోపాటు, ఇతర ఆశ్రమ వాసులు పురుషోత్తమ పోయిన విషయం విన్నారు.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. రవుణుడు ఆశ్రమం లోనే ఉండిపోయాడు. విషయాలను తన స్వస్థిలానికి చేర్చుకుని వివిధ జీవితం గడపడానికి నిర్ణయించాడు. క్రమ క్రమంగా ఆయన చుట్టూ శిష్యులు చేరడంతో విషయాలబాగా ప్రసేద్యమయ్యాయి. అయితే అతడు ఎంతో నిరాశంబరంగా, నియమ నిష్ఠలతో ఉండేవాడు. చిన్న పరిపాకలో నివాసం. కట్టుకోవడానికి జత బట్టలూ, దండకపుండలాలూ తప్ప ఆయన వద్ద మరేదీ లేదు. తనను వెతుక్కుంటూ వచ్చేవారికి వేదాంతాలను వివరిస్తూ, ఆధ్యాత్మిక సాధన కోసం సాగించాడు.

కొన్నేళ్ళ గడిచాక ఆయనకు తన సహాధ్యాయి రవుణుడి గురించి తెలియ వచ్చింది. ఇప్పటి ఆయన రవుణుడు అంటున్నాడు. ఆయన విలాసవంతమైన జీవితం గడుపుతున్నాడని తెలిసి విషయాలబాగా తగబాధపడిపోయాడు. జపిందారు శిష్యుడికడు ఆయనకు వుంచి భవనం నిర్మించి ఇచ్చి, అవసరమైన విషయాల చేయడానికి సహకారం ఏర్పాటు చేశాడట.

జపిందారు ఇంటి నుంచి రవుణుడు బాగాకు ద్రిత్య కంగా రుచికరమైన వంటలు చేసి పంపుతున్నారట!

ఈ సంగతులు వినగానే, “ఏమిటి పెతనం?” అని విలవిలలాడి పోయాడు విషయాలబా. ప్రాపంచిక సుఖాలపట్ల ఆకర్షితుడై ఆ వలలో చిక్కుకుంటే వాటిల్లే పుష్పిగురు రించి తన మిత్రుణ్ణి హేళ్యించాలనుకున్నాడు. ఒక రోజు బయలుదేరి రమణబాబా ఆశ్రమానికి వెళ్ళాడు. అక్కడి పెరిస్టెంటులను చూసి తన విన్నది అబద్ధం కాదని గ్రహించాడు. చుట్టూ ఎవరూ లేని సమయం చూసి, రవుణుడు బాబాతో, “మిత్రా! సాధు మిత్రులను ఇలాంటి సుఖభోగాలకు లోను కావచ్చా? ఇవి నిలకడ సాధనకు అవరోధాలన్న సంగతి గురించి పోయావా? వీటన్నటినీ వదిలి నాతో వచ్చేయి. నా ఆశ్రమంలో నియమ నిష్ఠలతో నిరాశంబర జీవితం గడుపుమి, ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని పునః ప్రారంభించు. అదే నీకు శ్రేయోదాయకం!” అన్నాడు.

“భగవత్సంకల్పం అదే అయినప్పుడు, అలాగే జరుగుతుంది!” అన్నాడు రవుణుడు.

సిరిగ్గా ఆ " సమయం నీకివ్వాలి" అని తప్పిపోతూ ఉన్నావు. పుత్రులకు పాదాభిషేకం చేసి, "పునర్జన్మం వినా పాపాలు నీకు అవలంబించే ఉన్నాయి. ఆయన అక్కడ కొద్దిగా ఉంటారు. ఆయన మీ ఇద్దరినీ చూడాలని కుంటున్నాడు. బహుశా మీ ముగ్ధులు ఆయన మీ ముందుగా వెంట వెళ్తుకుని వాళ్ళతో కలుగుతారు," అన్నాడు.

"నేను ఈ సమయంలో ఇక్కడ ఉండడం ఎంతటి అదృష్టం!" అంటూ పెరవూనందం చెందిన విమలబాబా, మరుక్షణమే, "మరి గురువు వెంట వెళ్ళాలంటే, నేను ఆ సంగతి నా శిష్యులకు చెప్పాలిరా?" అన్నాడు.

"అసంగతి పునర్జన్మ మూలకం కాదు!" అన్నాడు రవుణబాబా. అప్పుడే, ఆయన తన బయలుదేరుతూ ఉన్న సంగతి వూటవూతంగా నైనా ఎవరికీ చెప్పలేదు.

శిష్యులిద్దరూ సెరయూ నదీ తీరానికి చేరారు. పెడవలో ఆ సెరకే ప్రయాణికులు కిక్కిరిస్తూ ఉన్నాయి. పెడవలో ఇక ఇద్దరు ముగ్ధులకే చోటు మిగిలింది.

విమలబాబాకు ఉన్నట్టుండి ఆయన దండం జ్ఞాపకం వచ్చింది. అది సునుపుదేలి, అందమైన పోస్తూతో పులిమి లలాడుతూ ఉంటుంది.

"రమణా, నువ్వు వెళ్ళు. నీ గదిలో మరిచి పోయిన నా దండం తీసుకుని నేను వుంటే పడవలో నీ వెనకే వస్తాను," అన్నాడు విమలబాబా.

ఆ సెరకే రవుణబాబా, వచ్చిన విమలబాబా, పెడవలోకి చేరారు. పెడవ అవలి తీరానికి కదిలింది.

విమలబాబా ఆ శ్రమ నీకే వాళ్ళింకాంతో పురిక అరగంటలో నదీ తీరానికి తిరిగి వచ్చాడు. అప్పుడే, హఠాత్తుగా వచ్చినవరద కారణంగా నదిలో ప్రవాహం ఎక్కువ కావడం వల్ల అవలిగట్టును చేరిన పెడవ తిరిగి రాలేదు. ప్రవాహవేగం తగ్గేంత వరకు విమలబాబా అవలి గట్టు చేరే అవకాశం లేకపోయింది. ప్రవాహం తగ్గడానికి కొన్నిరోజులు పట్టవచ్చు.

విమలబాబా ఒక బండపక్కకూర్చుని వ్యసనంగా కన్నీళ్ళు కార్చాడు. సుఖవంతమైన జీవితం అనర్థం కావడం వల్ల నీ తన పుత్రుడికి తాను "వాతబోధ" చేయడం ఎంతటి మూర్ఖత్వమో ఆయనకు అర్థమైంది. అప్పుడు ఉంది. పలానాల వుద్యమ జీవితం నీవ్వింటే తన పుత్రుడికి వేటిపట్లా బంధాలు లేవు. అఖరికి తన వెళుతూన్న విషయం తన శిష్యులకు తెలియజేయాలన్న ఆలోచన కూడా ఆయనకు రాలేదు. నిర్వాణ భగవంతుడే వూసు కుంటాడన్న జ్ఞానం ఆయనకు ఉన్నది. అప్పుడే, తన బాహ్యంగా కఠోరజీవితం సాగిస్తూ నీవ్వింటే వూసేసకంగా కేవలం దండం మీది పురుకారాన్ని కూడా వదులుకోలేకపోయాడు. ఆ దండం మీద వీడని ప్రకారంతో గొప్ప పుత్రుల సాహచర్యం నేను వద్ద అవకాశాన్ని జారపెట్టే వున్నాను!

- బిందు సార్

చందమామ కబుర్లు

‘పులి-సింహం’ కొదమ!

చైనాశాస్త్రజ్ఞులు ఇటీవల మిలి, సింహం వు ధ్య ‘క్రాబ్రిడ్’ పద్ధతి ద్వారా ఒక ‘మిలి-సింహం’ కొదమ మిట్టలా చేశారు. ఫూన్ 27వ తేదీ అది మిట్టైంది. దానికి ‘జాయ్-జాయ్’ అనిపరు

పెట్టారు. అది ఇప్పుడు చైనాలోని మి నాన ప్రాంతంలో ‘చాంగ్ షా వైల్డ్ లెప్ట పార్క్’లో పంచబడు వు న్నది.

పూ పూ లు గా ఇలాంటి సింకరజాతి జంతు ము అట్టేరోజులు బతకమూఅల్లు నా జాయ్ జాయ్ మిట్టై 180 రోజులకు ప్తే ప్రాణాలతో ఉండడమే విశేషంగా చెప్పుకుంటున్నారు. వెల్డ్ లెప్ట అధికారు లు జాయ్ జాయ్ ‘బాలారిష్టలను’ అధిగమించి వుంచి అరోగ్యంతో పై డ్టాయు మతో బతకగలదన్న ఆశాభావాన్ని వ్యక్తం చేస్తున్నారు .

ఇసుక విగ్రహానికి బహుమతి

ఇటీవల బెర్లిన్లో జరిగిన ఇసుక శిల్పాల పోటీలో భారతదేశం తరుపున ఒరిస్సాకు చెందిన సుదర్శన్ పిట్టాయ్ క పాల్గొన్నాడు. ఈ పోటీల్లో పాల్గొన్న ఏకైక భారతీయుడు ఆయన. వివిధ దేశాలనుంచి 19 వుంది ఈ పోటీల్లో పాల్గొన్నారు . (పిథవు , ద్వితీయ బహు వు తు లు రష్యా, నెదర్లాండ్స్ గెలుచుకున్నాయి. పట్టాయ్ క రూపొందించిన ఇసుక

వినాయక విగ్రహానికి త తీయ

బహుమతి లభించింది. ఇరవై ఆరేళ్ళ సు దర్శన్ పిట్టాయ్ క గత పిదపూ డు సింవత్తు రాలు గా ఈ శిల్పకళను అభ్యసీస్తున్నాడు . ఆయ న ఒరిస్సాలో ఒక పొర శాలను ఏర్పాటు చేసే యా బ్ధే వుంది విద్యార్థులకు శిల్పకళను నేర్పుతు న్నాడు .

రక్షించిన నీడ

జైలు గదిలో ఒంటరిగా మన్ను జో ఎర్డ్వు న విచారంతో నిండిన తీవ్రమైన ఆలోచనలలో వు నిగిపొయ్యాడు. పట్టణంలోని ప్రిన్సు ఖ రాజకీయ నాయ కుణ్ణి హితవూ ర్పడానికి ప్రియ త్నించాడని అతని ప్రి ద నేరం ఆరో పించబడింది.

ఆరోజు సాయంకాలం జైలు అధికారి, ఎర్డ్వు నను చూ డడానికి ఎవరో వచ్చినట్లు అతనికి చెప్పాడు. ఎర్డ్వున తలెత్తి వచ్చిన వ్యక్తికేసీ ఆశ్చర్యంగా చూ శాడు.

“వు త్రవూ, ఆశ్చర్యపడకు. నామర జాన వాట్సున. న్యాయ వాదినీ. నీ తరఫిలో ఉచితంగా వాదించడానికి వచ్చావు,” అన్నాడు మధ్య వయస్కుడైన ఆ వచ్చిన వ్యక్తి.

ఆ న్యాయ వాది ఈ సింఘటన గు రించి ఉదయం వార్తాపత్రికలో చదివాడు. 1910 వే 22 ఆదివారం వు ధ్యాప్నాం సిరిగ్గా 2.25 గంటలకు, ఒక రాజకీయ నాయ కుడు విల్లీ బానిస్టర్, ఎప్పిటేలా వాహ్యాలికి వెళ్ళి తిరిగి మ్నొండగా, ఆయ న ఇంటి వుండు మరుడాలో ఒక తోలు సింఛీని చూ శాడు. ఆ సింఛీ నుంచి సిన్నటి తెల్ల తీగ, ఆయ న తలు మిగడియ గుండా వెళ్ళడం గమనించాడు.

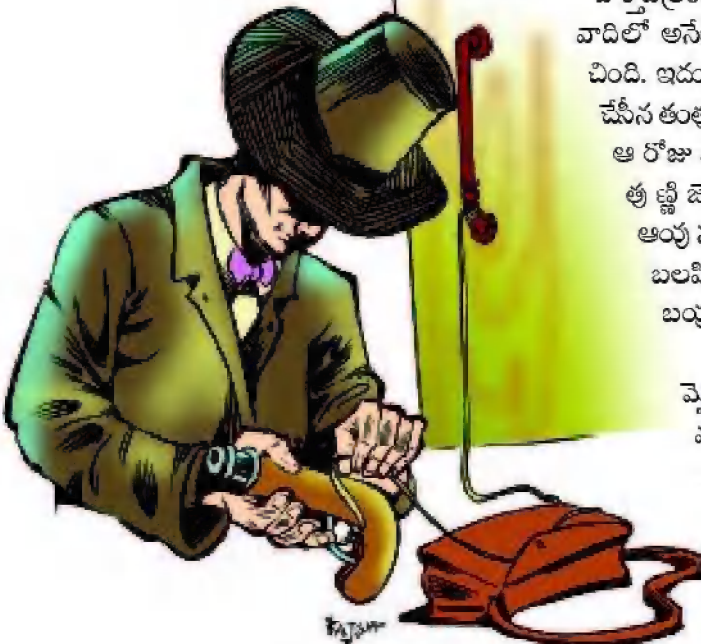
బానిస్టర్ ముటన పోలీసులను రప్పించాడు. పిలు ము అపరాధ పరిశోధకులు వచ్చి, సంచీని తెరిచి చూశారు. లోపల డైనమైట్ స్టీక్స్ తో పాటు ఒక పీస్టల్ కనిపించింది. ఆ తెల్లటి తీగ పీస్టల్ ట్రిగ్గరుకు కట్టబడి మూడి.

వార్తాపత్రికలోని ఈ ఉదంతం న్యాయ వాదిలో అనేక అనుమానాలను రేకెత్తించింది. ఇదుతా ఏదో కావాలనే ఏర్పాటు చేసిన తంత్ర లా ఆయ నకు తోచింది.

ఆ రోజు వు ధ్యాహ్నానికల్లా నింది తుణ్ణి జైల్లో పేట్టారన్న వార్త రాగానే ఆయ నలోని అను వూ ను వు రింత బలపడింది. అంధుకే మెంటనే బయలు దేరి జైలు కు వచ్చాడు.

“దయ చేసి ప్రి అమూల్య మైన సమయాన్ని నాకోసం వ థా చేసి కోకండి. ప్రి ప్రియ త్నాలు ఏవీ ఫిలిం చమా” అని కొంతసమీ ప్తనం మహించిన ఎర్డ్వు న,

చందమా వు

వుళ్ళి, “ఆ రాజకీయ నాయకుణ్ణి నేను ద్వేషించే వూట నిజమే. ఇటీవలకూడా ఘర్షణపడ్డావు. అన్నిటికీ విని నాకెవ్వరూ ముందూ వెనకా లేరు. నేరం జరిగిన సమయంలో నేనక్కడ లేదు; మరెక్కడో ఉన్నానని నిరూపించగల సాధారణ నావద్ద లేమానాకు సాల్విడిట్టుపాత్ర లా లేదు. జాబ్బులో విడుదల కావడానికి నావద్ద డబ్బులు కూడా లేమా” అన్నాడు నిర్లప్తంగా.

అయినా జానవాట్సున ఆయన తరఫి న వాదించాలనే నిర్ణయించాడు. “వెవరించుకు, నువ్వు అపరాధివి అని నిరూపించడానికి కూడా చాలినన్ని సాధారణ లక్షణాలు గల నవన్నీ రేమీ కోర్టులో చూపుకుండా,” అని ధైర్యం చెప్పి వెళ్ళాడు.

పురుషాడు కోర్టులో విడుదలై సొల్లు హాజరయ్యాడు. వై 22 పు ధ్యాహ్నిం 2.25 గం.లకు సించి కనుగొనడానికి వుండు, ఆ రాజకీయ నాయకుడి ఇంటిని పింట్ జో ఎడ్వై నను చూసినట్లు అందరూ స్వం చెప్పారు. న్యాయ వాది జానవాట్సున వక్షునగా డిరు కున్నాడు.

ఆతరవాత ప్రధాన సాల్వే, పాడవాటి తెల్లటి పుస్తాలు ధరించిన ఇద్దరు అమ్మలు వచ్చారు. అంతకు వుండు స్వం చెప్పిన ఏడుగురూ—ఈ ఇద్దరు అమ్మాయిలు ఆ ఇంటి పక్కా నడిచి వెళ్ళడం చూసి నట్లు చెప్పారు. అక్కచెల్లెళ్ళయిన ఆ అమ్మాయిలు చెప్పిన సాక్ష్యం ఇలా ఉంది:

వై 22 ఆదివారం పు ధ్యాహ్నిం సిరిగ్గా 1.50 గం.లకు వాళ్ళు చర్చి నంచి ఇంటికి

తిరిగివస్తూ, విల్లి బాసిష్టిర్ ఇల్లు ఉన్న విధిగండా వెళ్ళారు. ఆ సమయంలో వాళ్ళకు జో ఎడ్వై న, భవనం వెనకవున్న సింధు గుండా వేగంగా వెళుతూ కనిపించాడు. అతని కుంటి నడక, గళ్ళ చొక్కా, నీలంరంగు టోపి కూడా వాళ్ళకు గుర్తున్నాయి.

బాక్స్లో కూర్చున్న ఖైదీ, గళ్ళ చొక్కాతోనే ఉన్నాడు. హాల్లో నడవపు న్నప్పిడు కుంటు పూనే నడిచాడు. నీలం టోపి పూపిగానే అది తనదే అని వెంటనే అంగీకరించాడు.

విచారణ ఎప్పుడీసినట్టే అ నిపించింది. నిందితుడి తరఫి న్యాయ వాది జానవాట్సున గాఢంగా నిట్టూర్చాడు. అయితే ఆయన నవ్వుకాన్ని కోల్పోలేదు. ప్రియ త్నించి చూడాలనే నిర్ణయించాడు. లేచి నెమ్మదిగా అక్కచెల్లెల్ని సమీపించాడు.

“మీరు చర్చి నుంచి వెలుపలికి రాగానే ఏంచేశారో చెప్పండి,” అన్నాడు.

తెలియవస్తుందేమో అన్న ఆశతో ఆ ఫోటో కేసి అతడు పుళ్ళి పుళ్ళి చూశాడు .

ఆ ఫోటోలోని చాలా స్వల్పమైన విషయం ఆయన దృష్టిని హితాత్మకంగా ఆకర్షించింది. ఆయన వున్న స్థితిలో రకరకాల ఆలోచనలు రాసాగాయి . అయినా అసెలు సింగతి పట్టుబడడం లేదు . ఆ ఫోటోను తీసి కుని చర్చి వద్దకు వెళ్ళి దాని ముందు నిలబడ్డాడు . ఆయన తలపేళ్ళు ఎంతో ఎత్తులో మళ్ళు చర్చి గోపితం గడియారం రెండు సార్లు మోగింది.

“ఫోటోలు దిగావు ,” అన్నార అక్క చెల్లెళ్ళు.

“అందుకు ఏ స్పృహయోగ్నా వెళ్ళారా?”

“లేదు. వృద్ధుడైన ఆ పూజారి దయతో ఫోటో తీశారు . పుళ్ళు చర్చి వుండు నిలబడ్డావు . అంతే.”

“ఆ ఫోటో పు దగ్గర న్నదా?”

“ఉంది. ఇదిగో నాసింపిలోనే ఉంది. కావాలంటే దీనిని పు రే ఉండు కోండి. పూ దగ్గర ఇంకో కాపె ఉంది.”

ఈ సమయంలో న్యాయ పూర్తి విరాళం పికటించాడు .

జాన వాట్సున పిక్కన ఉన్న పార్కులోకి వెళ్ళి చెట్టుకింద కూర్చుని, ఫోటోను పిరికిలనగా చూశాడు . తెల్లటి పొడవటి ధున్మిలతో అప్పుడులు చర్చి వుండు నిలబడి ఉన్నార . కల్లాకపిటం తెలియని ఆ పిల్లలు చెప్పిన సాక్ష్యంతో కేసు ముగిసినట్టే అయింది. అందులో నుంచి ఏదైనా

జాన వాట్సున అక్కడినుంచి కార్తలో ప్రయోగశాలను చేరుకున్నాడు. ఆయన అక్కడ ఖగోళ శాస్త్రజ్ఞుణ్ణి కలిశాడు . వెంటనే న్యాయ స్థానానికి తిరిగివచ్చి, తనకు పూతన సాధారణం లభించిందనీ, రేపటి వరకు వాలు దా కావాలనీ కోరాడు .

జాన వాట్సున ఏదో కొత్త విషయం న్ని బయటపెట్టనున్నాడన్న వార్త అంతటా వ్యాపించడంతో, పుర నాడు ఉదయం న్యాయ స్థానంలో జను కుటుంబాడు తున్నార .

ప్రితివాది తర్ఫీజ తెలి సాన్యాన్ని పీలిచారు . ఆయన పోట్టిగా, లామా చిన్న గడ్డం, నెరిసిన పీ సంతో ఉన్నాడు .

“అయ్యో, తవు రు విశ్వవిద్యాలయంలో ఖగోళశాస్త్ర ఉపన్యాసికులు కదా?”

“అమృత . ప్రిధాన ఉపన్యాసికుణ్ణి.”

“ఇక్కడ ఒక ఫోటో మాది. దయ చేసి దానిని పిరికిలించి చూసి, ఆ ఫోటో ఎప్పుడు తీయ బడిందో సమయం నిర్ణయించెప్పిలరా?”

“చెప్పగలను. సమయమే కాదు. ఏరోజు తీయ బడిందో కూడా చెప్పగలను!”

“అంత ఖచ్చితంగా ఎలా చెప్పగలుగు తున్నారు?”

ఖగోళశాస్త్రజ్ఞుడు తన గడ్డాన్ని సవరింపు కుంటూ, “అది చాలా స్థిరం. ఈ ఫోటోలో నీడ మూడి చూశారా. చర్చిగోపితం నీడ. ఆ నీడ ఏర్పరచిన కోణాన్ని లెక్కగట్టి, అప్పటి సమయం ఎంతో సరిగ్గా చెప్పగలను!”

“చెప్పండి మరి. సరిగ్గా ఏ సమయంలో ఆ ఫోటో తీయ బడింది?”

“1910 మే 22 తేదీ వృధాహ్నిం 3.10 గం.లకు కెమెరా క్లిక్ మన్నది!”

నిష్పాక్షి అందించిన ఈ సాహిత్యం వల్ల, అంతకు ముందు ఏడుగురు చెప్పిన సాహిత్యం, తెల్ల దున్నెల ఇద్దరు అమ్మాయిల పూటలూ నిలబడలేకపోయాయి. అనేక సింధూలకు లోనయ్యాయి. వాళ్ళ జ్ఞాపిక జైని అన్న పూనించవలసి వచ్చింది. నింది తుణ్ణి ఎల్లప్పుడూ సీసపూట ఒక వేళ వాస్తవమే అయి న్నట్టికీ, అది సింధీ దొరికిన వృధాహ్నిం 2.25 గం.లకు పీపుట నుభేఅయి త నిపు షాల గడిచిన తరువాత అన్న సింగతి తేటతెల్లవు ల్లింది.

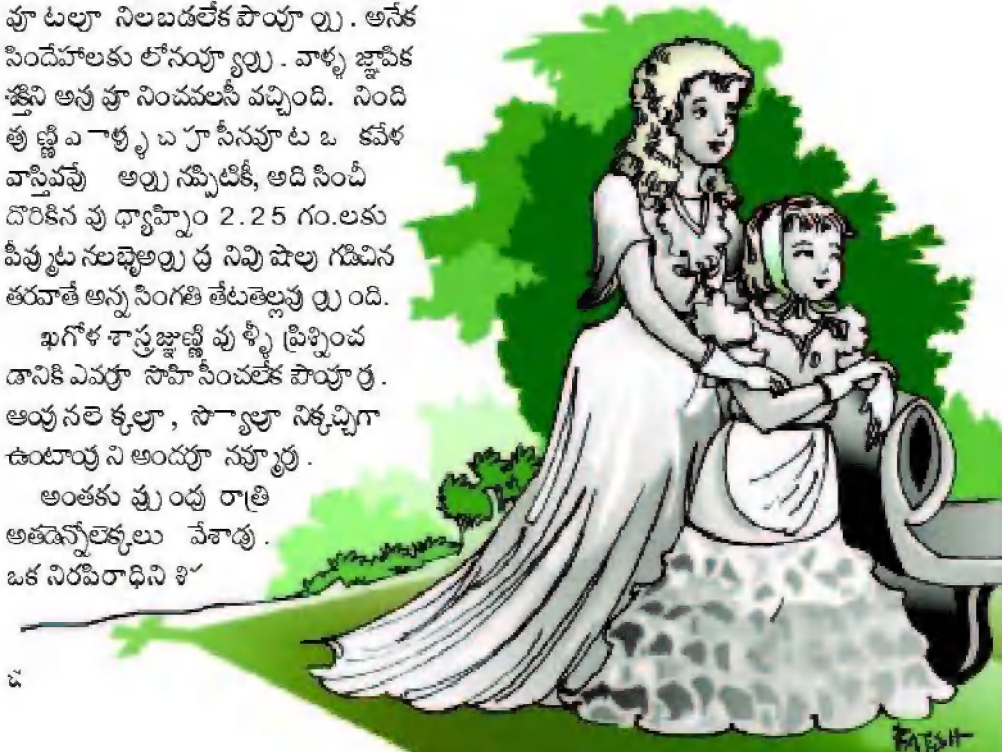
ఖగోళ శాస్త్రజ్ఞుణ్ణి పుల్కీ ప్రిశ్చించ డానికి ఎవరూ సహించలేక పోయారు. ఆయన లెక్కలూ, సాహిత్యం నిక్కచ్చిగా ఉంటాయని అందరూ నూర్చారు.

అంతకు పుంపు రాత్రి అతడన్నోలెక్కలు వేశాడు. ఒక నిరపరాధిని శి

నుంచి రించే అవకాశాన్ని జాబితా పుకో కూడదన్న ల్యంతో పొద్దన కొద్దకు రావడానికి పుంపు చర్చి దగ్గరికి వెళ్ళి అన్నిటిని పు రొక్కసారి ప్రిణంగా పిరిశిలించివచ్చాడు.

అఖరికి నిందితుడు నిరపరాధి అని నిర్ణయించి వెదు దల చేయ బడ్డాడు. అయినా, కొందరు కేవలం ఫోటోలోని నీడకోణం సెపు యాన్ని నిర్ణయించగలదన్న సింగతిని నమ్మలేకపోయారు.

అలాంటివారూ, ఒక సింహపురం తరవాత, సరిగ్గా అదేరోజు, అదే సెపు యానికి చర్చి పుంపు నిలబడి ఫోటోలు దిగారు. అప్పటి వాళ్ళ ఫోటోలలోని చర్చిగోపితం నీడ కోణం - తెల్లటి దున్నెల ఇద్దరమ్మాయిల ఫోటోలో ఉన్న గోపితం నీడ కోణంలోనే ఉంది!

బెంగాల్ జానపద కథ

అక్కచెల్లెళ్ళు

ఒకానొకప్పుడు ఒకరాజు ప్రజల్లోపువే ద్వయంగా పిరిపాలన జరిపివాడు. పుత్రుల ద్వారా, రాజోద్యోగుల ద్వారా ప్రజల బాగులను ఎప్పటికప్పుడు తెలుసుకునేవాడు. ప్రజల సేవలను తెలుసుకుని పిరిష్కరించడానికి దారులను గూడా నియమించాడు. అంతేగాదు. తరచూ తనే వూరు వెడలలో తిరుగుతూ తన పాలనగురించి ప్రజలు ఏమనుకుంటున్నారో, వారి కష్టాన్ని భాటిపుట్టో స్వయంగా తెలుసుకునేవాడు.

ఒకనాటి అర్ధరాత్రి సేపుయంలో రాజు నగరంలోని ప్రధాన వీధిగుండా వెళుతుంటే, ఒక రాజోద్యోగి ఇంటినుంచి ఏవోపూటలు వినిపించాయి. రాజు ఆ ఇంటిని సిప్పిపించాడు. ఒక కిటికీ తెరిచివేసి. లోపల చిన్న దీపం

నుంచి కొద్దిగా వెలుగు వస్తోంది. పూటలు వూత్రం స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి. పుత్రుల యువతులు తాము ఎలాంటి వారిని వివాహి వూడాలో చర్చించుకుంటున్నారు.

“నాకు భోజనం అంటే పుంచి ఇష్టివుని పీకు తెలుసు కదా? నాకు రాజభవనంలోని వంటవాణ్ణి పేళ్ళాడాలని మూడి. అలాజరిగితే, పుహారాజుకూ, పుహరాణికి తయారు చేసు వంటలన్నిటినీ రుచిపూడవచ్చు,” అన్నది ఒక యువతి.

“నేను పుంతినే గనక వివాహిపూడితే, ఆయనతోపాటు రాజ్యపుంతా దీయూణం చేసి, అన్ని డిల్లూ పూస్తాను. కొత్తపిదేశాలు పూడడవుంటే నాకు పుహాఇష్టం,” అన్నది రెండవ యువతి.

ఆ తరువాత కొంతసేమిసృజనం నెలకొన్నది. పుంపు పూట్లాడిన ఇద్దరు యువతులూ, “నువ్వెందుకు మౌనంగా ఉన్నావు? నీకెవరిని పెళ్ళాడాలని వుండో చెప్పు,” అని అడిగారు.

“పుహారాజుగారు నన్ను వివాహిపూడితే, ఆయనకు అందమైన పిల్లల్ని కని ఇవ్వాలని మూడి,” అన్నది మూడవ యువతి.

పుగ్గులూ గలగలా నవ్వారు.

ఆ పూటలను విన్న రాజు వక్షనంగా రాజభవనానికి వెనుదిరిగాడు. వారి మాటలను గురించి తీవ్రంగా ఆలోచించసాగాడు. ఇప్ప

టికే రాజుకు ఇద్దరు భార్యలున్నారు .
ఇద్దరికీ సంతానభాగ్యం కలగలేదు . ఆ
వినిపించిన కంఠస్వరాలు - పురుగు అక్క
చెల్లెళ్ళవని రాజు ఊహించాడు . పూడవ
యువతి కోరుకున్నట్లు ఆమెను తాను
వివాహిస్తాడేమని చెప్పి అని భావించాడు .

పురుగు నాడు తెల్లవారగానే రాజు పురుగు
య్య వత్తులనూ రాజభవనానికి రమ్మని
పే నాడు పంపాడు . ఆ యువతి రాజభవ
నానికి రాగానే, వారి తండ్రితో రాత్రి జరిగిన
సంగతి చెప్పి, “మీ పెద్దమ్మలు మా మంట
వాణ్ణి, రెండు అమ్మాయిలు ఒకరిని వివాహిస్తాడ
దానికి నేను ఏర్పాటు చేస్తాను,” అన్నాడు .

తనకు, రాజుకు మా ర్చి మా ర్చి మా ర్చి
తన చిన్న కూతురి గురించి ఏమెప్పుడూ అని
రాజు ద్వారా ఆత తగా ఎదురు చూశాడు .

రాజు పుండహాసం చేస్తూ, “నేను నీ చిన్న
కుమార్తెను నా మూడవ భార్యగా స్వీకరించి
ఆమెను రాణిని చేస్తాను!” అన్నాడు .

ఆ మాట వినగానే చిన్న కూతురు
ఆనందానికి హిట్టులు లేకుండా పోయింది .

పూర్తి పేళ్ళిల్లా పునంగా జరిగాయి .
పురుగు పేళ్ళిల్లా పునంగా జరిగాయి . వారి వారి భర్తల
ఇళ్ళకు చేరి కామిణీలు చేయి సాగారు . తన
చెల్లెలు రాజభవనంలో రాజభోగాలు అనుభవి
స్తాండగా తాను మాత్రం సాధారణ గృహంలో
మామూలు జీవితంగడవలసివచ్చిందే అని
అక్కలు ఇద్దరూ విచారించసాగాయి . క్రమంగా
ఆ విచారం అస్థిమయంగా మారింది . అయితే,
చెల్లెలు మాత్రం అక్కలపట్ల ఎంతో
ప్రేమ దరాలతో పుసిలు కోసాగింది . తన
ఇద్దరి అక్కలలో ఎవరైనా ఒకరు ఆనాటి

రాత్రి రాజుగారిని వివాహిస్తాడాలని కోరు కుని
ఉంటే తనకీ భాగ్యం లభించేది కాదు కదా అన్న
క తజ్జతాభావంతో వారిపట్ల నుత్తు పు కునేది .

యే దాది తిరిగేలోపల పూడవ రాణి గుర్తువతి
అయింది . కాస్త సిగ్గు పుంపి పీంచడంతో,
తన అక్కలు తనకు సాయంగా ఉంటే
బామాటం ఉండని రాజుకు చెప్పింది . రాజు
సంతోషంగా ఆమె ఇద్దరు అక్కలనూ రాజ
భవనానికి పిలిపించాడు . వాళ్ళ అక్కడే
ఉండసాగారు . అయితే చెల్లెలి మీద అకారణ
అస్థిమయ ద్వేషంతో కుట్రపన్ను సాగారు .
ఆమె మగబడ్డను ప్రసవించగానే, రాణిపిరి
చారిక సాయంతో ఆ బిడ్డను ఒక బుట్టలో
ఉంచి, రాజభవన సన్నిహిత ప్రాంతం
నదిలో వదిలేలా చేశారు . బిడ్డ స్థానంలో
అప్పిడే మిట్టిన ఒక కుక్కపిల్లను తెచ్చి
పెట్టి కోబట్టి రాణితో, “కుక్కపిల్లను ప్రిసి
వించామా” అని చెప్పారు .

పు శ్శీ తిరగడం ప్రారంభించాడు .
రాణిగారు కుక్కపిల్ల, పిల్లిపిల్ల,
పుట్టిబొమ్మలను ప్రిసివించడం
గ్రహించి ప్రజలు వింతవింతలు గా
పూట్లాడు కోవడం రాజువిన్నాడు .
రాణి పూర్వాలు స్త్రీకాదనీ, ఆమె
దయ్యపునీ, అలా పిల్లలకు
బదులు జంతు మఱుపు కనడం,
రాజ్యానికి జర్ర గన్న అనర్థాలకు
స్థూచనలనీ పిలువ మఱు పూట్లాడు
కోసాగారు . ఆమె ఇంకా రాజభవ

“అదే భగవంతుడి సింకల్పువుల్ని తే,
దానినే నేను నా బిడ్డగా స్వేకరిస్తాను,” అన్నది
రాణి చెప్పరాని అవేదనతో.

పుర్ర సిటి సింవత్సరం కూడా రాణి పుర్రోక
పుగళిత మఱు ప్రిసివించింది. అర్పితే అక్కలు
పుశ్శీ తపు దుష్టిపిథకంతో, బిడ్డను బుట్టలో
పేట్టినదిలో వదిలి, ఒక పిల్లిపిల్లను తెచ్చి
రాణి పిక్కనపిడు కోవెట్టారు . తన విధిని
తలుపు కుని రాణి, “అంతా భగవదేచ్చ,”
అని సిరిపేట్టుకున్నది.

పుశ్శీ ఒక సింవత్సరం గడిచింది. రాణి
ఈసారి పిండుంటి ఆడళిత మఱు ప్రిసివించింది.
అక్కలు పుశ్శీ తపు దుష్టిపిథకం ప్రకారం
బిడ్డను బుట్టలో పేట్టినదిలో వదిలి, ఒక పుట్టి
బొమ్మను తెచ్చి, రాణి పిక్కనపిడు కోవెట్టారు .
రాణి తనకు జర్ర గుత్తున్న దానికి విషాదు
చెందింది. రాజు కూడా విచారించాడు . ఆనాటి
రాత్రి, “రాజు నన్ను వివాహపూడితే, ఆయ
నకు అందమైన పిల్లల్ని కంటాను,” అని
ఆమె అనడం తలుపు కుని బాధపడ
సాగాడు . రాజు యధాప్రకారం పుర్ర మేషంలో

నంలో ఉంటే రాజ్యానికి అరిష్టమనీ ఆమెను
అడవిలో వదిలిపేట్టడమే రాజ్యానికి ేవుం
అనీ చెప్పుకోసాగారు. ఆ మాటలు విన్న రాజు
ఆమెను అడవిలో వదిలిపేట్టాడు .

ఇది ఇలా ఉండగా అంతకుప్పుందే
పుర్రోక విచిత్రం జరిగింది. రాజభవనానికి
ఆనుకుని ప్రవహించే నదీతీరంలో, అరణ్య
సిఫీ పొన బ్రాహ్మణ దంపతులు నివసించేవారు . ఆ బ్రాహ్మణుడు వేకువ జాపున
నదిలో స్నానంచేసి సింధ్యామదను చేస్తాండగా
ప్రవాహంలో ఒక బుట్ట కొట్టుకురావడం కని
పించింది. అందులో అప్పిడే మిట్టిన శిత మఱు
చూసీ అతడు అన్ని తాళ్ళర్థం చెంది, బిడ్డను
తీసి కుప్పాల్ని భార్యకు ఇచ్చాడు . అంతరకు
సింతానానికి నోచుకోని ఆ దంపతులు , బిడ్డను
అన్ని తానందంతో పేంపసాగారు .

పుర్ర సిటి సింవత్సరం కూడా బ్రాహ్మణికి
బిడ్డనదిలో తేలుతూ రావడం కనిపించింది.
ఆ బిడ్డను కూడా ఇంటికి తీసి కువెళ్ళాడు .
పిల్లలిద్దరూ ఒకే పాలికతో ఉండడం చూసీ
దంపతులు ఆశ్చర్యపొన్నారు .

పు రోసింవత్సరం గడిచాక అదేవిధంగా పు రొక శిశు మహాశ్వుబు ట్టు నదిలో తేలు తూ రావడం చూసి బ్రాహ్మిశ్రు ఆశ్చర్యానందాలు చెందాడు. ఇప్పుడు తెలుతూవచ్చింది ఆడ శిశు మాఆదంపితృ లు పీల్లలకు పు దన్న త్త , మోహన త్త , మోహిని అని నాపు కరణం చేసి అల్లారు పు ధ్వు గా పేందసాగారు .

కొన్నేళ్ళకు బ్రాహ్మిశ్రు ధూ , ఆ తరవాత అతని భార్యా పు రణించారు . పీల్లలు తవు న్న తావు పోషించు కోవలసినపిరిస్థితి ఏర్పడింది.

ఒకరోజు, వేటకు అడవికి వెళ్ళిన రాజు, తన పరివారానికి దూరమై దారితప్పి, రాత్ర యా యకాలినడకన బాగా అలిసిపోయి , నదీ తీరంలో ఆ పు ధ్వు పీల్లలు న్న ఇంటి దగ్గరికి వచ్చాడు . పీల్లలు ఆయ నకు అన్న పొనావు లిచ్చి, సిపిర్యలు చేశారు . రాజు ఆ రాత్రికి అక్కడే విశ్రాంతి తీర్చి కున్నాడు .

తెల్లవారి నిద్రలేచాక, రాజు తాను ఎవడనదీ వాళ్ళకు తెలియ చేసి తన సాయం కావలసి మృన్ముడు రాజధానికి రావచ్చునని చెప్పాడు. రాజధానికి చేరగానే భట్ట లచేత వాళ్ళకు సిందీ నిండ్త గా బంగారు నాణాలు పింపాడు .

తవు ఇంటికి సొత్తు రాజుగారే అతిథిగా వచ్చారు గనక తవు ఇంటిని కూడా రాజభవనంలా కట్టుకోవాలని మోహిని అన్నలకు సలహా ఇచ్చింది. అన్నలు ఆమె కోరికను నెరవేర్చారు. పెద్ద భవన నిర్మాణం జరిగింది. మోహిని అందమైన వస్తువులతో ఇంటిని అలంకరించసాగింది.

చందపూ పు

ఒకరోజు ఒకయోగి అటుకేసి వచ్చాడు. నదీ తీరంలో వెలసిన అందాల భవనాన్ని చూసి ఆనందం చెందాడు. అయితే అది అరణ్య సిఫ్ఫి పింలో ఉండడవు ఆయ నకు వింత గలిపింది. యోగికి అతిథి సత్కారాలు చేసిన మోహిని, తమ భవనంలో ఏదైనా లోపం ఉందా? అని అడిగింది.

“అంతా బాగానేమది. అయితే ఇలాంటి భవనంలో బంగారు చెట్టు, బంగారు పంజ రంలో బంగారు చిలుక, ఒక బంగారు విల్లు ఉన్నట్లులు తేవు రీ బామాట్టుంది!” అన్నాడు.

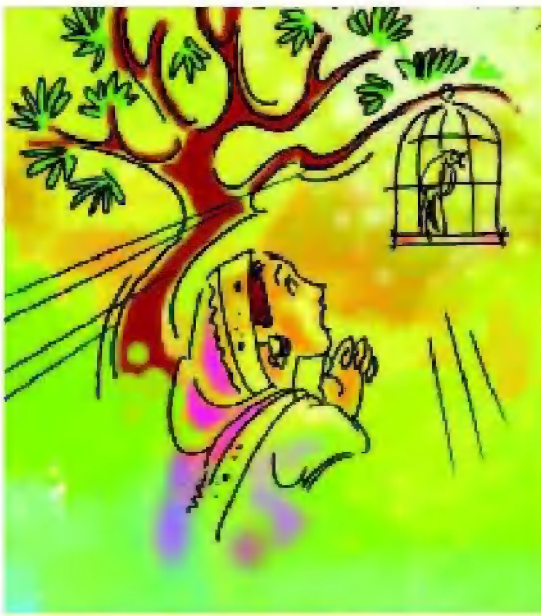
“అవి ఎక్కడున్నాయి?” అని అడిగింది మోహిని.

“ఉత్తరదిశలో ఉన్న కొండశిఖరంవు ద, ఆ పూతూ ఉన్నాయి,” అని, వాటిని ఎలా తెచ్చుకోవాలో వివరాలు చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు యోగి.

అన్నలూ, చెల్లెలూ ఆ ముయం గురించి బాగా ఆలోచించారు. అఖరికి పు దన్న త్త లేచి నిలబడి, “చెల్లీ, నేను వెళ్ళి వాటిని సాధించు కుని వస్తాను . వ్వి త్త బాగ్రతగా

ఉండండి. ఇదిగో ఈ కత్తిని నీ దగ్గర ఉంచు. నాకేదైనా ఆపదవెళ్లితే ఈ కత్తి పదును తగ్గుతుంది,” అని చెప్పి చెల్లెలికి తన కత్తిని ఇచ్చి బయట పంపాడు.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. కత్తి పిచ్చువుతో తళతళలాడుతూనే ఉన్నది. తన అన్నక్షేమంగా ఉన్నాడని ఆమె భావించింది. అప్పుడే ఒకనాడు ఉదయం కత్తి పిచ్చువు కోల్పోయి, వెలవెలబోయింది.

అక్కడ వున్న దొంగల బండ్లలోకి వెళ్లింది. అక్కడ యోగి చెప్పిన కొండశిఖరాన్ని చేరుకుని భవనం మెట్లను ఎక్కుతూ న్నప్పుడు, “మదనా, ముందుకు వెళ్ళకు!” అనే వూటలు వినిపించాయి. అప్పుడే నా మెట్లెక్కుతూన్నప్పుడు వెనుదిరిగి చూడ కూడదన్న యోగి హేచ్చరికపు గ్రంథం కున్న వుదన్న తిరిగి చూడకుండా వుండుకు వెళ్ళాడు. మరొక రెండు మెట్లు ఎక్కాడు. “వుదనా, ఆగ్ర. నేనో మృత్యు,” అన్న వూటలు

తన పేంపియ తండ్రి కంఠస్వరంతో విని పించడంతో, అతడు తిరిగి చూశాడు. వుండు కలగా వూరిపోయాడు!

వూహిస్తున్న తన వేణువు తీసి చెల్లెలికిస్తూ, “వూర్గపు ధ్వంసం నా కేదైనా ఆపద వాటిల్లినట్లుంటే, వేణు మా రెండుగా చీలి విరిగి పోతుంది,” అని చెప్పి అన్నను వెతుక్కుంటూ బయటపడేరాడు.

కొన్నాళ్ళకు అతడు కొండశిఖరం వూరి భవనాన్ని సమీపించి మెట్లెక్కుతూండగా, “మోహనా, నేను నీ వెనకే ఉన్నాను. ఆగు, వస్తాను,” అంటూ అన్న కంఠస్వరం విని పించింది. అన్నను వెతుక్కుంటూ వెళుతూన్న మోహనాడు ఆ మాటలకు వెనుదిరిగి చూశాడు. అంతే, ఆ కలగా వూరిపోయాడు!

అక్కడ ఇంట వేణువు రెండుగా చీలి విరిగిపోవడంతో మోహనా దిగ్భ్రాంతి చెందింది. ఆరోజంతా భోరన విలపించింది. వుండు నాడైతే కూడగట్టుకుని అన్నలను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాలని నిర్ణయించింది.

ఆమె కూడా కొన్ని రోజులకు యోగి హేచ్చరికపు వినిపించిన కొండశిఖరం వూరి భవనాన్ని సమీపించింది. దొంగలబండ్లంతో భవనం మెట్లెక్కుతూ ఉంది. అప్పుడే నాన్నలు, అన్నలు పేలు స్పృహను కోల్పోయి కంఠస్వరాలు విని పించాయి. అయినా ఆమె వెనుదిరిగి చూడలేదు. హేచ్చరికలూ, బెదిరింపిలూ వినిపించాయి. అయినా ఆమె గుండె నిబ్బరంతో వుండుకు అతడు వేసింది. భవనం మంటపాన్ని చేరి అక్కడి బంగారు చెట్టునూ, బంగారు పింజరంలోని చిలుకనూ

చూసింది. ఆమెను చూడగానే బంగారు చిలుక, “నీ కోసమే ఎదుర్కొన్నాను. అదిగో ఆ పువ్వు దంగం మీద బంగారు విల్లు కనిపిస్తోంది చూడు. ఆ విల్లుతో పువ్వు దంగాన్ని వార్చు. ఆ శబ్దం వినిగానే శిలలు గా పూరిన నీ అన్నలు నీజీమణులవ్వతారు,” అన్నది.

మోహిని చిలుక చెప్పినట్లే చేసి, “నా చేతికి బంగారు విల్లు, బంగారు చిలుక వచ్చాయి. పూ అన్నలు వెతుక్కుంటూ వెళ్ళిన బంగారు చెట్టును సాధించేదెలా?” అని అడిగింది.

“మీ అన్నలలో ఒకడు ఈ విల్లుతో ఆ చెట్టు మొదలును తాకితే, అది తానంతట ఆయన చేతిలోకి వస్తుంది,” అన్నది చిలుక. “మోహినీ, నువ్వెలా ఇక్కడికి వచ్చావో?” అంటూ అన్నలు అక్కడికి రావడం చూసి, మోహిని పిరవూ నందం చెందింది.

“అవన్నీ తరవాత చెబుతాను. ముందు మీలో ఒకరు ఈ బాణంతో ఆ బంగారు చెట్టు మొదలును తాకింది. అది మీ చేతుల్లోకి వస్తుంది,” అన్నది మోహిని ఉత్సాహంగా.

మధుమతి విల్లుతో బంగారు చెట్టును తాకాడు. అది ఆలాగే లేచి అతని చేతిలోకి వచ్చింది. పువ్వు భవను నంచి వెలుపలికి వచ్చి కొండదిగి ఇంటికి చేరుకున్నారు.

కొన్ని రోజుల తరవాత వాళ్ళు రాజును తమ ఇంటికి ఆహ్వానించారు. రాజువచ్చి, భవను లోపల తిరిగిచూసి, వాళ్ళ సింపిదకు అమెతాశ్చర్యం చెందాడు. భోజనాలకు కూర్చున్నప్పుడు పిళ్ళాలలో ఆహార విదార్థాలకు

చందమామ

బప్పులు, పువ్వులు, పూణిక్వాలు, రత్నాలు, పువ్వులు ఉన్నాయి. “ఏమిటి విత్తారు?” అని అడిగాడు రాజు.

“ఒకప్పుడు కుక్కపిల్లనూ, పిల్లిపిల్లనూ, పుట్టిబొమ్మనూ ప్రిసివింపగలిగినప్పుడు, బంగారుచెట్టు ప్రసాదించే మణిమాణిక్యాలతో మంట చేయవచ్చు కదా? ఇంపులో ఎంత, విత్తారు ఏమన్నాయి?” అన్నది బంగారు పింజరంలోని బంగారు చిలుక.

చిలుక పూటలలోని అంతరార్థాన్ని రాజు గ్రహించాడు. “అయితే, నా పిల్లలు ఇప్పుడు ఎక్కడ ఉన్నారు?” అని అడిగాడు.

“నీ ఎదుట ఉన్నారు పువ్వురాజా! అమ్మాయి గ్రస్టిల్లు వారి అక్కలేరాణిగారికి కుక్కపిల్లా, పిల్లిపిల్లా, పుట్టిబొమ్మ పిట్టయ్యని చెప్పారు. ఇప్పుడైనా వెళ్ళి ఆమెను ఏలుకోండి పువ్వురాజా!” అన్నది బంగారు చిలుక.

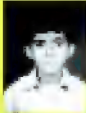
రాజు వెళ్ళి అడవిలోవున్న రాణిని వెంటబెట్టుకుని అక్కడికి వచ్చాడు. పిల్లలను చూసి తల్లితండ్రులూ, తల్లితండ్రులను చూసి పిల్లలూ చెప్పలేని ఆనందం పొందారు.

మూడు వరాలు

కథ : కందూరి వంశిక స్థి - తిరు పితి
చిత్రాలు : వెంకటేష్

రామాపురంలో రామయ్య అనే పేద రైతు ఉండేవాడు. ఎంత కష్టపడ్డా పిల్లలకు తిండికూడా పేట్టచేసి తన దీనస్థితికి అతడు తరచూ విచారించేవాడు. పట్నం వెళ్ళి ఏదైనా సనివేస్తే దబ్బు సంపాదించవచ్చని కనకయ్య భార్య పేతమ్మ భర్తకు సలహా ఇచ్చింది. కనకయ్య సరే అన్నాడు.

మరునాడు ఆల్లవారుజామున భర్త బయలుదేరుతున్నప్పుడు, దారిలో తినడానికి చట్టలు మూటకట్టి ఇచ్చింది సేతమ్మ. రావు య్య పిట్టంకోసం చాలా ధూ రం నడిచి, వు ధ్యాసన్ననికి అడవి ప్రాంతంలోని ఒక చెట్టునీడన కూర్చున్నాడు. భార్య కట్టి ఇచ్చిన రొట్టెల పూట త్ర వున్నాడు. అండు లో ఒక పేదల చాట్టె, చిన్న చాట్టె ఉన్నాయి.

ఆ రెండంటలో దేసిన తినడమూ అసీ అలాచిస్తూ, కాస్త బిగ్గరగా, “చిన్న దాన్ని తినాలా? పెద్దదాన్ని తినాలా?” అన్నాడు పైకి చూస్తూ. ఆ పూటలను ఆ చెట్టుపై ఉన్న పెద్దదయ్యం, చిన్నదయ్యం వీని అడిగిపెట్టాయి. కింద ఉన్నవాడు ఏ మాంత్రికుడో అయివుంటాడనీ, వాడు కత్తు ఇట్టలో ఎవరిని త్రు ప్త తిందానో అసీ ఆలోచిస్తున్నట్లుగా భావించి హెచ్చరి సాయాయి. వెంటనే రెండు దయ్యాలూ, రావే య్యన్నంపుండుకు ధూకి, చేతల్ని జోడించి, “అయ్యో, వు వున్నా తినకండి” అనీ వేపు కున్నాల్సి గడగడ వణు కున్నా.

అవి అవూయక పీడికిదవూయ అని రావుయ్యగ్రహించాడు. “పరే సేపు వి ప్పల్లి నదిలిపేదశాపు. అందు వల్ల నాకంటే లాభం?” అన్నాడు. “పూడు వరాలు ఇస్తాము. అయితే, నువ్వు అడగే వరాలు ఇచ్చే శక్తి మాకులేదు. మాకు ఇష్టమైన వరాలే ఇస్తాము. అవి నీకు వేల్పు చేస్తారు,” అన్నారు దువూళ్ళు. రావుయ్యగ్రహించాడు.

దవూళ్ళ మొదటి వరంగా ఒక పెట్టెను తెచ్చి ఇచ్చి, “దీనిని చేత్తో పూడు సాల్పు తాకి, అడిగితే, అడిగిన ఛనం ఇస్తోంది,” అన్నారు. రావుయ్య పెట్టెను తీసుకుని నట్టుం వెళ్ళకుండా శన గ్రామానికి తిరుగు ప్రయాణమయ్యాడు. కొంత దూరం నడిచేసరికి సోదరు పొత్తు చీకటి కన్పించింది. రాత్రికి పూర్వపు ద్వందో ఉన్న పై బరూళ్ళవ్వ ఇంట ఉండాలన్న కున్నాడు.

అక్కడికి వెళ్ళి పెట్టెను పూటకూళ్ళవ్వకిచ్చి, “అవ్వా, ఈ పెట్టెను రాత్రికి నీ దగ్గరే ఉంచు. తెల్లవారగానే తీసుకుంటాను. దీనిని సోరవాట్ల న కూడా పూడు సాల్పు తాకి ఛనం కావాలని మాత్రం అడగకు,” అని చెప్పాడు అవూయ కతకర్త. అవ్వ అర్థరాత్రి సపుయ్యం లో లేచి, పెట్టెను పూడు సాల్పు తాకి, “పది బంగారు నాణాలు కావాలి,” అని అడగడంతో, నాణాలు రాలాయి. అవ్వ ఆ పెట్టెను దాచేసి, మరునాడు అలాంటిదాన్నే రావుయ్యకు ఇచ్చింది.

రామయ్య దానిని ఇంటికి తీసుకువెళ్ళి మూడుసార్లు తాకి ధనం అడిగితే రాజేంద్ర . వ్రాసిం ఎక్కడ జరిగిందో తెల్ల పి కోవాలని, రావు వ్యక్తి వు ల్లి దయ్యాల దగ్గరికి వెళ్ళి రెండువరం అడిగాడు. దయ్యాల ఒక పాత్రను తెచ్చిఇచ్చి, “దీనిని ఎండలో పెట్ట ప వంటలు కావాలంటే ఆ వంటలు వస్తాయి,” అన్నాల్సి .

రామయ్య పాత్రను తీసుకుని తిన్నగా పూటకూళ్ళవ్వ ఇంటకి వెళ్ళాడు. పాత్రను అవ్వచేతికెచ్చి, “దీనిని దాచు, రేపు వచ్చి తీసు కుంటావు . అయితే, దీనిని ఎండలో మంచి ప వంట అడక్కు,” అని చెప్పి, వెనక్కు వచ్చి, కొలతూపియ్యక తిరిగి వెళ్ళి ప్లి ట కూళ్ళవ్వ ఇంటి వెనక దాక్కున్నాడు .

అవ్వ పాత్రను ఎండలో పేట్టి, “పిండి వంటలు కావాలి,” అని అడగడంతో అవి రావడం, రావు వ్యక్తి పూతాడు . రావు వ్యక్తి పూతాడు దయ్యాల దగ్గరికి వెళ్ళి మూడు వరం అడిగాడు. దయ్యాల ఒక పాత్రను కర్రను ఇచ్చి, “దీనిని మూడుసార్లు నీలగు తాటించి, ‘వంట బడు’ అంటేవారు . లేచి కొట్టడం ప్రారంభిస్తుంది,” అని చెప్పాయి.

రావు య్య దానిని తీసి కుని పై టకుళ్ళవ్వ ఇందికి చేరాడు . కర్రతో అవ్వకు ఇచ్చి, “అవ్వా, దీనిని జాగ్రత్తగా దాచు . నేను వద్దతీసి కుంటాను . దీనిని మూరుసార్లు నేలకు తాటింది ‘వెంటబడు’ అని మాత్రం అనకు,” అని చెప్పి వెనుదిరిగాడు.

రామయ్య అటువెళ్ళగానే, అవ్వ ఈశ్వాహండ్లీ, కర్రను మూడుసార్లు నేలకు తాటింది ‘వెంటబడు’ అన్నది. అంతే! కర్ర గాలిలోకి తేలి అవ్వను ఏడాపెడా బాదడంతో అవ్వ కుయ్యోమైల్ అని ఏడ్చుకొంది. రామయ్య లోపలికి వచ్చి, “దాని పెట్టిన నా పెట్టెనూ, పాత్రనూ తెచ్చి ఇవ్వు. అప్పడే కర్ర బాదడం ఆపివేసింది!” అన్నాడు .

అవ్వ, పెట్టెనూ, పాత్రనూ తెచ్చి రామయ్యకు అప్పగింది క్రమాపథాలు చెప్పుకున్నది. కర్ర బాదడం అపింది. రామయ్య దయ్యాలిచ్చిన పెట్టెనూ, పాత్రనూ, కర్రనూ తీసి కుని సంతోషంగా రానూ పోయే చేరాడు . దయ్యాలిచ్చిన వూరు వరాలతో రావు య్య, సింపెదలు సి పు కుత్తకుని భార్య పిల్లలతో సంతోషంగా ఉంటూ , ఇతర లకు సాయపెడుతూ హాయిగా జీవించాడు .

మనదేశం గురించి తెలుసుకుందాం - క్విజ్

1. ఢిల్లీలోని ఎర్రకోటను పాఠశాల నిర్మించాడు. పురి ఆగ్రాలో ఎర్రకోటను నిర్మించిన వారెవరో తెలుసా?
2. అవు తసిర్లోని స్విస్ట్ దేవాలయ నిర్మాణంతో సంబంధంగల ఇద్దరు శిక్షకులు ముఖ్య ఎవరు?
3. ఇండియా లోని అతి పెద్ద పుస్తకాల ఏది? అది ఎక్కడ ఉన్నది? దానిని నిర్మించిన వారెవరు?
4. ది వైస్ గ్రాల్ హౌస్, అంటే ఇప్పటి రాష్ట్ర పితా భవన ఒక కొండ మీద నిర్మించబడింది. ఆ కొండ పేరు ఏది?
5. ఒక మొగలు చక్రవర్తి తన భార్యకు స్మారక భవనం నిర్మించాడు. పురొక చక్రవర్తికి ఆయన భార్య స్మారక భవనం నిర్మించింది. ఆ రెండు స్మారక భవనాలు ఏవి? చక్రవర్తులు, వారి భార్యలెవరో చెప్పండి చూద్దాం.
6. హైదరాబాద్ లోని ఇండియా సినిమా హాల్ నిర్మించిన వారెవరు? అది ఎక్కడ ఉన్నది? దానిని నిర్మించిన వారెవరు?
7. హైదరాబాద్ లోని సుప్రసిద్ధమైన చార్ వీ నార్ కు ఒక చరిత్ర ఉన్నది. ఆ చరిత్రకూ పుష్కరికానికి సంబంధం ఉంది. ఏమిటా సంబంధం?
8. పుంబార్ లోని ఇండియా సినిమా హాల్, ఢిల్లీలోని ఇండియా గేట్ రెండూ స్మారక భవనాలే. ఏ సంఘటనలను అవి గుర్తు చేస్తున్నాయి?
9. మహారాష్ట్రలోని ఒక బ్రహ్మాండమైన భవనాన్ని బ్రిటిష్ పాలకులు రాజకీయ ఖైదీలను బంధించడానికి వినియోగించారు. ఆ భవనం పేరు ఏది? ఎక్కడ ఉన్నది? ఖైదీగా ఉన్న ఒక ని ప్రసిద్ధ నాయకుడు అందులోనే పరమయించాడు. ఆయన పేరు ఏది?
10. ఆజంతా - ఎల్లోరా గుహల ప్రత్యేకత ఏమిటి?

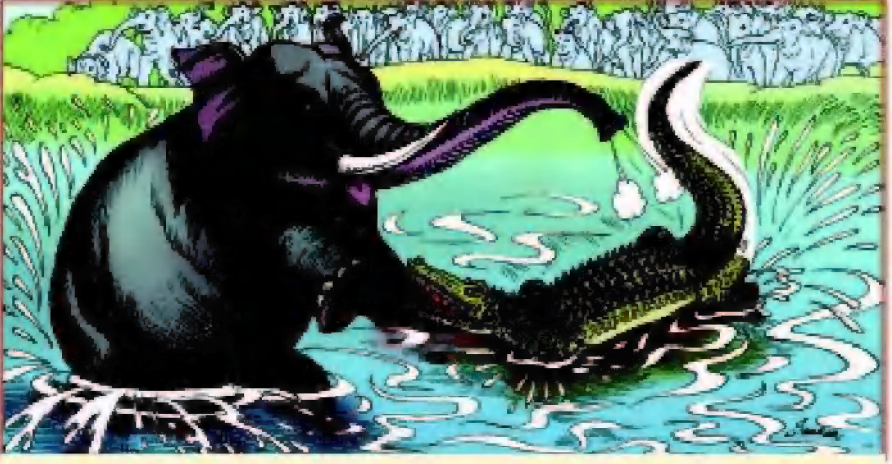
(సమాధానాలు వచ్చే నెలలో)

6. ఇండియా లోని అతి పెద్ద సినిమా హాల్ చిత్రం ఇక్కడ ఉన్నది. అది ఎక్కడ ఉన్నది? దానిని నిర్మించిన వారెవరు?

డిసెంబర్ క్విజ్ సమాధానాలు

1. ఎం.సి. మెహతా
2. రూరేలా
3. హోయ్ సాల
4. కాలిక్యూరు - సి బ్రహ్మచారి
5. పుష్కరిక
6. కోమో
7. లవంగం
8. గ్రంథ
9. గురు బహన సింగ్ రాంధావా
10. సీ. రాజగోపాలాచారి

విష్ణు కథ

పాలసిప్పు ద్రుంలో ఉన్న త్రికూటపర్వతానికి ఇనుము, వెండి, బంగారాల మూడు శిఖరాలు ; ఆ శిఖరాల నడుపు ఫల వలతో నిండిన పుహరణ్యం. ఆ వనంలో గజేంద్రం అనే పుడమిచేస్తున్న తన భార్యచేసిన దశలకోటి ఆడ ఏనుగులతో మోరిస్తూ దాహం తీర్చుకోడానికి పుహవసు పుధ్యనున్న సిరోవరానికి బయలుదేరింది.

దాహం తీరాక జలవిహారంపూజు ద్విషిట్టే, తన ఆడ ఏనుగులతో సిరోవరాన్ని అల్లకల్లోలం చేస్తూ విజృంభించి జలకేళిలో లీనమై ఉన్న గజేంద్రాన్ని, గొప్ప మొసలి కొరలు గుచ్చు పుందరి కాలికటి పట్టుకొన్నది.

బాధతో గజేంద్రం చేసిన పుంకారానికి ఆడ ఏనుగులు బెదిరి చెల్లాచెదురుగా సిరోవరు చుట్టూరా ఒడ్డు చేరు కొని, గజేంద్రం పిదపు న్న బాధ పూసి ఏడుస్తూ నిలబడ్డాయే గాని,

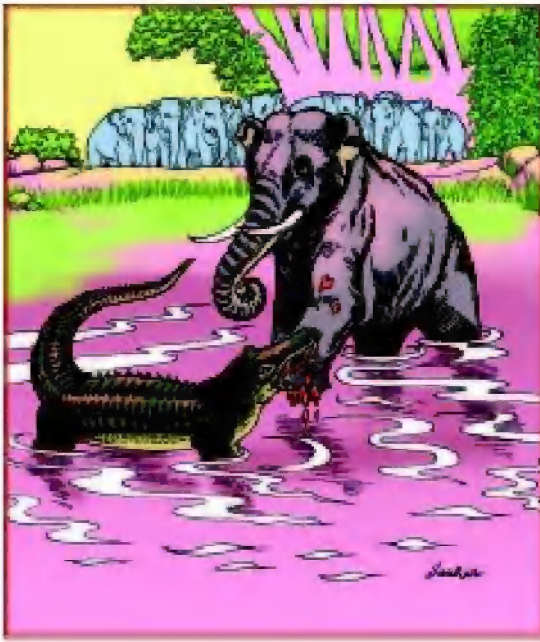
మొసలి పట్టునుండి ఎలా తప్పించాలో వాటికి తోచలేదు.

గజేంద్రం మొసలి బారినుంచి తప్పించుకోడానికి ఎన్ని ప్రయత్నాలు చెయ్యాలో అన్నీ చేస్తూ తల్లడిల్లిపోసాగింది. ఏనుగులు శౌకాలు పేరు తూనే, ఆకలి తీర్చుకుంటూ, వేరే జూత్రయాలకు వెళ్ళి నీరు తాగి వస్తూపోతూ సిరోవరం చుట్టూ తిరుగుతూ కన్నీరు కారుస్తూన్నాయి. సిరోవరంలో నిర్విరాపుంగా కలిపు కరాల పౌరాటం సాగుతూనే ఉన్నది.

ఏనుగు దంతాలతో మొసలిని పొడిచేది. మొసలి ఎగిరి మీదపడి ఏనుగు శరీరమంతా రక్తధారలు కారేట్లుగా వాడిగోళ్ళతో బలంగా రక్కేది.

ఏనుగు తొండంతో మైసిలి వీమిబాచేది, మొసలి కరుకుల తోకతో ఏనుగును ఎడాపేడా కొట్టేది.

ఏనుగు మొసలి మీద పడి నాలుగు కాళ్ళతో కుమ్మేయాలని చూస్తే, మొసలి నీటి అడుగున దాగి ఉండేది. ఏనుగు ఎంతకూ మొసలి జాడ లేకపోవడం చూసి ఒడ్డు చేరబోతూ ఉండే, తటాలున వుకరం ఏనుగున పట్టుకొని లాక్కుపోయి నీట ముంచేది. అలాగ ఎన్నిసార్లో ఏనుగున ముప్పితిప్పిలు పేట్టింది.

ఏనుగుకూ మొసలికీ నిర్విరామంగా పోరాటం వెయ్యి సంవత్సరాలు సాగింది.

గజేంద్రం స్వీకృతిని నమ్ముకొని ఎంత సారో సీంచి పోరాడినా క్రమ క్రమంగా శక్తిని న్న గిల్లింది.

మొసలి జలగ్రహం! నీటిలో దాని బలం ఎక్కువ. ఏనుగు రక్తం వెలుస్తూ అది వురింత బలంతో బాగా ఒక్కు పెంచింది. మొసలి పట్టునంచి మోక్షం పొందడం మరింక దానికి సాధ్యం కాదు!

“దాహం తీర్చుకోడానికి ఈ సరోవరానికి నేరక వచ్చాను. దాహం తీర్చుకొని వెళ్ళిపోకుండా సరస్సులో ఎందుకు దిగాను? నా పొడవు బుద్ధి నన్ను మొసలికి పట్టి ఇచ్చింది!” అంటూ గజేంద్రం చింతించరసాగింది.

“నన్నవరు రక్షిస్తారు? ఎవరిని పిలవాలి? నన్ను నేను రోంపు కోలేని స్థితిలో ఉన్నా, నా వు సస్సులో ఏ మూలనో నేను కాపాడబడగల అవకాశం ఏదో ఉన్నదనే ఆశ! ఆ ఆశవల్లనే రోణ కోర్కె కుంటున్నాను! అంటేనా ఆశకు ఆధారం ఏదో ఉండి తీరాలి! అదే దేవతని పేలు స్తున్నాను!

దేవత, భగవంతుడు, ఈశ్వరుడు అనే భావనకు అది మూలమైన ఓ దేవుడా! కారణం లన్నిటికీ నువ్వే కారణానివి!

నాలాంటి వుదగర్విత్తు లెవ్వరు ఉందవుదు వుతి జీవలు అపిద రానంతవరకు నిన్ను తలవరు! బాధపడితేనేగాని నీ అవసరం బోధపడదు. ఉన్నాడు ఉన్నాడు అనేవాడు ఉన్నాడో, లేడో అనే అందోళన పడందే నువ్వు కనిపించమా!” అని పిరిపిరి విధాల చింతనలోపడ్డ గజేంద్రానికి మొసలి పెద్ద వున్న బాధ కొంత తగ్గినట్లు అయింది.

ఎప్పుడైతే గజేంద్రుడు చింతన మొదలు పెట్టాడో, ఆ క్షణంలోనే మొసలి కోరల కుదుళ్ళలో సలుపు పుట్టింది. గుండెదడ వురుక్కు నుపించింది. అయినా అది వురింత రోషంతో గజేంద్రం కాలిని నెక్కి, నెక్కి పీప్పి చేస్తూనే ఉన్నది.

“జీవుల చెడ్డనూ, బాధనూ హరించే వాడివి! అంతటా ఉండేవాడివి, వ్యాపిస్తూనే ఉండేవాడివి!

దేవుళ్ళకు మూలమైనదేవుడా! ఈ జగత్తు
జనించేబాతు మడు ను వే్వే పూ లాబాతు మా
నన్ను రోంచపు ని ఎంత బలంగా నిన్ను
కోర్త తానో అంత వేగంగా నన్ను నీమరొంచు
తావని నమ్ముతున్నాను, రోంచితీరగలమా

అన్నీ ను వే్వే అమతూ వూటకూ, వున
స్పికూ అందనివాడివిగా ఉండే ఓ సిర్వే
శ్వరుడా! నాలాంటి దీనులను ఆదు కునే
బాధ్యత నీదే కదా!

జీవశక్తులన్నీ నశించిపోయిన నాలో,
ఇప్పితు కన్నీరు హరించిపోయింది. నిన్ను
ఎలుగెత్తిపిలవలేను సరికదా, నా నుంచి చిన్న
పూలు గురూ కూడా రావు, స్పి హి కూడా
తప్పితున్నది.

నన్ను రోంచినా వూనినా అంతా నీ
ఇష్టిం! నీవూ పీతే నాకు ఇంకేదిక్కూ,
ధ్యానో లేదు!" అంటూ గజేంద్రుడు జ్ఞానుతా
కూడదీని కొని తొండాన్ని ఎత్తి పీలుస్తున్న
ట్లుగా తిన్నగా వూశాడు.

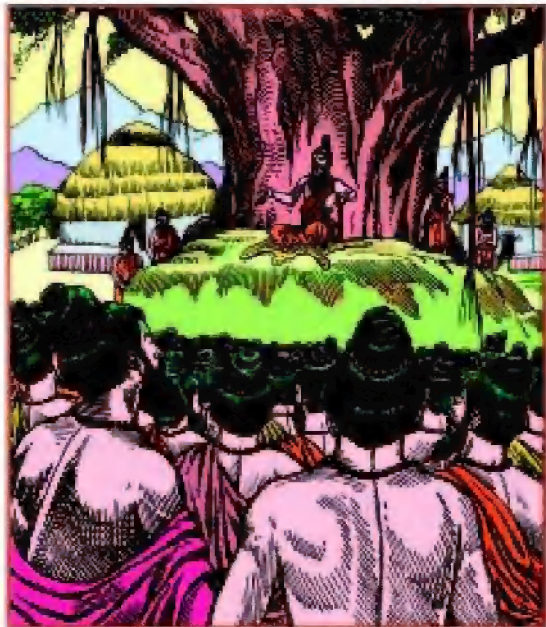
మొసలికి మెల్లమెల్లగా బలం తగ్గిపోతు
న్నదని పించింది, నోరు జారుతున్నట్లు,
చేతులు ఆడనట్లు కంఠం బిగుస్తు కుంటు
న్నట్లు తోచింది.

తాను ఉన్నదీ లేనిదీ తెలియని స్థితిలో
ఏనుగు కళ్ళ పూత పిడుతూండే, అలాగే
ఏవూత్రం చలను లేకుండా ఉండిపోయింది.

అప్పితు విష్ణుమఠవాడు.

ఆకాశపుంతా అతని గ్రూపింతో సంది
పోయింది. తానొక సూక్ష్మమైన అణువును
అని గజేంద్రానికి అనిపించింది.

వస్త్రానే విష్ణుమఠ తనున్న చక్రాన్ని
విడిచాడు. అభయపుద్రగా సతాక హింద్రిం

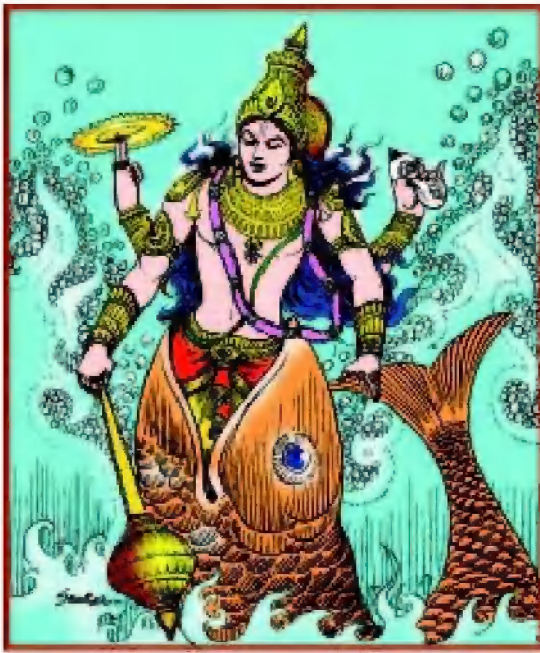

పిట్టాడు. ప్రిచండ వేగంతో గిర్రున
తిరుగుతూ వచ్చి విష్ణుచక్రం మొసలి తల
నరికింది.

మొసలి ఒక గంధర్వుడు, హూహూ అనేది
అతడొబురు. దేవలుడు అనే యుష్మి నీటిలో
నిల్చుని ఉండగా నీటిలోంచి కనపడ
కుండా వెళ్ళి మొసలిలాగ, ఋషికాలుపట్టు
కున్నాడు. ఋషి ఆ గంధర్వుణ్ణి మొసలిగా
పిడి ఉండు అని శపించాడు. విష్ణుచక్రంతో
ఆ శాపం తీరింది.

మొసలి బారినించి విష్ణుక్రిపొందిన
గజేంద్రాన్ని సెరస్పి నుంచి వెలుపలకు
లాగి విష్ణుమఠరదేత్తోదాని కుంభస్థిలాన్ని
ఆప్యాయంగా నివురాడు. దేవదేవతా ఆ
స్పిరుకు గజేంద్రం పొయిన జవసిత్యాల్నీ,
శరీరపిష్టిని తిరిగి పొందింది. తన పై ర్వుజన్మ
జ్ఞాను కూడా కలిగింది. గజేంద్రం వెనకటి
జన్మలో విష్ణుచింతనా తత్పరుడైన ఇంద్ర

ధృష్టుడనే పు హా రాజు. విష్ణు ధ్యానంలో మన్ను అతను అగస్త్యువు హిర్ని రాకను గుప్త నింపలేదు. ఋషి కోపగించి మదగజమై పిక్తువు మగాక అని శపించాడు. ఆ రాజే గజేంద్రుని పుట్టి మోక్షణపొందాడు.

గజేంద్రుని పుట్టి మోక్షణపొందాడు. గజేంద్రుని పుట్టి మోక్షణపొందాడు. గజేంద్రుని పుట్టి మోక్షణపొందాడు.

పు ను లు స్నా త్రు డితో, “పు నీంద్రా! గజేంద్రమోక్షణ కథ కేవలం ఒక ఏనుగుకు చెందినదిగా లేదు. జీవకోటి అంతకూ పు ఖ్యంగా అనేక బంధాలతో బాధలో చిక్కుకుని నితవు తవు య్యే వ్రా నవజి వెకి వర్తించే కథలాగ మన్నుది,” అని అన్నారు .

సూతుడు, “జను, గజేంద్రమోక్షం అంత రార్థంతో కూడినదే! ఎవరు ఎలాగ అన్వ ల్లించు కున్నా నిరీపాత్తు ంది. కాలం విష్ణుమా

అధీనంలోనే ఇవి డి మన్నుది. కాలచక్ర భ్రమ ణంలో ఎన్నో సిపు స్విల్లా బాధల్లా కష్టల్లా సిపు సీపాత్తు ంటాల్లా ,” అని చెప్పాడు.

పు ను లు , “పు నివర్యా! గజేంద్ర మోక్షాన్నిబట్టి కారణకారణుడు, సిద్ధేశ్వరు థ విష్ణుమా అ ని తెలు స్తన్నుది. అట ౨ వంటి విష్ణుకథను ప్తి ర్తిగా వినాలని ఉద్విగ్నాల్లు తు న్నాం. నీ పు ందు వే పు పీల్లలవంటి వాళ్ళం. కనుక విష్ణుమా గూ ర్చిన వేశా లన్నీ ఎ హా కు స్ని లభంగా బో ధపిడేలాగ వనిపించ ప్రార్థిస్తన్నాం. వ్యాసీవు హిర్ని వలన సిపు స్తిమాణాలనూ ఇతిహాసాలనూ , వాటి లోని వేశాల్లాలనూ ఎరిగిన నీమాక్కుడే పు త్తుల్ని క తార్తుల్ని దేవు గలమా” అని అన్నారు .

స్నా త్రు వారి పూ టలకు ఎంతగానో సంతసించి, “అలాగే వి ందు ర్తగాని. వ్యాసీవు హిర్ని విష్ణుమా గు రించిన అనేక లీలావతార వేశాంశాలతో ప్రత్యేకంగా పు హాభాగవతాన్ని రచించి, తనకుమారుడైన శ్ర కునికి బోధించాడు . విష్ణుకథను విని తరింపిగోరిన పిరీ త్తు పు హారాజుకు శ్ర క యోగి దాన్ని చెప్పాడు. గజేంద్రాన్ని రం చ వచ్చిన విష్ణుమా అవతరణ ‘ఆదిపూ లా వతారం’ అనబర్చినబడింది.

విష్ణుమా అనేక అవతారాలు ఎత్తాడు . వాటిలో పిరిణావు దశలను అను సిరించే దశావతారాలు అనబడే పిది అవతారాలు ముఖ్యమైనవి.

నారము అంటే నీరు. నీటికి మూలమైన వాడు కనుకనే విష్ణువు నారాయణుడైనాడు.

నారాయణుడి నుంచి నీర్ల పుట్టింది. నీటి నుంచి జీవం పుట్టింది. విష్ణు మూలచరమైన ఊషణి అవతరించాడు. అదే వృత్తాంతం! విష్ణు మా దశావతారాల్లో వృత్తాంత వారం మొదటిది.

విష్ణు మనీషితో నిండిన నీలవేణుం రంగులో ఉంటాడు. మేఘంలో మెరుపు మన్నుట్టే విష్ణు మతేజోవు యుద్ధం. అతని నుంచి వచ్చిన జలం కూడా తేజస్వితో నిండి తెల్లని వెలుగు చిమ్ముతూంటుంది. ఆ జలవేణు కారణాదక రసాగరం!

క్షీరసాగరంలో అనంతమైన కాలం శేషినిర్మలం రూపంతో వుట్టలు వుట్టకొని ఉంటుంది. శేషువుకు వెయ్యి పడగలు. చివర అంటూ లేని శేషి మహాశేషినిర్మలం గా

విష్ణు మహిమ్యశించి మూడగా, అతని బొడ్డు నుంచి నాళంతో గొప్పపిద్యం పేక్కిలేచింది. ఆ పిద్యంలో బ్రహ్మ ఆవిర్భవించాడు. బ్రహ్మ అన్నిటిని సృష్టించాడు.

అనంతమైన కాలం యుగాలు గా సాగి తూంటుంది.

కత - త్రేతా - ద్వాపర - కలియుగాలు కలిసి ఒక వృత్తం గలవి.

మెయ్యి మహాయుగాలు కలిసి ఒక కల్పం. కల్పం బ్రహ్మకు ఒక పిగలు. పిగలు పైర్తి కాగానే అతనికి నిద్ర వుండు కొన్నింటి. అదే కల్పాంతం. అప్పడు అంతటా గాఢాంధకారం అలుపు కొంటుంది. విష్ణు మహిమ్యశించి వెలువడిన సంకర్షణాగ్ని వేడిమి అన్నిటిని తూడ్చివేస్తుంది. పునరుజ్జయం వీస్తుంది.

కాళ్ళ పై పూలు గుంపిలు గుంపిలుగా ఏనుగు తొండాలలాంటి జలధారలు ఎడతెరిపి లేకుండా కురుస్తాయి. వుహాసివు డ్రం ఆకాశాన్నంటి పొంగుతుంది. భూ, భువన, స్వర్లోకాలు వునికి పొతాయి. ఎటు చూసినా జలబీభత్సం తప్పితే వురేవు మూడవు. ఆ విధంగా ప్రళయం సంభవిస్తోంది. బ్రహ్మ నిద్రపొయ్యే రాత్రి అంతా వుహా ప్రళయ కాలం!

అది కల్పాంతం దగ్గరమౌతున్న సమయం: సత్యవ్రత దు అనే రాజర్షి నదిలో స్నానం చేసే నారాయణ ధ్యానం చేసి, అర్హుల ఇవ్వబోయే టప్పిడు, అతని దోసిట్లోకి బంగారం రంగులో మన్ను చిన్న చేప వచ్చింది. సత్యవ్రత దు దాన్ని నదిలో విడిచిపెట్టబోతూండే, ఆ చిన్నారి చేప, “ఓ రాజా! వూ చేపిజాతి వుంచిదికాదు. చిన్న చేపిల్ని పేద్ద చేపిలు వుంగేస్తాయి. వాటి నుంచి తప్పించుకున్నా, జాలర్లు వలపిన్ని పిట్ట చంపితారు. అందు చేత, నీ రోణ కోరి నీ దోసిలిలోకి వచ్చాను, నిర్దయగా నన్ను విడిచిపెట్టకు!” అని పిలికింది.

సత్యవ్రత దు చేపిను తన క వుండలంలో వుంచి తన నగరికి తీసుకువెళ్ళాడు.

సత్యవ్రత దు వుహారాజుగా రాజ్యపాలన చేస్తూనే గొప్ప తపస్సుచేసిన రాజువు. సే నరు తర విష్ణు భక్త తత్పర డ, గొప్ప జ్ఞానోయిన్న డ.

కవుండలంలో ఉంచిన చేపిపేల్ల, వుర్నా టికే నిండుగా పేరిగి అందులో ఇవుడలేక ఉక్కిరి బిక్కిరమౌతూ, “రాజా! నన్ను ఇందులోంచి తీసి, కాన్తి పేద్ద చోటలో చేర్చు!” అంటూ ఆర్తనాదం చేసింది.

ఆ చేపను పెద్ద నీటి తొట్టలో విడిచిన కొద్దిపిటికే చేపి విడిగి అది కూడా చాలక పొగా, సత్యవ్రత దు దాన్ని చిన్న వుడుగులో వేశాడు. చేపి పేరిగిపొతూనే ఉంది. వుడుగు నుంచి పేద్ద సిరోవరానికి, సిరోవరం నుంచి వుహాజలాశ్రయానికి చేర్చినా, అలా పేరిగి పొతున్న వుహావు త్యాన్ని సివు ద్రానికి చేర్చగా, “ఓ రాజర్షీ! నీ రోణ కోరిన నన్ను సివు ద్రంలో వదిలిపొతావా? ఇది న్యాయ మేనా? మొనకుల్లు, తిమింగిలాలు నన్ను వుంగవా?” అని వుత్సం నిలదీసి అడిగింది.

సత్యవ్రత దు, “ఓ వుహావీ నహా! ఇంత కంటే నేను చేయగల్గిందేవుండో నువ్వే చెప్పు! క్షణానికి శత యోజనాలు పెరిగేలా ఉన్న నిన్ను ఏదీ వుంగలేవు కూడా!” అన్నాడు.

వివిధ
దేశాల కథలు

పారిపోయిన దుష్టస్వగం!

చైనాలో నూతన సంవత్సర వేడుకలు జరుపుకోవడం ఎలా ఆరంభమయ్యాయో మీకు తెలుసా? ఈ కథ చదవండి.

వేసవి సుపర్వాలకు పూర్వం, చైనాలో ఒక అందమైన ప్రశాంత పట్టణం ఉండేది. పట్టణ ప్రజలు కష్టపడి పనిచేసువారు. పిన్న లన్నిటి నీ చేశాక, సొంపు ంకాల సువు యా లలో గుంపులుగా చేరి హాయిగా కథలు చెప్పుకుని ఆనందించేవారు. వేసవికాలంలో, పీన్నలూ పేద్దలూ అరు బంపు టే ఉండేవారు. అల్లు తె శీతాకాలం పూ త్రం భరించదానిచలిగా ఉండేది. చాలా వుంది చలివుంటులు కాపు కుంటూ ఇళ్ళలోపిలే ఉండేవారు. కావలసినంత టీ, ఇతరపానీయాలు తాగి ఒంట్టే వెచ్చదనం నిలుపుకునేవారు. అలాంటి భయంకరమైన ఒక శీతాకాలంలోనే పట్టణంలో భయానకమైన ఆ వర్షటన జరిగింది. అది జరగడానికి పుంపు పట్టణంలోని ఆ ఒకే ఒక పిత్రంలో అసింఖ్యా కంగా ప్రజలు గుంపు గూడి రకరకాల కబుర్లు చెప్పుకోసాగారు.

“ఈ శీతాకాలంలో ఈ వేడివేడి టీ వున ప్రాణాలు కాపాడుతున్నది,” అన్నాడు ఒక వర్తకుడు.

“అమోమత్ర. సిత్రానికి రావడానికి వుంపులో

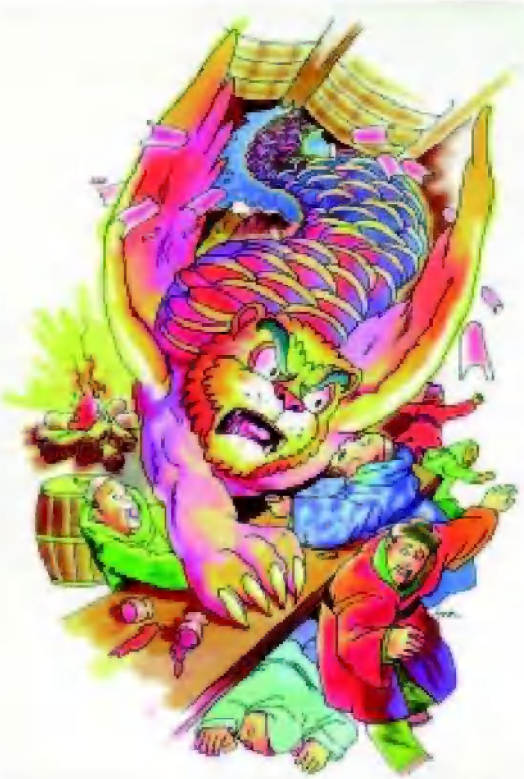
దారి తొంకా తొలియక అల్లాడిపోయాను,” అన్నాడు పిక్కనే ఉన్న ఇంకొక వర్తకుడు.

ఇలా తమ తమ అనుభవాలను చెప్పుకుంటూ టీ తాగుతూ వెచ్చటి పిత్రంలో హాయిగా ఉన్న వాళ్ళకు హిరాత్తుగా ఏదో పేద్ద శబ్దం వినిపించింది. ఏం జరుగుతున్నదో తెలుసుకునే లోపిలే భయంకర అకారంతో ఒక వింత ప్రాణి పిత్రంలోకి జొరబడింది. అది ఏమిటో పిర్గా చూసే లోపిలే అక్కడున్న వాళ్ళందరినీ బీభత్సంగా హితపూర్చింది.

దాని దాడినైంది ఒకే ఒక కుర్రవాడు పూత్రం బంపు టపిడ్డాడు. దాని భయంకర రూపాన్ని చూడగానే కుర్చీలో కూర్చున్న కుర్రవాడు కిందపడి స్పృహ కోల్పోయాడు. వాడు పై జాకింద కులామెదలక పడి ఉండడం అదృష్టశాస్త్రం ఆ దయ్యం గవ్వ నించలేదు.

ఈ భీకర వర్షటనతో పట్టణం పూర్తి భయంతో గడుగునాటిపోయింది. ఒక్కణంలో బంపు పుత్రులను కోల్పోయిన ప్రజలు హిరాత్తులయ్యారు. ఇలాంటి భయం నక వాతావరణాన్ని సృష్టించిన ఆ నియంత్రణ తాన్ని

పిట్టాకోవడానికి బంధాలను ఏర్పాటు చేశారు. కాని వాళ్ళు ఎంత మెతికినా ఎక్కడా దాని జాడ కనుగొనలేకపోయారు.

ఆ శీతాకాలపు తా అందరూ ఇళ్ళలోపలే ఉండిపోయారు. సాయంకాలం అయ్యేసరికి పిట్టణ ఏవులన్నీ నిర్మానుష్యంగా కనిపించేవి. రాత్రిల్లో ఇళ్ళ తలుపులు, కిటికీలు గట్టిగా మూసే లోపల పిడుగు కునేవారు.

మంచితకాలం ఆరుభవంబుంది. పిట్టణానికి సూతన దైతన్యం రాసాగింది. పోలాలు పిచ్చుదనం సంతరించుకున్నారు. చిన్నచిన్న రకరకాల మిఠాయిలు, వీచేచల్లని పీల్లగాలులకు హాలుగా తలలూ విసాగాలు. జంతు మూతూ, పిర్రలూ స్వచ్ఛగా తీర్చుతూ, ఎర్రరేతూ కనిపించాయి.

పువ్వులు కూడా ఇళ్ళనుంచి వెలుపలికి

వచ్చారు. విత్తనాలు విత్తే కాలం కావడంతో, పిన్నలలో తలపు నకల్పభీకర వింతలు గంసంగతి పురిచిపోయారు.

కొన్నాళ్ళకు వుళ్ళి, శీతాకాలం రావడంతో చలి, తీవ్రమైన మంచు ముంచుకొచ్చాయి. వుళ్ళి సెత్రంలో ప్రజలు వేడి బీతాగ్రతూ, కబుర్లు చెప్పుకోవడానికి చేరసాగారు. అయితే, మళ్ళీ ఒకసారి నిరుటిలాగే ఆ దయ్యం వచ్చిపడి సెత్రంలోని - ఒక్కయ్య వకుణ్ణి తప్పి అందరినీ 'ణంలో చంపివెళ్ళింది. ఇది కూడా గత సంచితపురం వచ్చిన భూతమే అని బతికి బయట పిడ్డయ్య వకుడి ద్వారా తెలుసుకున్నారు.

పిట్టణ ప్రజలలో ఆవేదన, ఆగ్రహం పేల్చు బికాలు. "ఈ పెడకు ఎలాగైనా విరగడ చూడాలి. ఇట్టా ఆ భూతం వసవాళ్ళను చంపి వెళ్ళదం చూస్తూ ఉరుకోలేం. దాన్ని ఎలాగైనా హతమార్చాలి!" అన్నాడు పిట్టణాధికారి.

ఆ తరువాత ప్రజలందరూ కలిసి ఆ ఊళ్ళోపున్న వివేకవంతులైన వారి దగ్గరికి వెళ్ళి సలహా అడిగారు. పండితులు కొంతమంది నిదానంగా అలోచించి, "రెండు సందర్భాలలోనూ నియత శీతాకాలం వుండే సమయంలోనే వచ్చి వసవిడింది. కాబట్టి, ఆ సమయంలో పునం జాగ్రత్త పడాలి," అన్నారు.

"పునం ఆ దయ్యన్ని ఎలా ఎదుర్కోగలం?" అని అడిగాడు ఒకయ్య వకుణ్ణి.

"ఎర్రమెరుగ్గోతల్లి తల్లి వుండే తుంది. ఎర్రటి బట్టలు సీసకల ప్రాణులనూ భయం బ్రాంతుల్ని చేస్తాయి. అదే సమయంలో భయంకర ద్వేషాలు మిట్టలు అవి వాటి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని దెబ్బకొడతాయి. హఠాత్తుగా బాణాసంచాబుల్లు ఎలాంటి ప్రాణికినా

హిడలు విజృంభిస్తుంది. కాబట్టి ఆ పుష్టిత గాన్ని ఎలా ఎదుర్కోవాలో పురే నిర్ణయించుకోండి ,” అన్నాడు వృద్ధుడైన ఒక పండితుడు.

పిట్టణ ప్రజలు ఎదుర్కుచూ సేన వున్న సేనాని శీతాకాలం రానే వచ్చింది. నియోగ్యులను ఎదుర్కోవడానికి పిట్టలలోని ప్రజలందరూ ఆయత్త వుయ్యార . దానిని ఎలాగైనా పట్టుపట్టాలన్న పట్టుదల వారిలో కలిగింది.

గత రెండేళ్ళు నియోగ్య వచ్చిన రోజున గుర్తు పట్టుకున్నారు . రుయ్యే తు ఆ రోజున పిల్లలూ , స్త్రీలూ , వద్దలూ ఇళ్ళలోపల ఉండి పొయ్యార . యువకులు సంతం వద్దచేరారు . వారిలో కొందరు కత్తులు , కొందరు బాణాలూ , పురికొందరు దివిటీలు పట్టుకున్నారు . ఇంకా కొంతమంది పేదపేద తప్పేటలనూ , దప్పిలనూ , థంకాలనూ , కర్రలనూ పట్టుకున్నారు . పురికొందరు ఎర్రజొండాలను , ఎర్రబట్టలను పట్టుకుని నిలబడ్డారు .

హిరాత్తుగా ఆకాశంలో మెరుపు మెరిసినట్టు కాంతి కనిపించింది. ఆ తరువాత గుండెల మోలూ వింతగొంతు తో భయంకరంగా అల్లస్సానియే న వచ్చింది. నిప్పికణికల్లాంటి కన్నులు తిప్పి తన్నది. నోరు తెరిస్తే నిప్పబేరులా సెగలు వెలువడుతున్నవి. వంకర్లు తిరిగిన గోళ్ళతో వికారమైన వేళ్ళు. పెద్ద పెద్ద రెక్కలల్లారుస్తూ అది జనం మీదికి వారింది. అయితే, సీడ్లంగా మళ్ళీ యువకులు ఒక్కసారిగా, దానిని చుట్టు పుట్టి దప్పిలూ , థంకాలూ , తప్పేటలూ వాయిచారు . ఎర్రజొండాలను అదే పనిగా ఊపారు . బాణాసంచాను బట్టి దానిపై దికి విసిరారు . నియోగ్యులూ దలిపాల్సింది. భీతి గొలొల ఎర్రటి కాంతిలు , పురపుట్టు దానికి

కళ్ళ కనబడకుండా చేశాయి . కాబట్టి అట్లు ఇట్లా తిరిగి దిక్కుతోచక అల్లస్సా తోకప్పుడివి ఎటో పారిపాల్సింది!

యువకులు ఆనందోత్సాహంతో గెంతులు వేశారు . “నియోగ్యుల పారిపాల్సింది. ఇక అది పునదరిదామింకా వచ్చే సాహసించేయదు . నూతన శకానికి ఇది ఆరంభం. పండుగ చేసుకుందాం!” అని ప్రకటించాడు పిట్టణ అధికారి.

ఇవే దైనావాళ్ళు బరువుకున్న మొట్ట మొదటి సూతన సంవత్సర వేడుకలు. భయంకరమైన నుంచి విప్లవ పొందిన ప్రజలు ఆనందోత్సాహంతో పండుగ జరుపి కున్నారు . బంధు పుత్రులను కలుసుకోవడం, పిరస్పరం కానుకలు ఇచ్చిపిచ్చుకోవడం, అటలు పొటలు , పండులు వినోదాలతో ఆ రోజంతా హాయిగా గడిపారు .

వడ్డీలేని రుణం

లక్ష్మీశివరావు మితం ఊరూ చిన్నదే అయినా ప్రసిద్ధిగాంచిన మిథ్యాశ్రీతం. ఊరి మొదట్లో లక్ష్మప్రవారి గృహి ఊరి సత్త వు శివాలయం, ఊరి చివర రావులవారి గృహి ఉండడంచేత ఏడాది పొడవూ ఉత్సవాలూ, తిరు నాళ్ళూ జరగతూ ఉంటాయి. ఊరి వుట్టుపక్కల అందమైన కొండలూ, సెలయేళ్ళూ ఉన్నందున విహారస్థలంగా కూడా లక్ష్మీ శివరావు మితరాబర గాంచింది.

ఆ ఊరి నందు వు ఒక చిన్న బట్టల కొట్టు పేట్టుకుని జీవితం సాగిస్తున్న శరభయ్య, తనకంటూ ఒక సొంత ఇల్లు లేదనే విచారం పట్టి వెడ్డిన్నది. తన కళ్ళ వుండే చిన్నచిన్న వ్యాపారాలు ప్రారంభించిన వాళ్ళంతా ఆదే ఊళ్ళో మిద్దెలు, మేడలు కట్టుకున్నారు. తనకు ఒక చిన్న పేంకుటిల్లు కూడా లేదు.

ఒక రోజు శరభయ్య భార్య పార్వతి భర్తతో, “వున డూరవతల తాటితోమకొట్టి వేసే, ఆ స్థలంలో ఇళ్ళ స్థలాలు చెకగా

అప్పుతున్నారని శివాలయం పై జారి భార్య చెప్పింది. మనమూ అక్కడ చిన్న స్థలం కొనుక్కుందామంటే,” అన్నది.

తన వు నన్ని లోని కోరిక భార్య నోటి వెంట బయటపడడంతో, శరభయ్యకు చాలా సంతోషం కలిగింది. తన అంత వరకు కొద్దికొద్దిగా దాచిన సొమ్ము తన దగ్గర వుండే కడియాల, అత్తవారి పేట్టిన ఉంగరం అప్పుగా వచ్చిన డబ్బు కలిపి ఒక ఇరవై అంకణాల స్థలం కొన్నాడు శరభయ్య.

“స్థలం కొనుక్కున్నాక ఖాళీగా ఉంచడం దేనికీ? చిన్న పేంకుటిల్లయినా కట్టుకోక పోతే వునకే కదా నష్టం,” అని పొరసాగింది పార్వతి.

భార్య వూట నిజమే ననిపించింది శరభయ్యకు. భార్య నగలు అమ్మి వ్యాపార వుత్తర దగ్గర కొంత అప్పు తెచ్చి, ఇంటి పనిని ప్రారంభించాడు. మొదట చిన్న వసారా, రెండు గదులు చాలనుకున్నాడు

శరభయ్య అల్లుతే, భార్య, “రేమిటల్లా కలిగితే, ఈ ఇల్లు చాలు తుందా?” అని చెప్పడంతో, అదీ నిజమేనని, మరి రెండు గదులూ వేల్చుంచాడు.

ఇల్లు పై రై కావడానికి ఇంకా పిడి వేలు కావలసి వచ్చింది. ఏం చెయ్యాలో తోచక సితపు తపు మత్తున్న శరభయ్యతో పార్వతి, “హిరిక స్టోపిటంలో దశరథరావు య్య అని పూ బంధు మూకాయ న ఉన్నాడు. వరసికు నాకు అన్న అమతాడు. జప్తిందారు దివాణంలో వుంచి ఉద్యోగం చేసి బాగా సింపా దించాడు. నేను వెళ్ళి అడిగితే పది వేలు అప్పిగా ఇవ్వకపోడు. వాల్చు దాల పిద్దతి ప్పి ద నిదానంగా తీర్చెయ్యవచ్చు. ఈ వు నం ఆ ఊరు బయలు దేరు దాం,” అని ధైర్యం చెప్పింది.

పోతున్నే బయలు దేరి భార్యాభర్తలు వు ధ్యాహ్నానికల్లా దశరథరావు య్య ఇంటికి చేరు కున్నారు. దశరథరావు య్య దంపి తులు ఆప్యాయంగా పిలకరించారు. “వు సిపూ చాలాన్ని అయ్యా క్క, దశరథరావు య్య, “ఏం పార్వతిమ్మా, ఇల్లు కడు తున్నారని విన్నానే. ఎందుకా వచ్చింది? నాకూ చెబితే సంతోషించేవాణ్ణి కదా!” అన్నాడు చిన్నగా నమ్మకూ.

“ఆప్పిగా భావించకండి అన్నయ్యా మీకు చెప్పకుండానా? గ హిరికానికి అంద రిసీ ఆహ్వానించాల వు కున్నాం. కాని ఆ భాగ్యం ఉన్నట్లు లేదు,” అన్నది పార్వతి చాలా దిగ్భుగా.

“ఎప్పు యిందమ్మా?” అని అడిగాడు దశరథరావు య్య ఆదుర్దాగా.

“కనీసం వు రో పిడి వేలు లేనిదే ఇల్లు పై ర్తయ్యట్లు లేదన్నయ్యా. ఆ విషయం గానే నీ దగ్గరికి వచ్చావు. పిడి వేలు అప్పిగా ఇచ్చావంటే, వాల్చు దాల పిద్దతిలో తీర్చేస్తావు, పూ ఇల్లు నిలబెట్టిన వాడి వమతామ్మా” అన్నది పార్వతి.

“అన్నన్ను ఉండి ఆపూ త్రం సిహాయం చెయ్యకపోతానా? అవన్నీ తరవాత చూద్దాం. వుంధు భోజనాలకు లేవండి,” అన్నాడు దశరథరావు య్య.

భోజనాలయ్యా క్క, దశరథరావు య్య లోపలికి వెళ్ళి, పది వేలు తెచ్చి శరభయ్య చేతిలో పేట్టి, “ప్పి కు వీల్చెమ్మిదే ఇవ్వండి. తొందరం లేదు,” అన్నాడు.

శరభయ్య సంతోషంగా డబ్బున్న సంచీలో పేట్టుకుంటూ, “వడ్డీ సింగతి కూడా సేల ప్పి...” అని పూట పై రైచాలలోపల, “భలే వారే. మీ దగ్గర వడ్డీ పిచ్చుకుంటానా?

మొదట ఇంటిపని పూర్తి చేయండి. పార్వతమ్మ ఎర్ర చొక్కెల్లెమ్మ కొదా! చోబద్దులుగా ఇన్నిన్నావు,” అన్నాడు దశరథరావుయ్య.

“వువేలు ఎన్నటికీవు రచిపావు. వెళ్ళివస్తాము,” అని చెప్పి తిరుగు ప్రయాణమయ్యార భార్యభర్తలు.

వాళ్ళట్లు వాళ్ళుగానే దశరథరావుయ్య భార్య, “ఎంత బంధు మత్తావే పూత్రం, అంత మొత్తం వడ్డీ లేకుండా చేబదులుగా ఎవరైనా ఇస్తారా? మనకూ పిల్లలున్నారు. వారి మంచి చెడ్డలు చూడవలసిన బాధ్యత వునకుంది. వు రచిపాకండి,” అని ఎత్తి పొడిచింది.

దశరథరావుయ్య, భార్యకు ఎలాంటి సమాధానమూ చెప్పక మౌనంగా ఊరుకున్నాడు.

రెండు నెలలలో శరభయ్య ఇల్లు పైర్తయింది. గహి ప్రవేశానికి దశరథ

రావుయ్య దంపిత్రులూ, కొడుకూ, పీల్లలూ వచ్చారు. శరభయ్య దంపిత్రులు వారికి ఆప్యాయంగా స్వాగతం పలికారు. ఇతర బంధువులతో కలిసి రెండు రోజులు హాయిగా గడిచిపోయాయి.

పూడవ రోజు సాయంకాలం దశరథ రావుయ్య ఆరు బయట వుంచంపిడ కూర్చుని పిక్కనే నిలబడ్డ భార్యతో, “ఇల్లు వదలి వచ్చి పూత్ర రోజులయింది. రేపా బయలుదేరుదాం,” అన్నాడు.

“వు రోవారం రోజుల్లో ఇక్కడ శివరాత్రి ఉత్సవాలు మహావైభవంగా జరుగుతాయట. అందరం ఉండి చూసి వెళదాం,” అన్నది భార్య.

“అండే, ఇంకా పిడి రోజులు ఇక్కడ తిష్టి వేయడమా? వునవల్ల వాళ్ళకు ఇబ్బందిగా ఉండమా?” అన్నాడు దశరథరావుయ్య అల్లుడికి.

“ఎందుకు ఇబ్బంది? పిడి వేల రూపాయలు ఇచ్చారుగా చేబద్దులుగా. దానికి వడ్డీ వేసి కుండే ఎంతమత్తుందో లెక్కగట్టి చూడండి. వునకయ్యే ఖర్చు అందులో ఏ పూత్రం?” అన్నది భార్య వెటకారంగా.

“గట్టిగా పూట్లాడకు. ఎవరైనా రాగలరు. శరభయ్య కోట్టిజీవి, నవ్వుకొన్నిడు. వునడబ్బు ఎక్కడికీ పావు,” అన్నాడు దశరథరావుయ్య.

“అల్లునా, ఈ కాలంలో వడ్డీ లేకుండా ఎవరైనా అప్పిస్తారా? మీరేమో దమ్మిడి వడ్డీ లేకుండా పిడివేలు ఇచ్చారు. అది ఎప్పిడ్డ తిరిగి వస్తుందా అని నేను దిగులు పిడి చస్తూంటే వుకు చీవు కుట్టినట్లయినా

లేదు,” అంటూ మళ్ళీ దాప్పిపోడిచింది భార్య.

ఆ వూటలు, సివుయానికి పాల లోటాతో వాకిట్లోకి వచ్చిన పార్వతి చెవిన పిడ్డాయి. ఆ పై వారి కంట పడకుండా వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళింది.

ఆ రాత్రి భోజనం చేసి చేర్చు కత్తు కుంటూ దశరథరావు య్య పార్వతితో, “పై పు రేమీఉదయం బయలు దేరు తాం,” అన్నాడు.

“ఇంకో వారం రోజుల్లో ఇక్కడి శివాలయంలో శివరాత్రి ఉత్సవాలు జరుగు తాయి. ఉండి పూసి కు ని వెళ్ళండి, అన్నయ్యా,” అన్నది పార్వతి.

“లేదమ్మా, ఇంటి దగ్గర చాలా పిన్నలు న్నాయి వెళ్ళక తప్పదు,” అన్నాడు దశరథ రావు య్య.

“అంత ముఖ్యమైన పనులుంటే వది నెనూ, పిల్లల్ని ఇక్కడే వదిలి మీరు వెళ్ళండి. చూసుకుని వస్తారు,” అన్నది పార్వతి.

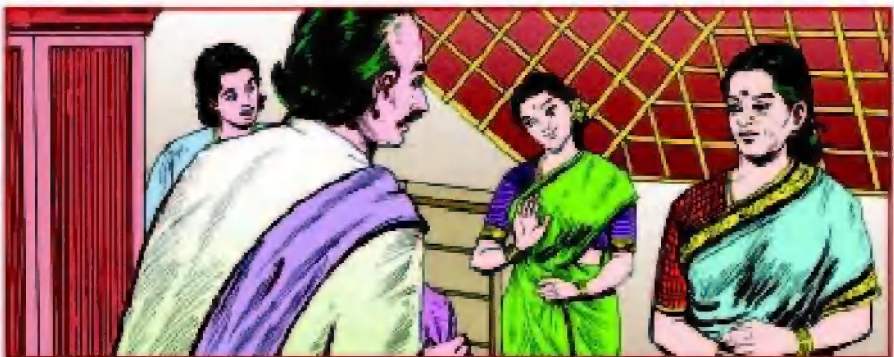
“ఎందుకులేమ్మా, ప్రి కు ఇబ్బంది,” అన్నాడు దశరథరావు య్య.

“ఇంపు లో ఇబ్బంది ఏమిటి అన్నయ్యా. ఈ ఇల్లు కట్టుకున్నదే ప్రి చలవ వల్ల. అయినా, ఈ కాలంలో వడ్డీ లేకుండా ఎవరైనా అప్పిస్తారా? మీరేమో దమ్మిడి వడ్డీ లేకుండా పిదివేలిచ్చారు. దానికి వడ్డీవేసి కుంటే ఎంతవత్తుందో లెక్కగట్టి చూడండి. ప్రి కయ్యే ఇప్పుడు అందు లో ఏమాత్రం?” అన్నది పార్వతి.

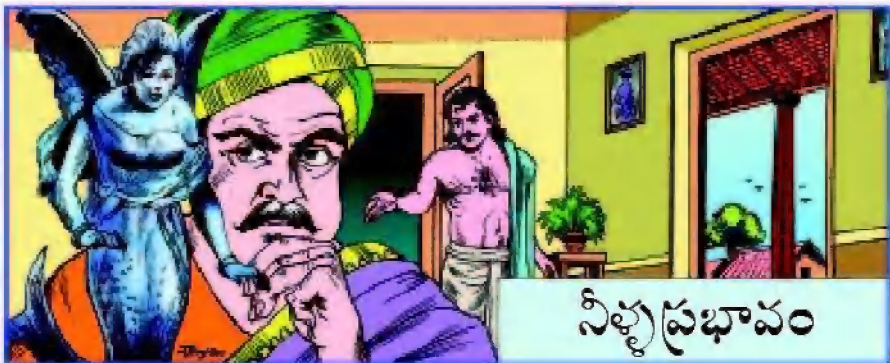
ఆ వూటకు గత్తు కుప్ప న్న దశరథ రావు య్య భార్యకేసీ చూశాడు. భర్త మొహం చూడలేక ఆమె తల పక్కకు తిప్పికున్నది.

“అన్నయ్యా, సివుయానికి ప్రి రు సాయం చేయడం వల్లే, ఈ ఇల్లు కట్టు కోగలిగాం. ఆ రోజు ప్రి రు వడ్డీ వద్దంటే బలవంతం చేయడం ఎందుకని ఊరు కున్నాం. ఆరు నెలలలోగా మీరు ణం వడ్డీతో సిహా తిరిగి ఇచ్చేస్తాం. అంతవరకు ఓపిక పట్టండి,” అన్నది పార్వతి.

“అలాగేనమ్మా, తొందరం వచ్చింది?” అంటూ దశరథరావు య్య భార్యకేసీ మళ్ళీ ఒకసారి చూశాడు. ఆమె ముఖం సిగ్గుతో వెలవెలబోయింది.

నీళ్ళ ప్రభావం

ఒక గ్రామంలో వీరయ్య అనే గజఈతగాడు ఉండేవాడు. ఈతలో వాడి ప్రావీణ్యానికి మెచ్చి, ఎవరో జమీందారు ఇచ్చిన అద్భుతమైన కుచ్చ విగ్రహం ఒకటి వాడి దగ్గర ఉండేది. అది విదేశాల నుంచి వచ్చిన అరుదైన విగ్రహం.

ఒక నింవత్సరం వీరయ్య వసంతోత్సవాలు చూడటానికి రాజధానికి పోతూ, తన విగ్రహాన్ని షావతార్త కష్టియ్య వద్దకు తీసుకు పోయి, తాను రాజధాని నుంచి తిరిగి వచ్చే దాకా దాన్ని భద్రంగా ఉంచుకుని కోరాడు.

అంత అందమైన విగ్రహం వీరయ్య వంటి బుద్ధుడైన వాడి దగ్గర ఉండేకన్న తన వంటి సింపిన్నుడి వద్ద ఉంటే బాగుంటుందన్న కుని, కష్టియ్య దాన్ని తనకు అప్పజేర్చున్నాడు.

“అది అమ్మేడి కాదు లెండి. నేను తిరిగి వచ్చేవరకూ మీ దగ్గర ఉంచండి, చాలు,” అన్నాడు వీరయ్య. అతనికి సింబంధించినంత వరకు ఆ విగ్రహం తన ఈత నైపుణ్యానికి చిహ్నం.

ఆ విగ్రహాన్ని వీరయ్యకు తిరిగి ఇయ్య కూడదని కష్టియ్య అప్పజేడి అనుకున్నాడు. అతను ఆ విగ్రహం సింహాయంతో అచ్చులు

తయారు చేసి, అలాంటిదే ఒక వుట్టిబొమ్మ తయారు చేయించి, దానికి ఇత్తడి పై తప్పిల్లుంచి, వీరయ్య తిరిగి రాగానే దాన్ని ఇచ్చేశాడు.

వీరయ్య దాన్ని ఇంటికి తీసి కుప్పాయి, దాని స్థానంలో ఉంచబోతూ మోసం జరిగినట్టు తెలుసుకున్నాడు. అది ఓటమోతమో గింది. అదీగాక దాన్ని గట్టిగా రద్దీతే పేస్తే తపోయి, లోనిల కుండపేంకు బయటపడింది.

వెంటనే వీరయ్య విగ్రహాన్ని తీసుకుని కష్టియ్య వద్దకు పోయి, “నా అనిల్లు విగ్రహం దాచుకుని, ఈ వుట్టి బొమ్మ ఇస్తావా? ఏం పనయ్యా? పెద్దమనిషి చెయ్యవలసిన పనేనా? నా విగ్రహం నాకు ఇచ్చియ్యి, లేకపోతే పది పుండిలో నీ సింగతి బయటపడతాను,” అన్నాడు.

“నీ విగ్రహాపై నీ కిచ్చావు. మా బావి నీళ్ళతో కడిగిన కారణం చేత నీ కంచు కాస్తా మట్టిగా మారిందేమో! నీటి ప్రభావం అలాటిది. దానికి ఎవరేం చేస్తారు?” అన్నాడు కష్టియ్య.

వీరయ్య చేతులలోకి ఊరుకున్నాడు.

ఇలా ఉండగా ఒక రోజున షావతార్త కష్టియ్య భార్య ఊరి చివరన ఉన్న పుంచి

నీటి బావిలో ఇత్తడి కడవతో నీరు తోడు
తూండగా, కడవ బావిలో పడిపోయింది.

ఆ బావి చాలా లోతు. ఊరికంతకూ
అది ఒకటే వుంచి నీటి బావి. దానిలో దిగి కడవ
తీయ గలవాడు వీరయ్య ఒక్కడే ఉన్నాడు.
వీరయ్యను అడగటం ఇష్టం లేకపోయినా,
తప్పినిసిరి కావటం చేత, వుంచి నీళ్ళబావి
నుంచి తన ఇత్తడి కడవ తీసి పేట్టును
కష్టయ్య వీరయ్యను బతిపూలాడు.

“దానికేం భాగ్యం, పాపశూర గారూ ?
రేమీ ఉదయం మీ కడవ తప్పక తీసిపెడ
తాను,” అన్నాడు వీరయ్య.

ఆ రోజు అర్ధరాత్రి దాటగానే వీరయ్య
ఒక మట్టి కడవ తీసుకుని బావి వద్దకు వెళ్లి,
బావిలో దిగి ఇత్తడి కడవ పేళ్ళిస్తే, దానికి కట్టి
ఉన్న తాడు వుక్క తీసి వట్టి కడవకు తగిలించి,
వుట్టి కడవను బావిలో వదిలి, ఇత్తడి కడవను
ఒక రహస్యప్రదేశంలో దాచి, ఇంటికి వెళ్లి
పిత్త కుని నిద్రపోయాడు.

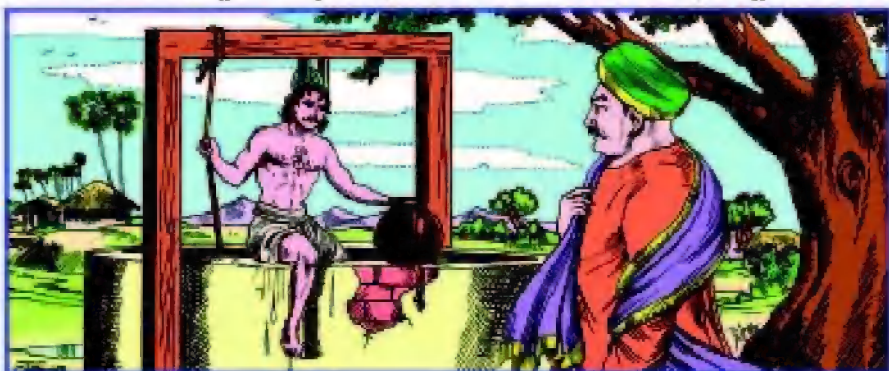
పు ర్నాడు ఉదయం పాపశూర
చూస్తూండగానే వీరయ్య బావిలోకి దిగి,
నీటిలో వుండి, వుట్టి కడవ పేళ్ళి తెచ్చాడు.

అది చూసి పాపశూర తెల్లబోయి, “అది
మన గ్రామంవాళ్ళదే, ఇంకెవరిదో అయి
ఉంటుంది. ఇంకొక్కసారి వుట్టి చూడు,
వీరయ్య,” అని బతిపూలాడు.

వీరయ్య వుట్టి చూసి, కాపిటికి పేళ్ళి వచ్చి,
“బావిలో ఈ వుట్టి కడవ తప్పి ఇంకో కడవ
లేదు, పాపశూర గారూ. నీటి ప్రభావం
వల్ల మీ ఇత్తడి కడవ వుట్టి కడవ
అయిందేమో! నీళ్ళ ప్రభావం మీకూ
తెలుసుగదా,” అని ఇంటికి వెళ్లి పోయాడు.

అయినా అత తీరక కష్టయ్య దబ్బు
లిచ్చి ఇద్దరు వున్న వుట్టి లను పేట్టి, బావిలో
నీరంతా తోడించాడు. బావిలో కుండ
పేంకులు తప్పి వురేమీ కనిపించలేదు. ఆ
రోజు వుంచి నీరు లేకుండా చేసినందుకు
గ్రామస్థులందరూ కష్టయ్యను నానా
పూటలూ అన్నారు.

ఆ రాత్రి రహస్యంగా కష్టయ్య
వీరయ్య ఇంటికి వెళ్లి, తాను మోసం
చేశానని ఒప్పుకుని చెంపలు వాయిండు
కుని, వీరయ్య విగ్రహం వీరయ్యకిచ్చి, తన
ఇత్తడికడవ తాను తెచ్చుకున్నాడు.

అరణ్యంలోని జయనందముని, శాంతిపుర మహా
రాణి భౌతికకాయస్థైర్యవ్యవస్థలను అనుసరించి
చేయించాడు. అక్కడ రాజధానిలో సేనాధిపతి
వీరసింహుడు రాజ్యసమృద్ధిని కోసం తొందర
పడ్డాడు. మంత్రి మానవేంద్రుడు అందుకు
సమ్మతించలేదు. అలయానికి వెళ్ళి తిరిగివస్తూ
మంత్రిమీద దాడి జరిగిపోయింది. ఆ సమయంలో
ఒక ముసుగువీరుడు అయస్థు రషియించాడు.

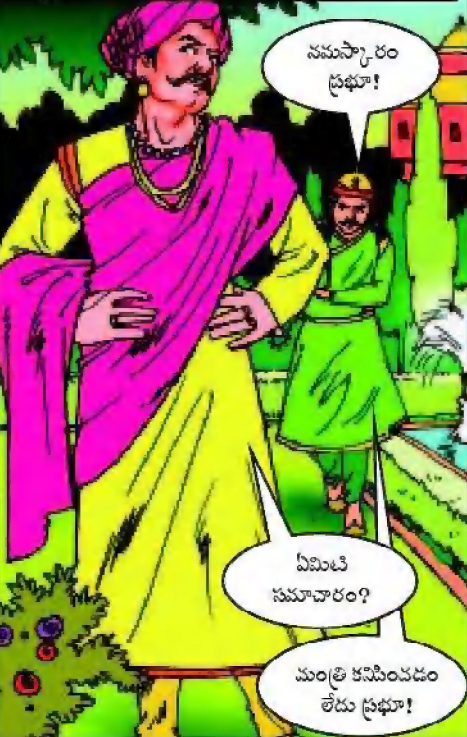
ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహసు గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

వీరసింహుడు రాజ్ కోర్టునంలో విచారంగా అటు ఇటు
పూర్ణు చేస్తూండగా అతడి అనుచరుడు ఒకడు అక్కడికి
వచ్చాడు.

సమస్యారం
ప్రభూ!

ఏమిటి
సమాచారం?

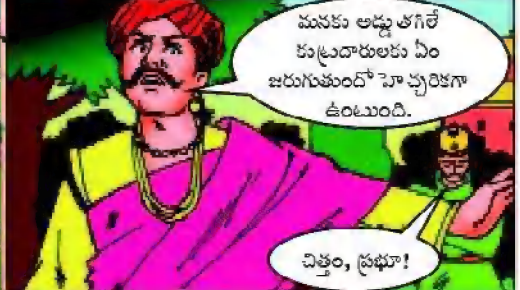
మంత్రి కనిపించడం
లేదు ప్రభూ!

నా మనసులు చదుబడ్డారు.
నేను రాజకీయవానికి అడ్డు
చెబుతున్న ఆ యువకుడు
ఎవరు?

వాడి పేరు మంజుడు. అంతకు
మించి వాడేమీ చెప్పడం లేదు
ప్రభూ!

వాణ్ణి రాజవీధి గుండా లొక్క
పోయి ఓరం గంగా ఉరితీయించండి.

మునుకు అడ్డు తగిలే
కొట్టడాలులకు ఏం
జరుగుతుందో హెచ్చరికగా
ఉంటుంది.

చిత్రం, ప్రభూ!

మెంతుడి మరణ విషయం తెలుసుకున్న మంతులూ ప్రకటించారు. మంతులూ తెల్లూరుగానే మెంతుళ్ళిని పెద రోడ్లు ఎందుకూ ఉంటేగింపుగా తీసుకువెళ్తున్నారు. పొంతులూ దట్టంగా ముట్టకున్నది. కొత్తలు, ముసలూ, కొత్తనాధిపతి అనుకుంటూ, విధులకు ఇరువైపులా వెళ్తున్న ప్రజలకు స్పష్టంగా కనిపించడం లేదు.

హా తాత్తుగా గుర్రం ఒకటి శరవేగంతో దూసుకువచ్చింది. దాని మీది రౌతు ముసుగువీరుడు!

అంతలో, ఆ గుర్రం తాకిడికి కొత్తలు గుర్రం వెళ్లలేక పడింది. ఆ కుదర్లకు కొత్తలు ఎగిరి అవతల పడ్డారు.

వచ్చిన ఆ అజ్ఞాతునిని ముందుగానే
సమీపించి ....

వంగి అతన్ని గుర్రంపైకి తీసుకువె ...

క్షణంలో ఎటో వెళ్ళిపోయాడు.

జనం నుంచి హర్షధ్వనాలు
వినబించాయి. కింద పడిన
కొత్వాలు లేపలేక అవ్వకుండు
తూండడం వీటిని హాండు
చూశాడు.

ఘోడి ఎక్కడ?

మునుగు మనిషి
ఎత్తుకుపోయాడు!

అనురసింహా!
కొత్తాయిను
కారాగారంలో
బంధించు!

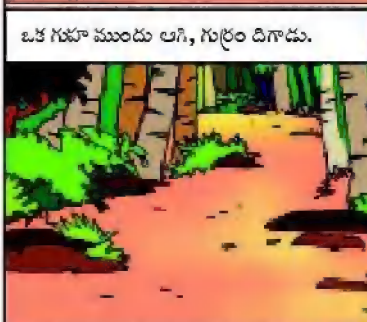

ప్రభూ!
క్షమించండి! అన్నీ
హా రాత్తుగా
రెప్పపాటులో
జరిగిపోయాయి.

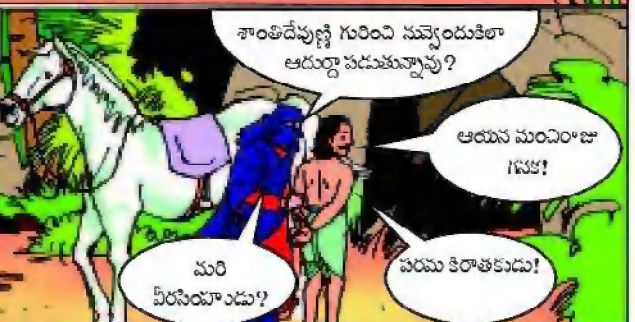
వీణ్ణి లాక్కుపొందె.

ముసుగు వీరుడు అరణ్యం కేసి వెళ్ళి ...

ఒక గజూ ముందు అగి, గుర్రం దిగాడు.

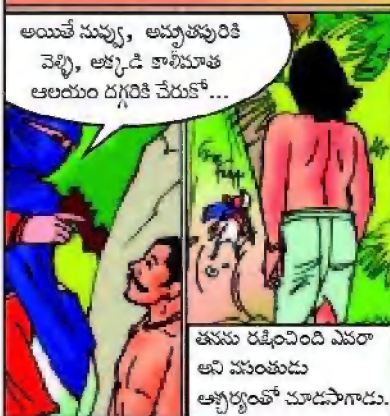

శాంతదేవుణ్ణి గురించి నవ్వెందుకిలా
ఆదుర్గా పడుతున్నావు?

ఆయన మంచింజా
గజు?

పరమ కిరాతకుడు!

మరి
వీరసింహాండు?

అయితే నువ్వు, అన్యతపురికి
వెళ్ళి, అక్కడి కాలిమాత
ఆలయం దగ్గరికి చేరుకో...

తనను రక్షించింది ఎవరా
అని చూంతుడు
అశ్రుర్యంతో చూడసాగాడు.

అక్కడ రాజధానిలో
వీరసింహాండు, ఉపకొత్తాయిను
పెలిపించాడు.

ఈ రోజు నుంచి నువ్వే
కొత్తాయిని, ఆ ముసుగు ముప్పిని
పట్టేబాధ్యత నీది!

చిత్రం, ప్రభూ! వాణ్ణి ప్రాణాలతో
తెచ్చా మీ ఎదుట నిలబెడతాను.

ఎదురు తిరిగితే,
వాణ్ణి వండుస్తా
బోలుకురా!

(ఇంతావుంది)

విజ్ఞానం ..... వినోదం ..... వికాసం .....

విజ్ఞాన వీచికలు

ఇండియం

వెండిలా మెరిసే సాగేగుణంగల మెత్తటి లోహ పూలకం ఇండియం. దీని సంపీనావుం In. పూలక సంఖ్య 49. అణు భారం 118.82. 1863లో ఎఫ్.రీక్, హెచ్. ర్యూర్ దీనిని జింక్ అంటే తుత్తునాగ పు శ్రేష్ట పుడివిదార్థంలో కనుగొన్నారు. ఇది మెడిలా చాలా అరుదైనది. తుత్తునాగు, ఇసుము, నెసెం పుడివిదార్థాలలో కలిపి ఉంటుంది. దీని వర్ణమాలలోని ప్రకాశ వంతమైన నీలం రంగు

రేఖలు బట్టి ఈ పూల కానికి 'ఇండిగ్' అని పిలుస్తారు. వివిధ ఉష్ణోగ్రతలలో ఇది ద్రవ స్థితిలో ఉంటుంది.

ఇది వెండికన్నా ఎక్కువగా లభ్యత దలపు నిరోధిస్తుంది. అద్దాల ప్రిదవీటిని పూయడానికి ఉపయోగిస్తారు. వెండిలా ప్రతిబింబిస్తుంది. గది ఉష్ణోగ్రతలో ఇండియం ఆక్సిడైజ్ కాదు. అయితే ద్రవీభవన స్థానానికి పైగా వేడిచేసినట్లయితే వైలెట్ రంగుతో మండుతుంది. దీని భస్మస్థితి అద్దాల తయారీలో ఉపయోగిస్తారు. పిసి మిశ్రంగు రావడం కోసం దీనిని ఉపయోగిస్తారు.

చేరింగుల పేష్టి తకు కూడా ఇండియం ఉపయోగిస్తారు. ఆమ్లాలను, రావిదులను ఇండియం నిరోధిస్తుంది. ఇండియం పు శ్రేష్ట ధాతు మైనపు ట్రాన్సిస్టర్లలోనూ, సోలార్ సెల్స్ లోనూ ఉపయోగిస్తారు.

మన పరిసరాలు

రైలు ప్రయాణాలు ... కొన్ని అలవాట్లు

మీ ఇల్లు రైల్వేస్టేషన్ వికసన ఉండవు కుండాం. వచ్చే బయ్యే రైళ్ళ ద్వయాల ; ఏయో ణీకులు మేన చెత్తాచెదారం మీకు చీదర కలిగించడంతో పాటు కోపం తెప్పిస్తుంది కదూ ?

నిజమే . పురేకాపు . అను దినం లలాదిత్రుంది అను భవిస్తూన్న బాధలే ఇవి. విరిసిరాల అపరిత్ర భ్రత, వాతావరణ కాలి వ్యం ఇవాళ జటిల సెపు స్వీగా ఉంటుంది.

రైలు మార్గం పక్కన ఉన్న ఇళ్ళవారిని పట్టం చుకోకుండా రైలు ప్రయాణీకులు - ప్లాస్టిక్ కప్పులు, ప్లాస్టిక్ ప్లాట్లు, వాటర్ బాటిల్స్ అంటూ రకరకాల వస్తుమూపు వెలుపలికి విసిరు తూ ఉంటారు .

తీటి ఏయో ణీకులకూ, రైలు మార్గం పక్కన ఉన్నవారికీ ఇబ్బంది కలగకుండా ఉండాలంటే వునం కొన్ని జాగ్రత్తలు తీసి కొవచ్చు.

• కాఫీ, టీలకు రైలులో ఇచ్చే ప్లాస్టిక్ కప్పులు ఉపయోగించకుండా ఉండాలంటే మనం బయలు దేరేప్పడే వునవెంట ఒక లోటా తీసి కువెళ్ళడం అవసరం.

• వునం ఇంటి నుంచే వాటర్ బాటిల్ టీసి కు వెళ్ళాలి. దారిలో తాగునీళ్ళు కొనుక్కునే అలవాటు చేసి కొకూడవు .

విజ్ఞానం ..... వినోదం ..... వికాసం .....

మీకు తెలుసా?

గులాబీ ఉపయోగాలు

చాలాకాలం నుంచే వున్న కమలు, గాయ కులు, రవ్వ తలు, గ్రుచ్చి కులు 'పెద్దబుర్రాణి' గ్రు లాబీని గ్రుచ్చు కు సెంకేతంగా భావిస్తూ వచ్చారు. అంతే కాదు. గ్రు లాబీని ఒక్కొక్క ప్రాంతంలో ఒక్కొక్క విధంగా ఉపయోగిస్తూ వచ్చారు.

ఒకప్పుడు ఐరోపాదేశాల్ని చాలావుంది గ్రు లాబీని రహస్యనిశాంకంగా భావిస్తూ వచ్చారు. తాము విన్నదానిని బయటకు పోక్కునీయం అనడానికి గ్రుచ్చు గా ఇంగ్లాండు లో సేవకులు చెవల వెనక గ్రు లాబీలను ధరించేవారు. అతిథులు దాపరికం లేకుండా ఏ విషయాన్ని నా హాలు గా వూట్లాడుకో వచ్చుననడానికి సూచనగా డెసింగ్ గ్రూవులో గ్రు లాబీలు ఉంచే ఆచారం బర్మీనిలో ఉండేది. విరబూయని గ్రు లాబీ మొగ్గలు రహస్యనిశాంక సెంకేతాలు.

దాదామీరం 000 సంవత్సరాలకు పై ర్వే ఈజిప్టు ఫిరోవలు గ్రు లాబీతోటలను పేంచేవారు. భౌతిక కాయాల పుష్కల గ్రు లాబీలను ఉంచి పాతిపట్టేవారు. ప్రాచీన రోమనులు గ్రు లాబీలను చివురు పానం తయారు చేసేవారు. ఐక్రిష్ లో వాసినకోసం 'రోమ ఎస్పెన్స్' కలిపేవారు. సిలాక్స్ లో గ్రు లాబీ రేకులను అలాగే తినేవారు. శతాబ్దాల నుంచి రోమవాలరీనూ, రోమ ఆయిలనూ బేషధాలలో ఉపయోగిస్తున్నారు. ఈనాడు రోమ ఆయిలను సై గంధద్రవ్యాలలో, అలంకరణ సామగ్రి లలో కొన్ని సిరెవలలో కూడా ఉపయోగిస్తున్నారు.

లోకజ్ఞానం

ప్రకృతి పరిజ్ఞానం క్వీజ్

1. టెడ్డీబేర్ అంటే పిల్లలకు చాలా ఇష్టమైన బొప్పి ఆ బొప్పి కు నమూనాగా ఏ జంతు ముఖ తీసి ఉన్నాడు?

2. భూమి పై ద మొట్ట మొదట చెట్లు మొలిచాయా? గడ్డి మొలిచిందా?

3. పుడతలకు చెమలు ఎక్కడున్నాయి?

4. రాబంధులన్నీ ఒక్కసారిగా కవాలను వెక్కుతాయా?

5. కొప్పు చేపి (ఈల) కూకప్పుకూ ఉన్న సామెత ఏమిటి?

(సామాన్య జ్ఞానం 66వ అంకంలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూట లోగాని,
చిన్నవాళ్ళలోగాని వ్యాఖ్యలు రాస్తే గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

SOURAA

SOURAA

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పొజ్జికార్త పేర్ల రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు మార్చి 2004 సింబికోలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రా పు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈశాంబరం, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

నవంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

బి. అనంత విద్యనాథరామ

23-6-759, చంద్రా లాల్ బేలా

శాలిబండా,

హైదరాబాద్ - 500 065.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మొదటి ఫోటో : విహారిని సిద్ధం!

రెండవ ఫోటో : మరెందుకు సంద్ధిం?

లోకజ్ఞానం సమాధానాలు

1. ఒకనాటి అమెరికా ప్రెసిడెంట్ థియోడోర్ రూజ్వెల్ట్ పిట్టుకున్న నల్ల ఎల్ల గు బంటి పీల్ల నవ్వు నాతో.
2. గడ్డిపోచలకన్నా ముందు, చెట్టలాంటి మొక్కలు మొలిచాయి.
3. పుడతల పుంధు కాళ్ళకు గ్రోవాణ్డెగల చర్మం ఉంటుంది. పుంధు కాళ్ళను అదిస్తూ అవి శబ్దాలను పిసిగట్టగలవా.
4. మొదట బలమైన రాబందులు తింటాయి. బలహీనమైనవి కాచుకున్నామని మెల్లగా తమనంతు వచ్చాక తింటాయి.
5. ఈలకూడా కప్పిలాగే చర్మంతోనే స్వాసీస్తుంది.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

AN IDEAL NEW YEAR GIFT

to your near and dear abroad

CHANDAMAMA CHANDAMAMA bilingual

in Hindi-English, Telugu-English, Tamil-English
published for Indian families in
USA and Canada

**Different from
the Indian editions in size, layout
and design**

**Helps the reader
to keep in touch with
mother tongue.**

**Remit only Rs.1,500 for an
overseas GIFT subscription and save
more than Rs.600**

**Special offer closes
on February 29, 2004**

Remittances by D/D in favour of

Chandamama India Ltd.

82, Defence Officers Colony, Ekkaduthangal, Chennai - 600 097

**Indicating the bilingual edition preferred and full name and
address of friend / relative living abroad.**

Send Rs.50 by M.O. for specimen copy

For residents in USA/Canada one-year subscription US \$ 48.00.

Contact Nataka at rganesh@bellsouth.net

Happy & Prosperous
New Year and Sankaranthi
from
nutrine

India's largest selling sweets and toffees.